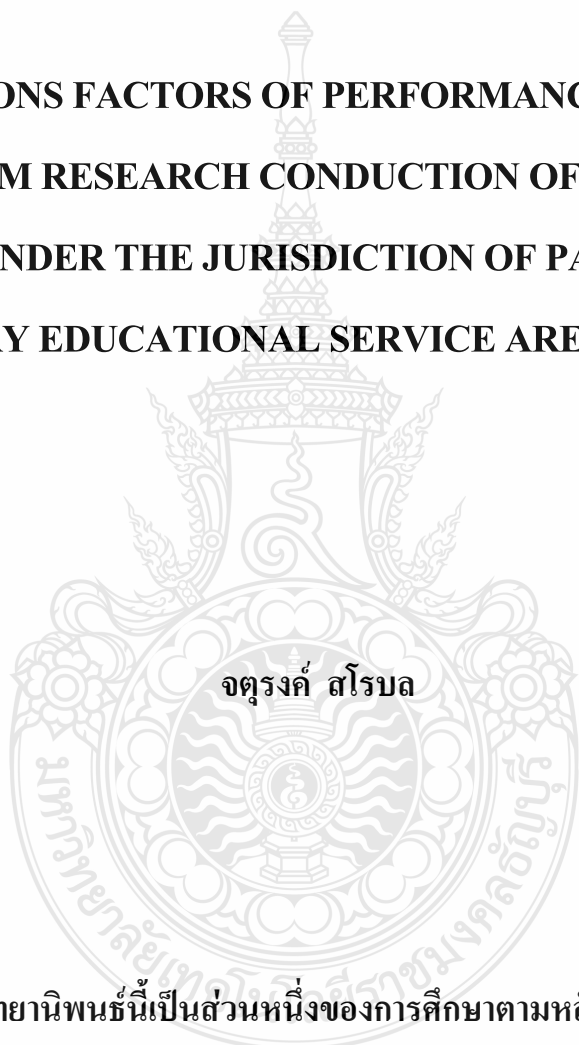

ปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน
ของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

MOTIVATIONS FACTORS OF PERFORMANCE AFFECTING
CLASSROOM RESEARCH CONDUCTION OF TEACHERS IN
SCHOOL UNDER THE JURISDICTION OF PATHUMTHANI
PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ปีการศึกษา 2556
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน
ของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

จตุรงค์ ทรัพย์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2556

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของ
ครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

Motivations Factors of Performance Affecting Classroom
Research Conduction of Teachers in School under the Jurisdiction
of Pathumthani Primary Educational Service Area Office 2

ชื่อ - นามสกุล

นายจตุรงค์ สโรบล

สาขาวิชา

เทคโนโลยีการบริหารการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุทธิพร บุญส่ง, ศษ.ค.

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

อาจารย์พรทิพย์ สุริยาชัยวัฒน์, ปร.ค.

ปีการศึกษา

2556

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์คำณ สิริชนกุล, Ed.D.)

..... กรรมการ
(อาจารย์อนันต์ เตียวต้อย, ปร.ค.)

..... กรรมการ
(อาจารย์ต้องลักษณ์ จิรวรรการ, ปร.ค.)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุทธิพร บุญส่ง, ศษ.ค.)

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อนุมัติวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุทธิพร บุญส่ง, ศษ.ค.)

วันที่ 18 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2557

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2
ชื่อ – นามสกุล	นายจตุรงค์ สโรบล
สาขาวิชา	เทคโนโลยีการบริหารการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุทธิพร บุญส่ง, ศษ.ค.
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	อาจารย์พรทิพย์ สุริยาชัยวัฒนะ, ประ.ค.
ปีการศึกษา	2556

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงาน 2) ระดับการทำวิจัยในชั้นเรียน 3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานกับการทำวิจัยในชั้นเรียน และ 4) ปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 278 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบมาตรวัดประเมินค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงาน และ 2) การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 อยู่ในระดับมาก ทั้งโดยรวมและรายด้าน 3) ปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานและการทำวิจัยในชั้นเรียนในภาพรวม มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และ 4) ปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงาน ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดยสามารถพยากรณ์ได้ร้อยละ 92.60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

คำสำคัญ: ปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงาน การทำวิจัยในชั้นเรียน

Thesis Title	Motivations Factors of Performance Affecting Classroom Research Conduction of Teachers in School under the Jurisdiction of Pathumthani Primary Educational Service Area Office 2
Name – Surname	Mr. Jaturong Sarobol
Program	Educational Administration Technology
Thesis Advisor	Assistant Professor Sutthiporn Boonsong, Ed.D.
Thesis Co - Advisor	Mrs.Pornnip Suriyachaivatana, Ph.D.
Academic Year	2013

ABSTRACT

The objectives of this research were to study 1) the level of the motivation factors of performance and 2) the level of classroom research conduction, 3) correlation between the motivation factors of performance and classroom research conduction and 4) the motivation factors of performance affecting classroom research conduction of teacher in school under the Jurisdiction of Pathumthani Primary Educational Service Area Office 2

The samples group used in this study were 278 teachers in primary school under the Jurisdiction of Pathumthani Primary Educational Service Area Office 2 in 2012. The data-collecting instruments were the set of five – leveled questionnaires and the data – analyzing were percentage, mean, standard deviation, Pearson’s correlation and multiple regression analysis.

The research findings were as follow 1) the motivation factors of performance and 2) the classroom research conduction of teacher in school under the Jurisdiction of Pathumthani Primary Educational Service Area Office 2 were rated at a high level, as a whole and in each aspect 3) the motivation factors of performance and the classroom research conduction as a whole, had the correlation at .01 significance and 4) the motivation factors of performance affecting toward classroom research conduction of teachers in school under the Jurisdiction of Pathumthani Primary Educational Service Area Office 2, can predict to be equal to 92.60% at the .01 significance.

Keywords: motivations factors of performance, classroom research conduction

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยดีด้วยความช่วยเหลือและแนะนำอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุทธิพร บุญส่ง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.พรทิพย์ สุริยาชัยวัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่ได้ให้คำแนะนำ ข้อคิดเห็นตลอดจนการเอาใจใส่ ปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่เป็นข้อบกพร่อง กรุณาคุณเลให้ความช่วยเหลือด้วยดีเสมอมา ทำให้ผู้วิจัยได้รับทราบแนวทางในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้และประสบการณ์อย่างกว้างขวางในการจัดทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ส่งผลให้วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วยความเคารพยิ่ง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.คำรณ ศิริชนกุล ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.อนันต์ เตียวต้อย กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก และอาจารย์ ดร.ต้องลักษณะ จิรวชิรากร กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน ที่กรุณาเป็นคณะกรรมการร่วมพิจารณาตลอดจนให้คำแนะนำ นับว่าเป็นประโยชน์ยิ่งต่อการปรับปรุงวิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น รวมถึงผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และให้คำแนะนำในการตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องของเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามอย่างดี

ขอขอบคุณคณาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีทุกท่านที่มีได้กล่าวนามไว้ที่ได้ให้ความรู้ ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ และขอกราบขอบพระคุณครอบครัวสโรบล ที่เป็นกำลังใจมาโดยตลอดในการทำงานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

คุณค่าอันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเพื่อบูชาพระคุณบิดา มารดา ครูอาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่กรุณาวางรากฐานการศึกษาให้แก่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา

จตุรงค์ สโรบล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(3)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(4)
กิตติกรรมประกาศ	(5)
สารบัญ	(6)
สารบัญตาราง	(9)
สารบัญภาพ	(12)
บทที่ 1 บทนำ.....	13
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	13
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	16
1.3 คำถามการวิจัย.....	16
1.4 สมมติฐานของการวิจัย.....	16
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	17
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	18
1.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	19
1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	19
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	20
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยจูงใจ	21
2.1.1 ความหมายของปัจจัยจูงใจ	21
2.1.2 ความสำคัญของปัจจัยจูงใจ	22
2.1.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและเทคนิคการจูงใจในการปฏิบัติงาน	22
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน.....	33
2.2.1 ความหมายของการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	33
2.2.2 ความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	35
2.2.3 รูปแบบที่ใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	37
2.2.4 ลักษณะของการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	39

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
2.2.5 ประเภทของการทำวิจัยในชั้นเรียน	42
2.2.6 กระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน	44
2.2.7 วิธีการและเครื่องมือในการทำวิจัยในชั้นเรียน	52
2.2.8 ประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียน	54
2.2.9 บทบาทของครูกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	58
2.2.10 การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้	59
2.2.11 การทำวิจัยในชั้นเรียนกับการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้	60
2.2.12 ข้อจำกัดของการทำวิจัยในชั้นเรียน	63
2.3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2	64
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	67
2.4.1 งานวิจัยในประเทศ	67
2.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ	71
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	74
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	74
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	75
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	77
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	77
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	82
4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	84
4.2 การวิเคราะห์ ระดับปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2	85
4.3 การวิเคราะห์ ระดับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2	90
4.4 การวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานที่กับการทำ วิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2	96

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
4.5 การวิเคราะห์ ปัจจัยเชิงใจในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานี เขต 2	102
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	105
5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	105
5.2 สรุปผลการวิจัย	105
5.3 อภิปรายผลการวิจัย	107
5.4 ข้อเสนอแนะ	114
บรรณานุกรม	116
ภาคผนวก	122
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และรายชื่อ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	123
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	126
ประวัติผู้เขียน	135

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำแนกตามอำเภอจำนวน 3 อำเภอในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2	74
ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของครูผู้สอน	84
ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยจิตใจของการปฏิบัติงานของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2	85
ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยจิตใจของการปฏิบัติงานของครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2	86
ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยจิตใจในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2 ด้านความต้องการความผูกพัน	87
ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยจิตใจในการของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2 ด้านความต้องการมีอำนาจ	89
ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการปฏิบัติงานในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2	90
ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการปฏิบัติงานในการทำวิจัยในของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2 เกี่ยวกับการศึกษาสภาพปัญหา	91
ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการปฏิบัติงานในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2 เกี่ยวกับการวางแผนการวิจัย	92
ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการปฏิบัติงานในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2 เกี่ยวกับการปฏิบัติและสังเกต	93

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการปฏิบัติงานในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานีเขต 2 เกี่ยวกับการสะท้อนผล	94
ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการปฏิบัติงานในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานีเขต 2 เกี่ยวกับการประเมินและปรับปรุง	95
ตารางที่ 4.12 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเชิงจิตในการปฏิบัติงานกับการทำ วิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2 ด้านการศึกษาสภาพปัญหา	96
ตารางที่ 4.13 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเชิงจิตในการปฏิบัติงานกับการทำ วิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2 ด้านการวางแผนการวิจัย	97
ตารางที่ 4.14 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเชิงจิตในการปฏิบัติงานกับการทำ วิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2 ด้านการปฏิบัติและการสังเกต	98
ตารางที่ 4.15 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเชิงจิตในการปฏิบัติงานกับการทำ วิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2 ด้านการสะท้อนผล	99
ตารางที่ 4.16 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเชิงจิตในการปฏิบัติงานกับการทำ วิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2 ด้านการประเมินและปรับปรุง.....	100
ตารางที่ 4.17 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเชิงจิตในการปฏิบัติงานกับการทำ วิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2 โดยภาพรวม	101

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอนของปัจจัยเชิงใจในการ ปฏิบัติงานของครูที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2	102

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	19
ภาพที่ 2.1 แสดงทฤษฎี ERG ของอัลเดอร์เฟอร์ (Alderfer's Theory)	25
ภาพที่ 2.2 ภาพเปรียบเทียบระหว่างทฤษฎีแรงจูงใจสี่ทฤษฎี	31
ภาพที่ 2.3 ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนของครู	40
ภาพที่ 2.4 กระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน	46
ภาพที่ 2.5 บทบาทของนักการสอน/นักพัฒนาหลักสูตรบทบาทของนักวิจัย (ในชั้นเรียน) ตามแนวคิดของ Lewin	59
ภาพที่ 2.6 ความสัมพันธ์ระหว่างวงจรการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้และการวิจัยใน ชั้นเรียน	62

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาเป็นหน้าที่ของรัฐ ที่จะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ ดังรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ส่วนที่ 8 สิทธิเสรีภาพในการศึกษา มาตรา 50 บุคคลย่อมมีเสรีภาพในทางวิชาการ การศึกษาอบรม การเรียนการสอน การวิจัย การเผยแพร่งานวิจัยตามหลักวิชาการย่อมได้รับความคุ้มครอง และหมวดที่ 5 ส่วนที่ 4 มาตรา 80 (5) ที่รัฐจะต้องส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยในศิลปะวิทยาการแขนงต่างๆ และเผยแพร่ข้อมูล ผลการศึกษาวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนการศึกษาจากรัฐ สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ที่ประเทศไทยยังคงต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในหลายบริบททั้งที่เป็นโอกาสและข้อจำกัดต่อการพัฒนาประเทศจึงต้องมีการเตรียมความพร้อมของคนและระบบให้มีภูมิคุ้มกันพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น โดยยังคงอัญเชิญปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวปฏิบัติในการพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่มีคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนาโดยมีเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพคนให้คนไทยทุกคนได้รับการพัฒนาทั้งทางร่างกายจิตใจ ความรู้ความสามารถ ทักษะการประกอบอาชีพและมีความมั่นคงในการดำรงชีวิตครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างศักยภาพให้กับตนเองที่จะนำไปสู่ความเข้มแข็งของครอบครัวชุมชน และสังคมไทย โดยเพิ่มจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทยเป็น 10 ปีและเพิ่มสัดส่วนนักวิจัยเป็น 10 คนต่อประชากร 10,000 คน และศึกษาวิจัยสร้างองค์ความรู้และกระบวนการเรียนรู้เพื่อหนุนเสริมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์แผนพัฒนาฉบับที่ 10 คู่มือปฏิบัติโดยให้ความสำคัญกับการศึกษาวิจัยสร้างองค์ความรู้ที่จะช่วยสร้างกระบวนการเรียนรู้และการเผยแพร่ขยายผลให้เกิดประโยชน์ทั้งในระดับการปฏิบัติและระดับนโยบายได้ต่อไป(สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2555, น.35) ประกอบกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 โดยเฉพาะหมวดที่ 4 มาตราที่ 24(5)ที่ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ(พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545, น.5)

ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ประสบความสำเร็จในยุคการปฏิรูปการศึกษาตามแนวทางพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติได้นั้น การพัฒนาที่สำคัญที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาก็คือการพัฒนาครู ดังที่ สุวิมล ว่องวานิช (2544, น.9) กล่าวไว้ว่า บุคลากรที่มีบทบาทสำคัญในการดำเนินงานให้เกิดกระบวนการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ก็คือ ครูเพราะครูเป็นผู้ที่มีบทบาทหน้าที่โดยตรงในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แก่ผู้เรียนทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ส่วนรูปแบบการวิจัยที่ควรส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความสามารถคือ การวิจัยในชั้นเรียน (Classroom research) ทั้งนี้เพราะการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยที่มีหลักการและวิธีการที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนการสอนทำให้ครูยังคงมีบทบาทเป็นครูปฏิบัติการสอนในห้องเรียนและขณะเดียวกันก็เป็นนักวิจัยที่ทำหน้าที่ค้นคว้าหาวิธีการแก้ปัญหาในห้องเรียน (สุวิมล ว่องวานิช, 2547, น.10)

การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการบูรณาการวิธีการปฏิบัติงานกับการพัฒนาองค์ความรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติ โดยเป้าหมายที่สำคัญ คือ เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้เกิดผลดีที่สุดด้วยตัวเองเป็นการส่งเสริมให้ครูผู้สอนวิจัยเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอนที่ตนรับผิดชอบ โดยอาศัยการทำงานที่มีระบบเข้ามาช่วย โดยหวังว่าข้อมูลที่ได้จะมีความน่าเชื่อถือสูงและสรุปผลได้อย่างถูกต้องสำหรับการวิจัยในชั้นเรียนนั้นเป็นการวิจัยที่ดำเนินการควบคู่ไปกับการปฏิบัติงานของครู โดยมีครูเป็นนักวิจัย ทั้งผลิตงานวิจัยและบริโภคนงานวิจัย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ครูเป็นนักวิจัยและนำงานวิจัยไปใช้ การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยที่ผู้ปฏิบัติมุ่งศึกษาทำความเข้าใจในงานหรือกิจกรรมในหน้าที่เพื่อค้นหาวิธีการแก้ไขปรับปรุงและพัฒนางานหรือกิจกรรม

ดังนั้นการวิจัยในชั้นเรียนจึงเป็นการศึกษาค้นคว้าของครูซึ่งจัดว่าเป็นการปฏิบัติงานในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหการเรียนการสอนหรือพฤติกรรมของนักเรียน ค้นหาคำตอบต่อข้อสงสัยและคิดวิเคราะห์ (Critical thinking) เพื่อพัฒนานวัตกรรมมาใช้ในการเรียนการสอน (กรมวิชาการ, 2542, น.1) สอดคล้องกับแนวคิดของ ทศนา แสงศักดิ์ (2543, น.73) ที่กล่าวว่า งานวิจัยในชั้นเรียนจะยากง่ายซับซ้อนอย่างไร ขึ้นอยู่กับระดับของผู้เรียน ปัญหา และสภาพแวดล้อม ดังนั้นจึงทำวิจัยได้ทุกระดับการศึกษา

การวิจัยในชั้นเรียนมีส่วนเกี่ยวข้องกับคุณภาพการเรียนการสอนและคุณภาพการศึกษา เพราะการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อของผู้เรียนจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้บริหาร ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายและครูทุกคนควรให้ความสนใจ โดยเฉพาะครูผู้มีหน้าที่โดยตรงที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ กล่าวคือ เป็นคนดี คนเก่ง และเป็นคนมีความสุข ซึ่งหากครูสามารถใช้การวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับศักยภาพและความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนแล้ว ย่อมเป็นแนวทางในการนำไปสู่ความสำเร็จของผู้เรียนในอนาคต และ

ยังช่วยพัฒนาความรู้ความสามารถด้านวิชาชีพของครู ตลอดจนความก้าวหน้าในตำแหน่งทางวิชาการ เกียรติยศและชื่อเสียงของครูอีกด้วย

นอกจากสภาพปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยของครูที่ยกมานั้น ในต่างประเทศเองก็พบว่ามีปัญหาที่ สอดคล้องกับประเทศไทยเช่นเดียวกัน (Sardo-Brown and Welsh, 1995, อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวานิช ,2551, น.4) ได้รวบรวมไว้ อาทิ ความกลัวเกี่ยวกับเทคนิคการทำวิจัย ไม่อยู่ในขอบเขตที่สามารถปฏิบัติ ได้ ข้อจำกัดด้านเวลา กังวลในหัวข้อวิจัยจะกระทบความรู้สึกผู้ปกครอง ผู้เกี่ยวข้อง การไม่ได้รับการ สนับสนุนจากผู้บริหาร ขาดแรงจูงใจ และการต่อต้านการทำวิจัยจากผู้บริหาร อาจสรุปได้ว่าควรเริ่มที่ ครูประจำการ ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยจากผลการวิจัยทางการศึกษาที่ผ่านมาพบว่า ปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยประกอบด้วยปัจจัยหลักๆ ดังนี้ 1) ปัจจัยที่เป็นคุณลักษณะของนักวิจัยซึ่ง อาจแบ่งออกเป็น ลักษณะทางด้านชีวสังคม เช่น เพศ อายุ การศึกษา และลักษณะทางจิตวิทยา เช่น แรงจูงใจ 2) ปัจจัยที่เป็นลักษณะของหน่วยงานและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมให้ทำวิจัย เช่น การ สนับสนุนของหน่วยงาน แหล่งศึกษาค้นคว้าข้อมูล เป็นต้น 3) ปัจจัยที่เกี่ยวกับงบประมาณ (ภิญโญ ลองศรี, 2549; สายศิลป์ สายีน, 2544; วีรพล ฉลาดแย้ม, 2544) จากการศึกษาผลการวิจัยดังกล่าว ส่วน ใหญ่เป็นการศึกษาค้นคว้าถึงสาเหตุของการทำวิจัยในชั้นเรียนและการไม่ทำวิจัยในชั้นเรียนของ ครูผู้สอนใน โรงเรียน แต่ก็มียงานวิจัยจำนวนน้อยที่ศึกษาว่ามีปัจจัยจูงใจใดที่มีลำดับความสำคัญและ ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ซึ่งจะทำให้ผู้บริหารนำไปเป็นข้อมูลในการส่งเสริมและพัฒนา บุคคลกรในโรงเรียนให้มีความรู้ความสามารถในการปรับปรุงการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพ ยิ่งขึ้น อีกทั้งจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหารระดับสูงในการกำหนดนโยบายในการพัฒนาบุคลากร ทางการศึกษา

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของ ครูผู้สอนใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ซึ่งเป็นโรงเรียน รัฐบาลใน 3 อำเภอ คืออำเภอชัยบุรี อำเภอลำลูกกาและอำเภอหนองเสือ จำนวน 67 โรงเรียน ที่จัด การศึกษาตั้งแต่ระดับการศึกษาปฐมวัย จนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และมีหลายขนาดโรงเรียน เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้บริหารในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา นำไปใช้ในการกำหนด นโยบาย วางแผน ปรับปรุงและส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิด ประสิทธิภาพต่อการจัดการศึกษาต่อไป

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัจจัยจูงใจที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดยผู้วิจัยกำหนดขอบเขตด้านเนื้อหา ปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานของครูโดยมุ่งศึกษาปัจจัยจูงใจตามแนวคิดของ แมคคลีแลนด (McClelland, 1987, pp. 99 - 122) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการทำงานให้เกิดผลสำเร็จทั้งในระดับบุคคล และระดับสังคมนั้นมีความต้องการอยู่ 3 ประการ คือ 1) ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) 2) ความต้องการความผูกพัน (Need for Affiliation) และ 3) ความต้องการมีอำนาจ (Need for Power) ส่วนการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน ผู้วิจัยมุ่งศึกษาแนวคิดทฤษฎีของ สุวิมล ว่องวานิช (2544, น.10-11) ได้กล่าวถึงแนวทางการทำวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วย 1) การศึกษาสภาพปัญหา 2) การวางแผนการวิจัย 3) การปฏิบัติและการสังเกต 4) การสะท้อนผล และ 5) การประเมินและปรับปรุง

1.5.2 ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรคือครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 1,059 คน

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จของเครซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, p. 608) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 278 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) และนำไปเทียบสัดส่วนแต่ละโรงเรียน

1.5.3 ด้านตัวแปรที่ศึกษา

1.5.3.1 ตัวแปรต้น

ปัจจัยจูงใจ ประกอบด้วย

- ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement)
- ความต้องการความผูกพัน (Need for Affiliation)
- ความต้องการมีอำนาจ (Need for Power)

1.5.3.2 ตัวแปรตาม

การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน ได้แก่

- การศึกษาสภาพปัญหา
- การวางแผนการวิจัย
- การปฏิบัติและการสังเกต

- การสะท้อนผล
- การประเมินและปรับปรุง

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 ปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานหมายถึงสิ่งที่ครูใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ได้รับการตอบสนองทั้งจากโรงเรียน และหน่วยงานต้นสังกัดมี ผลต่อการกระตุ้นให้ครูมีความรู้สึกที่เป็นบวกหรือทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานแบ่งเป็น3 ด้าน ได้แก่ ความต้องการความสำเร็จ ความต้องการความผูกพัน และความต้องการมีอำนาจ

1.6.1.1 ความต้องการความสำเร็จ หมายถึง ความปรารถนาจะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จ ล่วงหน้าไปด้วยดี พยายามเอาชนะอุปสรรคต่างๆ มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ มีความวิตกกังวลเมื่อประสบความสำเร็จไม่สำเร็จ

1.6.1.2 ความต้องการความผูกพัน หมายถึง ความต้องการความสัมพันธ์ที่เป็นมิตร การยอมรับของกลุ่มและการได้รับความชื่นชมจากบุคคลอื่น

1.6.1.3 ความต้องการมีอำนาจ หมายถึงความปรารถนาที่จะได้มาและรักษาการควบคุม บุคคลอื่นเอาไว้

1.6.2 การทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ระดับการปฏิบัติที่เกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้าหาความ จริงเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาในชั้นเรียนหรือแก้ปัญหาที่เป็นกระบวนการเรียนการสอนหรือการ พัฒนาการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนโดยผ่านกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ 5 ขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาสภาพปัญหา การวางแผนการวิจัย การปฏิบัติและการสังเกต การสะท้อนผล และ การประเมินและปรับปรุง

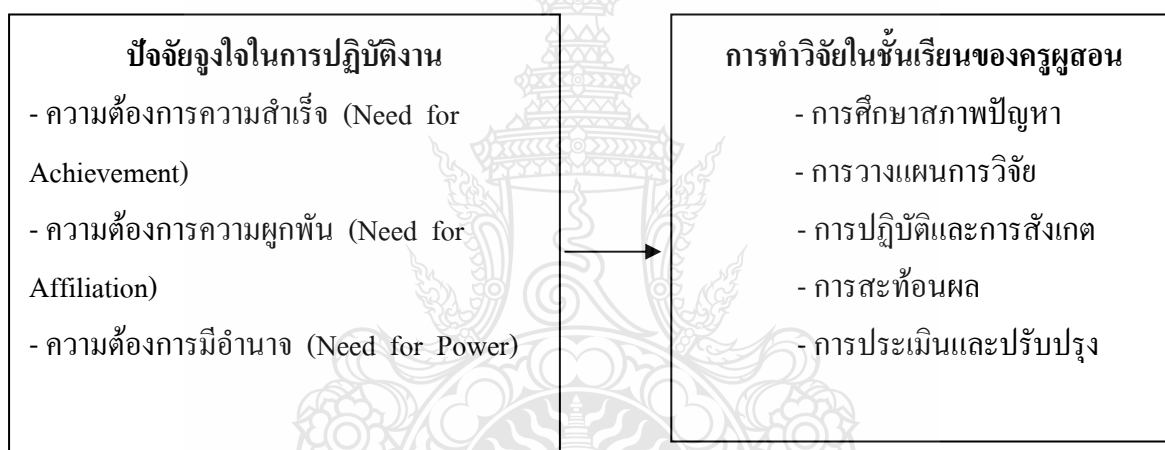
1.6.3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 หมายถึง สถานที่ทำการ บริหารจัดการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่ในการกำกับดูแล จัดตั้ง ยุบรวม หรือเลิก สถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตพื้นที่ 3 อำเภอคือ อำเภอชัยบุรี อำเภอลำลูกกาและอำเภอหนองเสือ จังหวัดปทุมธานี

1.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาทฤษฎี หลักการและเอกสารงานวิจัยต่างๆ ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาปัจจัยเชิงจิตตามแนวคิดของ แมคคอลลันด์ (McClland, 1962, pp. 99-122) ซึ่งประกอบด้วย ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) ความต้องการความผูกพัน (Need for Affiliation) และความต้องการมีอำนาจ (Need for Power) การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนตามแนวคิดของ สุวิมล ว่องวานิช (2544, น. 10-11) ได้แก่ การศึกษาสภาพปัญหา การวางแผนการวิจัย การปฏิบัติและการสังเกต การสะท้อนผล และการประเมินและปรับปรุง โดยสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยดังภาพที่ 1.1

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.8 ประโยชน์ที่ได้รับ

1.8.1 เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนได้พัฒนาตนเอง ให้มีความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและแก้ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.8.2 เป็นแนวทางให้ผู้บริหารโรงเรียนนำไปเสริมสร้างแรงจูงใจในการพัฒนาครูให้สามารถทำวิจัยในชั้นเรียน ประเมินบุคลากรในโรงเรียนและส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการ

1.8.3 เป็นข้อมูลในการวางแผนของผู้บริหารระดับสูงขึ้นไป ในการกำหนดนโยบายและการวางแผนเพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีความร่วมมือ ช่วยเหลือ ส่งเสริมสนับสนุนครูผู้สนใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูผู้สอน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยจูงใจ

2.1.1 ความหมายของปัจจัยจูงใจ

2.1.2 ความสำคัญของปัจจัยจูงใจ

2.1.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และเทคนิคการจูงใจในการปฏิบัติงาน

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

2.2.1 ความหมายของการทำวิจัยในชั้นเรียน

2.2.2 ความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน

2.2.3 รูปแบบที่ใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน

2.2.4 ลักษณะของการทำวิจัยในชั้นเรียน

2.2.5 ประเภทของการทำวิจัยในชั้นเรียน

2.2.6 กระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน

2.2.7 วิธีการและเครื่องมือในการทำวิจัยในชั้นเรียน

2.2.8 ประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียน

2.2.9 บทบาทของครูกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

2.2.10 การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้

2.2.11 การทำวิจัยในชั้นเรียนกับการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้

2.2.12 ข้อจำกัดของการทำวิจัยในชั้นเรียน

2.3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 งานวิจัยในประเทศ

2.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

2.1. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยจูงใจ

2.1.1 ความหมายของการจูงใจ

เบเรลสันและสไตเนอร์ (Berelson & Steiner, 1964, p. 240 อ้างถึงใน อุทัย ปัญญาโกณ, 2549, น.26) ได้ให้ความหมายของการจูงใจว่า สถานการณ์ภายในซึ่งกระตุ้น และก่อให้เกิดความกระตือรือร้นหรือการเคลื่อนไหวอันนำไปสู่พฤติกรรมที่จะบรรลุเป้าหมาย

บีช (Beach, 1967, p. 234 อ้างถึงใน อุทัย ปัญญาโกณ, 2549, น. 26) กล่าวถึงการจูงใจว่า การที่บุคคลเต็มใจที่จะใช้พลังเพื่อให้ประสบความสำเร็จในเป้าประสงค์ (Goal) หรือรางวัล (Reward) การจูงใจเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการทำงานร่วมกันเพราะเป็นสิ่งช่วยให้คนไปถึงจุดประสงค์ที่มีข้อตกลงเกี่ยวกับรางวัลที่จะได้รับ

ชรูเด็น และเชอร์แมน (Churden & Sherman, 1968, p. 297 อ้างถึงใน อุทัย ปัญญาโกณ, 2549, น. 26) กล่าวว่า การจูงใจหมายถึง ความพยายามที่จะเข้าใจถึงสิ่งที่ชักนำให้เกิดพฤติกรรมของมนุษย์ออกมา

มิทเชลและลาร์สัน (Mitchell & Larson, 1987, p. 154 อ้างถึงใน อุทัย ปัญญาโกณ, 2549, น. 26) เสนอว่าการจูงใจโดยทั่วไป หมายถึง ระดับความต้องการและความพยายามที่จะกระทำการกิจนั้น ๆ ของแต่ละคน แต่ในความหมายโดยเฉพาะตัวแล้ว การจูงใจเป็นกระบวนการทางจิตที่รวมถึงเหตุที่ปลุกเร้าพฤติกรรม ทิศทางของพฤติกรรมและความคงอยู่ของพฤติกรรม โดยกระทำด้วยความเต็มใจเพื่อนำไปสู่เป้าหมาย

ธงชัย สันติวงษ์ (2543, น. 358) กล่าวถึงการจูงใจคนในการทำงานว่าผู้บริหารจะต้องทำการจูงใจให้คนทำงานทุ่มเทกำลังความสามารถ เพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์การที่ตั้งไว้ การจูงใจคนในการทำงาน จะมีความหมายในทางที่จะให้ได้ผลงานที่ดีและสูงขึ้น ทั้งนี้ก็เพื่อประโยชน์จะให้องค์การสามารถมีข้อได้เปรียบในทางต่าง ๆ จากความมีประสิทธิภาพสูงสุดเท่าที่จะทำได้

ศิริโสภาคย์ บุรพาเดชะ (2543, น. 40) ให้ความหมายการจูงใจว่า เป็นกระบวนการของการกระตุ้นให้เกิดการกระทำที่สนับสนุนความก้าวหน้าและกำหนดแบบแผนของกิจการที่กระทำ การจูงใจเป็นกระบวนการที่ร่างกายถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้าให้มีพฤติกรรมมุ่งไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทาง

ดำรงศักดิ์ จงวิบูลย์ (อ้างถึงใน มณฑล รอยตระกูล, 2546, น.12) กล่าวว่าปัจจัยจูงใจหมายถึงแรงกระตุ้นหรือเร้าให้อินทรีย์ได้เพิ่มพูนความสามารถ ความพยายามหรือพลังที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในให้เกิดการกระทำหรือทุ่มเทในงานที่ทำเพื่อให้บรรลุความปรารถนาในการแก้ปัญหาหรือเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมาย อันจะนำมาซึ่งความพอใจ

ปัจจัยจูงใจ เป็นกระบวนการในการพยายามทำให้ครูเกิดพฤติกรรมไปในทางที่ผู้บริหารหรือองค์กรกำหนดไว้เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จตามที่ผู้บริหารหรือองค์กรตั้งไว้ โดยทั้งนี้ใช้ปัจจัยที่สนองต่อความต้องการของครูจูงใจให้เกิดพฤติกรรมนั้น

2.1.2 ความสำคัญของปัจจัยจูงใจ

วิลเลียม เจมส์ (William James, อ้างถึงใน อุทัย ปัญญาโกณ, 2549, น. 29) ได้ศึกษาและชี้ให้เห็นว่า การจูงใจนั้นเป็นสิ่งสำคัญในการบริหารงานโดยเขาได้พบว่าตามปกติพนักงานจะทำงานโดยใช้ความสามารถร้อยละ 20 – 30 แต่ถ้าหากพนักงานได้รับการจูงใจพวกเขาจะใช้ความสามารถประมาณร้อยละ 80 – 90

การจูงใจเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างขวัญกำลังใจในการทำงาน ตามปกติคนเรามีความสามารถในการทำสิ่งต่าง ๆ ได้หลายอย่างหรือมีพฤติกรรมแตกต่างกัน แต่พฤติกรรมเหล่านี้จะแสดงออกเพียงบางโอกาสเท่านั้น สิ่งที่จะผลักดันเอาความสามารถของคนออกมาได้คือการจูงใจ เพราะฉะนั้นอาจกล่าวได้ว่า การจูงใจเป็นการสร้างพลังความสามารถออกมาเพื่อให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

ในการพิจารณาความสำคัญของการจูงใจ อาจแยกประเด็นสำคัญได้ 3 ประการคือ

1. ความสำคัญต่อองค์กร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการบริหารงานบุคคลก็คือช่วยให้องค์กรได้คนดีมีความสามารถร่วมทำงานด้วยและรักษาคณติ ๆ เหล่านั้นให้อยู่ในองค์กรต่อไป
2. ความสำคัญต่อผู้บริหารช่วยให้การมอบอำนาจหน้าที่ของผู้บริหารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถจัดปัญหาความขัดแย้งในการบริหารงาน การจูงใจจะช่วยให้อำนาจหน้าที่ของผู้บริหารเป็นที่ยอมรับของผู้ใต้บังคับบัญชาซึ่งเอื้ออำนวยต่อการสั่งการ
3. ความสำคัญต่อบุคลากรคือ สนองต่อความต้องการของบุคลากรและเป็นธรรมกับทุกฝ่าย ให้นักงานมีขวัญและกำลังใจไม่เบื่อหน่ายงานและทุ่มเทกับการทำงานเต็มที่ทำให้องค์กรประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์

อุทัย ปัญญาโกณ (2549, น. 25 - 30) กล่าวว่า จากความสำคัญของการจูงใจ ผู้บริหารควรปฏิบัติต่อครูในฐานะสิ่งมีชีวิตจิตใจคอยดูแลสวัสดิการ เพิ่มสิ่งจูงใจ ปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงานและส่งเสริมขวัญและกำลังใจให้ได้อยู่เสมอซึ่งเป็นปัจจัยอันสำคัญที่จะสร้างความพอใจให้กับพนักงานและสร้างความสำเร็จทั้งในความต้องการของพนักงานและบรรลุเป้าหมายขององค์กรด้วย

2.1.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและเทคนิคการจูงใจในการปฏิบัติงาน

นรา สมประสงค์ (2546, น.114) ให้แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีปัจจัยจูงใจไว้ว่า กลุ่มทฤษฎีปัจจัยจูงใจแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มทฤษฎีที่เน้นด้านเนื้อหา ประกอบด้วยทฤษฎีการจูงใจของ

มาสโลว์ (Maslow's Need Hierarchy Theory) ทฤษฎีการจูงใจของอัลเดอเฟอร์ (Alderfer's Theory) ทฤษฎีการจูงใจของแมคเคลแลนด์ (McClelland's Motivation) และทฤษฎีการจูงใจของเฮร์ซเบิร์ก (The Herzberg's Motivation – Hygiene Theory) กลุ่มทฤษฎีเน้นกระบวนการประกอบด้วยทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy Theory) ทฤษฎีความเสมอภาค (Equity Theory) ทฤษฎีการตั้งเป้าหมาย (Goal Setting Theory) และกลุ่มทฤษฎีที่เน้นการเสริมแรงและการปรับพฤติกรรม ประกอบด้วยทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement) การปรับพฤติกรรม (Behavior Modification)

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอนำเสนอบางทฤษฎีที่สำคัญและเกี่ยวข้องดังนี้

1. ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Need Hierarchy Theory)

มาสโลว์ (Maslow, 1970, p.p. 35 - 47) เป็นนักจิตวิทยาและนักมนุษยวิทยาโดยเขาได้นำประสบการณ์ที่ได้จากการเป็นนักจิตวิทยาและผู้ให้คำปรึกษามาเป็นพื้นฐานในการเสนอทฤษฎีที่อธิบายถึงพฤติกรรมของมนุษย์ว่ามีความต้องการเป็นไปตามลำดับขั้น 5 ขั้น โดยมาสโลว์มีฐานแนวคิดหรือสมมติฐานของทฤษฎี 3 ประการ คือ 1) คนมีความต้องการไม่มีที่สิ้นสุด 2) เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองความพอใจแล้วจะไม่ใช่สิ่งจูงใจพฤติกรรมต่อไปอีก 3) ความต้องการของคนจะเรียงลำดับตามความสำคัญ เมื่อความต้องการอย่างใดอย่างหนึ่งได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการอย่างอื่นก็จะเข้ามาแทนที่

ลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ ได้แบ่งออกเป็น 5 ลำดับขั้นจากต่ำไปหาสูง คือ

1.1 ความต้องการด้านร่างกาย (Physiological Need) เป็นความต้องการขั้นมูลฐานของมนุษย์และเป็นสิ่งจำเป็นที่สุดสำหรับการดำรงชีวิต ได้แก่ อาหาร อากาศ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ความต้องการการพักผ่อนและความต้องการทางเพศ

1.2 ความต้องการความปลอดภัย (Safety Need) เป็นความรู้สึกรู้สึกที่ต้องการความมั่นคงปลอดภัยในชีวิต ทั้งในปัจจุบันและอนาคตซึ่งรวมถึงความอบอุ่นใจ

1.3 ความต้องการด้านสังคม (Social Need) ความต้องการขั้นนี้จะเกี่ยวกับการต้องการความรัก การอยู่ร่วมในสังคม การต้องการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นและการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มสังคม

1.4 ความต้องการยอมรับนับถือ (Esteem Need) ความต้องการด้านนี้เป็นความต้องการระดับสูงที่เกี่ยวกับความอยากเด่นในสังคม ต้องการให้บุคคลอื่นยกย่องรวมถึงความเชื่อมั่นในตนเอง ความรู้ ความสามารถ ความเป็นอิสระ เสรีและความต้องการมีเกียรติ มีชื่อเสียง มีฐานะที่ได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น

1.5 ความต้องการสำเร็จในชีวิต (Self – Actualization Need) เป็นความต้องการระดับสูงสุดที่อยากให้เกิดความสำเร็จในทุกสิ่งทุกอย่างตามความนึกคิดของตนเองซึ่งถือว่าเป็นความสามารถในระดับที่มนุษย์พึงกระทำได้

ในการนำทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ไปใช้ในการจูงใจในการบริหารมีข้อควรพิจารณาดังนี้

1. ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่เป็นตัวจูงใจอีกและจะเกิดความต้องการในขั้นที่สูงขึ้นและความต้องการที่สูงขึ้นจะเป็นตัวจูงใจต่อไป

2. ความต้องการของแต่ละคนมีความซับซ้อนมาก กล่าวคือความต้องการของแต่ละคนอาจไม่เป็นไปตามลำดับขั้นก็ได้

3. ทฤษฎีของมาสโลว์ไม่ได้พัฒนามาจากข้อมูลประจักษ์ (Empirical) จึงมีลักษณะคล้ายเป็นทฤษฎีบนเก้าอี้ (Armchair Theory) ทำให้ขาดความน่าเชื่อถือในเชิงวิทยาศาสตร์ บางครั้งไม่สามารถอธิบายพฤติกรรมความต้องการได้อย่างชัดเจน

แต่อย่างไรก็ตามทฤษฎีของมาสโลว์ ก็ยังได้รับความนิยมในการนำมาปรับใช้ในองค์กรต่าง ๆ อย่างกว้างขวางและแตกต่างกันไปตามลักษณะขององค์กร ทั้งนี้เพื่อสร้างความพึงพอใจหรือตอบสนองความต้องการของคนในองค์กร อันจะนำไปสู่ประสิทธิภาพในการทำงานในการศึกษาเพื่อต้องการทราบถึงความต้องการของคนนั้นมีอะไรบ้าง ในความต้องการแต่ละลำดับขั้น ซึ่งผลการศึกษาพบว่า

ความต้องการทางด้านร่างกาย รางวัลทั่วไป ได้แก่ อาหาร อากาศ น้ำ เพศและการพักผ่อนนอนหลับ เป็นต้น แต่ในความต้องการปัจจัยที่จะตอบสนองในระดับองค์กรนั้น ได้แก่ การจ่ายเงิน เงื่อนไขการทำงานที่พึงพอใจ สถานที่ทำงาน สิ่งอำนวยความสะดวก เป็นต้น

ความต้องการทางด้านความปลอดภัย รางวัลทั่วไป ได้แก่ การคุ้มครองป้องกัน ส่วนปัจจัยที่ต้องการในระดับองค์กรนั้น ได้แก่ สภาพการทำงานที่ปลอดภัยและการงานที่มั่นคง

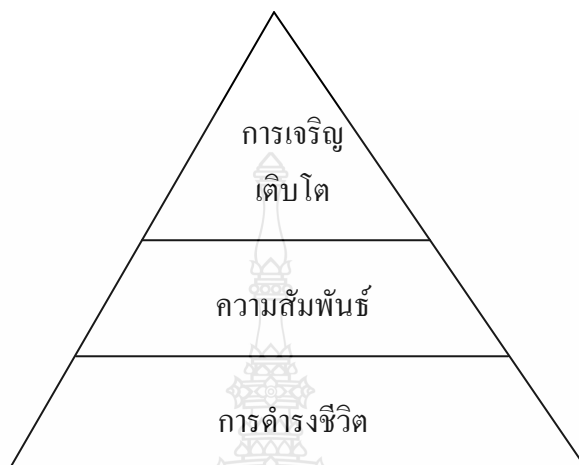
ความต้องการทางด้านสังคม รางวัลทั่วไป ได้แก่ ความรัก การมีส่วนร่วม ปัจจัยที่ต้องการในระดับองค์กร ได้แก่ การรวมกลุ่มทำงาน ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน การนิเทศ สมาคมอาชีพ

ความต้องการการยอมรับนับถือ รางวัลทั่วไป ได้แก่ เกียรติยศ ชื่อเสียง สถานภาพ ปัจจัยที่ต้องการในระดับองค์กรนั้น ได้แก่ การยอมรับจากสังคม ชนิดของงาน ตำแหน่งงาน

ความต้องการความสำเร็จ รางวัลทั่วไป ได้แก่ ความก้าวหน้า การสร้างสรรค์พัฒนา ปัจจัยที่ต้องการในระดับองค์กรนั้น ได้แก่ งานที่ท้าทาย สัมฤทธิ์ผลในงาน ความก้าวหน้าในองค์กร

2. ทฤษฎี ERG ของอัลเดอร์เฟอร์ (Alderfer's Theory)

อัลเดอร์เฟอร์ (Alderfer, อ้างถึงใน สมยศ นาวิกาน, 2554, น.307) ได้ปรับปรุงทฤษฎีลำดับความต้องการของมาสโลว์เสียใหม่ให้เป็นความต้องการ 3 ระดับ ดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 ทฤษฎี ERG ของอัลเดอร์เฟอร์ (Alderfer's Theory)

ที่มา : สมยศ นาวิกาน (2543, น. 307)

อัลเดอร์เฟอร์ ได้แบ่งระดับความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

1. ความต้องการดำรงชีวิตอยู่ (Existence Need) คือ ความต้องการทางร่างกายและความปลอดภัย ความต้องการเหล่านี้เปรียบได้กับความต้องการระดับต่ำ
2. ความต้องการความสัมพันธ์ (Relationship Need) คือ ความต้องการทุกอย่างที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลภายในสถานที่ทำงาน
3. ความต้องการด้านความก้าวหน้า (Growth Need) คือ ความต้องการขั้นสูงสุด เป็นความต้องการที่จะได้รับการยกย่องในสังคมได้รับความสำเร็จในชีวิต

เมื่อเปรียบเทียบกับทฤษฎีของมาสโลว์แล้ว ทฤษฎี ERG ของอัลเดอร์เฟอร์มีความเห็นไม่สอดคล้องกับทฤษฎีของมาสโลว์ 2 ประการคือ 1) ทฤษฎี ERG เชื่อว่าในเวลาเดียวกันคนมีความต้องการมากกว่า 1 อย่างได้ 2) ทฤษฎี ERG เชื่อว่าถ้าความพึงพอใจในความต้องการระดับสูงสุดปิดกั้นยังไม่ได้รับการตอบสนอง ความปรารถนาที่จะมีความพึงพอใจในความต้องการระดับล่างจะเพิ่มขึ้น

นอกจากนั้นทฤษฎี ERG ยังไม่เคร่งครัดกับลำดับขั้นของความต้องการมากนัก ในข้อที่ว่าต้องได้รับความพึงพอใจในความต้องการขั้นต้นก่อนจึงจะมีความต้องการขั้นต่อไป แต่ทฤษฎี

ERG เห็นว่าคนอาจทำงานเพื่อความต้องการเจริญก้าวหน้าก็ได้ ถึงแม้จะยังไม่ได้รับความพึงพอใจในความต้องการดำรงชีวิตและความต้องการสัมพันธ์ก็ตามหรือความต้องการทั้ง 3 นี้ อาจดำเนินไปพร้อมกันในขณะเดียวกันก็ได้

สรุปทฤษฎีลำดับความต้องการจะอยู่บนพื้นฐานของหลักความพอใจ ความก้าวหน้า นั่นคือบุคคลจะก้าวไปสู่ระดับความต้องการที่สูงขึ้นเมื่อความต้องการระดับต่ำได้ถูกตอบสนองแล้ว

3. ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแมคคลีแลนด์ (McClelland's Achievement Motivation Theory)

แมคคลีแลนด์ (McClelland, 1987, p.p. 99 –122 อ้างถึงใน อุทัย ปัญญาโกณ, 2549, น. 36 – 37) เป็นนักจิตวิทยาแห่งมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับสิ่งจูงใจของมนุษย์ในการทำงานให้เกิดผลสำเร็จทั้งในระดับบุคคลและระดับสังคมผลของการศึกษาสรุปได้ว่า คนนั้นมีความต้องการอยู่ 3 ประการ คือ

3.1 ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) หมายถึง ความปรารถนาจะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จล่วงหน้าไปด้วยดี พยายามเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ มีความวิตกกังวลเมื่อประสบความสำเร็จไม่สำเร็จ ความต้องการความสำเร็จสูงเป็นที่ทราบกันดีว่าเป็นความต้องการที่กระทบต่อผลการดำเนินงานของบุคคลอย่างมาก

3.2 ความต้องการความผูกพัน (Need for Affiliation) หมายถึง ความต้องการความสัมพันธ์ที่เป็นมิตร การยอมรับของกลุ่มและการได้รับความชื่นชมจากบุคคลอื่น การรักษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ดีเอาไว้ภายในองค์กรจะเป็นหน้าที่ที่สำคัญอย่างหนึ่ง บุคคลที่มีความต้องการความผูกพันสูงจะใช้เวลากับการติดต่อสื่อสารมากกว่าบุคคลที่ไม่ต้องการมีความผูกพัน

3.3 ความต้องการมีอำนาจ (Need for Power) หมายถึง ความปรารถนาที่จะได้มาและรักษาการควบคุมบุคคลอื่นเอาไว้ ในขณะที่บุคคลที่มีความต้องการความสำเร็จสูงพยายามจะมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของเป้าหมายต้องการอำนาจที่จะควบคุมบุคคล ข้อมูลและทรัพยากรอื่นที่จำเป็นต่อการบรรลุเป้าหมายมากกว่า ความต้องการอำนาจที่สูงหมายความว่า บุคคลจะแสวงหาอิทธิพลหรือการควบคุมบุคคลอื่น บุคคลเช่นนี้จะมีคุณลักษณะที่มุ่งการได้มา การใช้หรือการรักษาอำนาจหรืออิทธิพลเหนือบุคคลอื่น

จากการศึกษาของแมคคลีแลนด์ (McClelland) พบว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจทางด้านความสำเร็จโดยตัวของตนเองจะมีคุณลักษณะที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1. พวกเขาต้องการกำหนดเป้าหมายของพวกเขาเอง ไม่ต้องการความเลื่อนลอยไร้เป้าหมาย

2. พวกเขาจะไม่กำหนดเป้าหมายที่ยากหรือง่ายต่อความสำเร็จมากเกินไป

3. พวกเขาต้องการข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานของพวกเขาซึ่งเขาต้องการรู้ว่าเขาทำงานได้ดีแค่ไหน สำหรับบุคคลแล้วความต้องการอำนาจเป็นความต้องการที่สูงกว่าความต้องการความสัมฤทธิ์ผลและความต้องการผูกพัน

สาระสำคัญของประการหนึ่งของทฤษฎีแรงจูงใจของแมคคลีแลนด์ก็คือ ผู้ที่จะทำงานได้จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องฝึกให้ตนเป็นผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์สูงไว้ก่อนนั่นเอง ด้วยการเริ่มปลูกฝังให้เกิดขึ้นในครอบครัวก่อนเป็นอันดับแรก ต่อมาเมื่อมาถึงองค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ จำเป็นจะต้องมีการสานต่อโดยการพยายามฝึกฝนหรือปลูกฝังให้เกิดขึ้นตามมาให้ได้

4. ทฤษฎีปัจจัยจูงใจ – ปัจจัยค้ำจุนของเฮอรัชเบอร์ก (Herzberg's Motivation – Hygiene Theory)

ทฤษฎีการจูงใจของเฮอรัชเบอร์ก (Herzberg, 1959, p. 60 อ้างถึงใน อุทัย ปัญญาโกณ, 2549, น. 38 – 39) เป็นทฤษฎีการจูงใจที่ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายจากนักบริหาร ทฤษฎีของเขาเรียกหลายชื่อ ได้แก่ Motivation – Maintenance Theory หรือ Motivation – Hygiene Theory หรือทฤษฎีองค์ประกอบคู่ (Two – factor Theory)

เฮอรัชเบอร์ก (Herzberg) มีความคิดเห็นว่าคนมีความต้องการ 2 ระดับ คือ

1. ความต้องการระดับต่ำ (Lower Level) อันได้แก่ ความปรารถนาที่จะได้รับความสบายใจไม่มีความเดือดร้อน เช่น มีอาหาร เสื้อผ้า และเงินใช้พอสมควร เป็นต้น

2. ความต้องการระดับสูง (Higher Level) ความต้องการระดับนี้เป็นความต้องการที่อยากเด่น เช่น ต้องการที่จะแสดงความสามารถในการทำงานยาก ๆ ให้เป็นผลสำเร็จเพื่อจะได้มีชื่อเสียงและได้รับการยอมรับนับถือ

จากการศึกษาของเฮอรัชเบอร์ก (Herzberg) และคณะเพื่อนร่วมงานของเขาในปี ค.ศ.1959 ที่เมืองพิทส์เบิร์ก รัฐเพนซิลวาเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยนักวิศวกรและนักบัญชีของบริษัทต่าง ๆ จำนวน 200 คน วิธีดำเนินการใช้การสัมภาษณ์เพื่อจะหาคำตอบว่าสถานการณ์อย่างไรที่ทำให้เขามีความรู้สึกที่ดีและไม่คิดต่องานของเขาและผู้สัมภาษณ์ยังให้นักวิศวกรและนักบัญชีตอบด้วยความรู้สึกพึงพอใจและไม่พึงพอใจในงานนั้นมีผลถึงการปฏิบัติงาน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความเป็นอยู่ของตนหรือไม่

ผลการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า องค์ประกอบที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานนั้นไม่ใช่ชนิดเดียวกับองค์ประกอบที่ทำให้เกิดความไม่พึงพอใจในการทำงานหรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งว่าสิ่งที่

ตรงกันข้ามกับความพึงพอใจในการทำงาน คือ การไม่มีสิ่งที่น่าพึงพอใจให้ทำ(ไม่ใช่ความพึงพอใจในการทำงาน) แสดงว่าองค์ประกอบทั้งสองอย่างดังกล่าวข้างต้นไม่มีความสัมพันธ์กันแต่อย่างใด

ความคิดเห็นของคนทั่ว ๆ ไปคิดว่าเมื่อบุคคลได้รับผลตอบแทนคือค่าแรงที่เป็นธรรม ได้รับประโยชน์ที่น่าพึงพอใจมีความเจริญก้าวหน้าเขาก็จะมีความพึงพอใจและในทางตรงข้ามหากเขาไม่ได้สิ่งเหล่านี้เขาก็ไม่พอใจจึงทำให้เชื่อกันว่าความพอใจและไม่พอใจเกิดจากสิ่งเดียวกัน เช่น ถ้าคนงานได้รับเงินเดือนสูงเขาก็จะเกิดความพึงพอใจในการทำงานและถ้าเขาได้รับเงินเดือนต่ำ เขาก็จะเกิดความรู้สึกไม่พอใจในการทำงานแต่ผลจากการวิจัยของ เฮอรัชเบอร์ก (Herzberg) ปรากฏว่าความพอใจและไม่พอใจหาได้เกิดจากสิ่งเดียวไม่ แต่เกิดจากปัจจัยสำคัญ 2 กลุ่ม คือ

1. ปัจจัยจูงใจ (Motivating Factor) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับงานซึ่งมีผลทำให้เกิดความพึงพอใจที่จะทำงานเป็นอย่างมากแต่อย่างไรก็ตาม แม้จะไม่มีปัจจัยที่ว่านี้อยู่ก็มีได้หมายความว่าคนทำงานจะไม่มี ความพอใจในงานที่ทำ องค์ประกอบของปัจจัยที่จะกล่าวต่อไปนี้จะ เป็นสิ่งกระตุ้นจูงใจให้ปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น คือ

1.1 ความสำเร็จของงาน (Achievement) หมายถึง ความสำเร็จสมบูรณ์ของงาน ความสามารถในการแก้ปัญหา การมองเห็นผลงาน ความชัดเจนของงาน เป็นความสำเร็จที่วัดได้จากการปฏิบัติงานได้ตามเป้าหมาย ตามกำหนดเวลา ความสามารถในการแก้ปัญหาในการปฏิบัติงาน และความพอใจในการปฏิบัติงานนั้น

1.2 การได้รับการยอมรับนับถือ (Recognition) หมายถึง การยอมรับหรือเห็นด้วยกับความสำเร็จ การได้รับการชมเชย ยกย่อง ชื่นชม เชื้อถือ ไว้วางใจในผลงานหรือการดำเนินงานจากผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน ผู้ได้บังคับบัญชาและบุคคลอื่น ๆ

1.3 ลักษณะของงาน (Work Itself) หมายถึง การลงมือกระทำหรือการทำงานเป็นชิ้นเป็นอัน ซึ่งมีกำหนดเวลาหรือเป็นกิจวัตรหรือยึดหยุ่นได้ อาจมีการสร้างสรรค์งานไม่ว่าเป็นงานง่ายหรืองานยาก เป็นงานที่ชวนให้ปฏิบัติไม่น่าเบื่อเป็นงานที่ส่งเสริมต่อความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เป็นงานที่มีคุณค่า รวมทั้งปฏิบัติงานได้สมบูรณ์หรือทำงานให้เสร็จในเวลาอันสั้น

1.4 ความรับผิดชอบ (Responsibility) หมายถึง การจัดลำดับของงานได้เอง งานที่ได้รับมอบหมายให้ทำนั้น ผู้บังคับบัญชาไม่จำเป็นต้องตรวจสอบมากเกินไป ผู้ทำงานรับผิดชอบต่อการงานอย่างเต็มที่ที่จะทำให้เกิดความพึงพอใจเป็นอย่างมาก

1.5 ความก้าวหน้า (Advancement) หมายถึง การได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนหรือค่าจ้างและเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น การมีโอกาสได้ศึกษาเพื่อหาความรู้เพิ่มเติม

1.6 โอกาสที่จะได้รับความเจริญก้าวหน้า (Possibility of Growth) หมายถึง โอกาสที่จะเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญในการทำงาน มีโอกาสได้รับการแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่ง ทำให้สามารถทำงานให้เจริญก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น

2. ปัจจัยคำจูน (Hygiene Factor) มีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมภายนอกของงาน เป็นปัจจัยที่ลดความไม่พอใจในงานอันจะทำให้คนทำงานเป็นปกติได้เป็นเวลานาน ปัจจัยเหล่านี้มีส่วนช่วยให้การทำงานสุขสบายมากขึ้น ป้องกันมิให้คนผละออกจากงาน ปัจจัยเหล่านี้มีส่วนในการสร้างขวัญ และกำลังใจให้แก่คนทำงานและส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานได้มี 10 ประการ คือ

2.1 เงินเดือน (Salary) หมายถึง ผลตอบแทนจากการทำงานเช่น ค่าจ้าง เงินเดือน ค่าตอบแทนรวมทั้งสวัสดิการ ประโยชน์เกื้อกูลอื่น ๆ ตามความเหมาะสมของเงินเดือนและขั้นเงินเดือนตามความเหมาะสมกับงานที่รับผิดชอบ

2.2 ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา (Interpersonal Relation with Subordinate) หมายถึง การที่บุคคลสามารถทำงานร่วมกัน มีความเข้าใจอันดีและความสัมพันธ์อันดีกับผู้บังคับบัญชา

2.3 ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา (Interpersonal Relation with Supervisor) หมายถึง การติดต่อระหว่างบุคคลกับผู้บังคับบัญชาที่แสดงความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ความสามารถทำงานร่วมกันและเข้าใจซึ่งกันและกัน

2.4 ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน (Interpersonal Relation with Peer) หมายถึง การติดต่อระหว่างบุคคลกับเพื่อนร่วมงานที่แสดงถึงความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ความสามารถทำงานร่วมกันและความเข้าใจซึ่งกันและกัน

2.5 สถานะของอาชีพ (Status) หมายถึง องค์ประกอบของสถานะอาชีพที่ทำให้บุคคลรู้สึกต่องาน เช่น การมีรถประจำตำแหน่ง การมีอภิสิทธิ์ต่าง ๆ และอาชีพนั้นเป็นที่ยอมรับของสังคม มีเกียรติและศักดิ์ศรี

2.6 เทคนิคการบังคับบัญชา (Supervision Technique) หมายถึง ความสามารถของผู้บังคับบัญชาในการดำเนินงานหรือการบริหารงานด้วยความยุติธรรม

2.7 นโยบายและการบริหารงานของบริษัท (Company Policy and Administration) หมายถึง การจัดการ (Management) และการบริหารงานขององค์กร การให้อำนาจแก่บุคคลในการเข้าดำเนินงานได้สำเร็จรวมทั้งการติดต่อสื่อสารในองค์กร เช่น การที่บุคคลจะต้องทราบว่าเขาทำงานให้ใคร นั่นคือ นโยบายขององค์กรจะต้องชัดเจนเพื่อให้บุคคลดำเนินงานได้ถูกต้อง

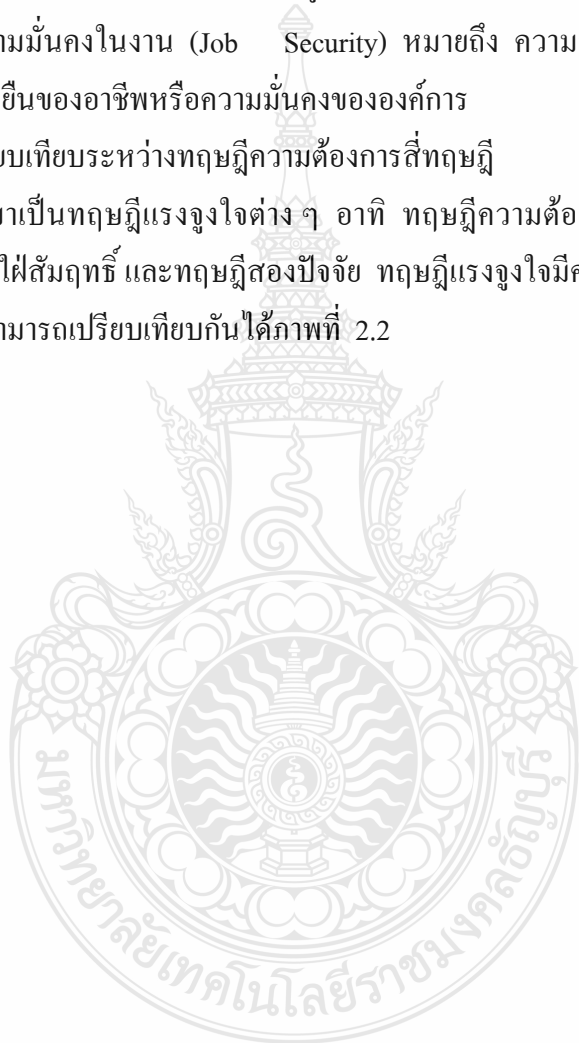
2.8 สภาพการทำงาน (Working Condition) หมายถึง สภาพเหมาะสมในการทำงาน สภาพการทำงานที่เป็นด้านกายภาพ ได้แก่ สภาพแวดล้อม สถานที่ทำงาน เครื่องมือเครื่องใช้ วัสดุ อุปกรณ์ ความสะดวกสบายในการทำงาน สิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ตลอดจนครอบคลุมไปถึงความสมดุลของปริมาณงานกับจำนวนบุคลากร

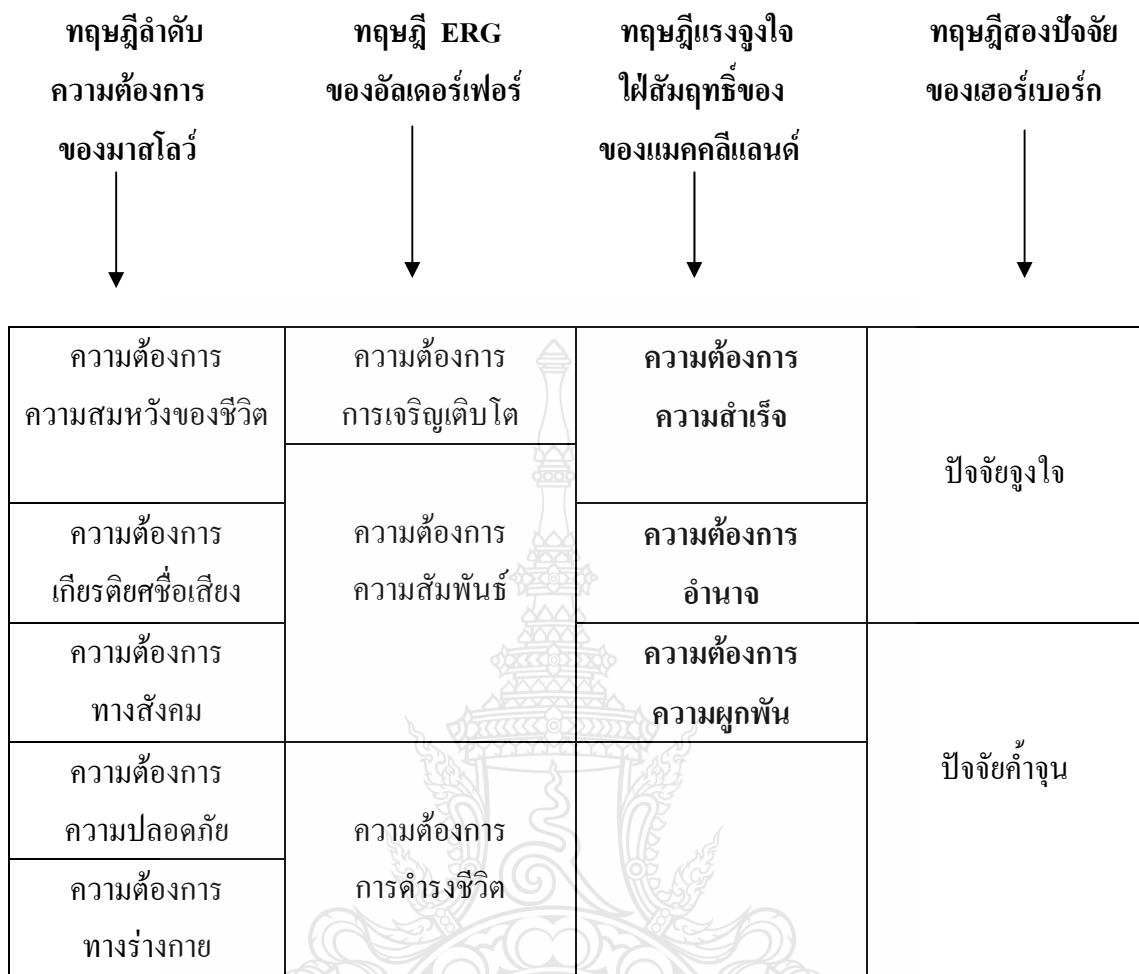
2.9 ความเป็นส่วนตัว (Personal Life) หมายถึง สถานการณ์ที่ทำให้บุคคลมีความรู้สึกดีหรือไม่ดีในช่วงเวลาที่ทำงาน สภาพความเป็นอยู่ทางครอบครัวอันเนื่องมาจากการปฏิบัติงาน

2.10 ความมั่นคงในงาน (Job Security) หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อความมั่นคงในงาน ความยั่งยืนของอาชีพหรือความมั่นคงขององค์กร

5. การเปรียบเทียบระหว่างทฤษฎีความต้องการสี่ทฤษฎี

ที่กล่าวมาเป็นทฤษฎีแรงจูงใจต่าง ๆ อาทิ ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้น ทฤษฎี ERG ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทฤษฎีสองปัจจัย ทฤษฎีแรงจูงใจมีความคล้ายคลึงและแตกต่างกันหลายประการซึ่งสามารถเปรียบเทียบกันได้ภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 การเปรียบเทียบระหว่างทฤษฎีแรงจูงใจสี่ทฤษฎี
ที่มา: สมยศ นาวิการ(2554, น. 307)

ทฤษฎีแรงจูงใจทั้ง 4 ทฤษฎีนี้ได้ชี้ให้เห็นว่า บุคคลมีความต้องการความคล้ายคลึงกันแต่นักทฤษฎีแบ่งความต้องการเป็นประเภทที่แตกต่างกันเล็กน้อย ทฤษฎีแรงจูงใจของแมคคลีแลนด์เท่านั้นที่ไม่ได้จัดลำดับความต้องการ

จากการศึกษาความต้องการทุกทฤษฎีจะพบว่า ทฤษฎีแรงจูงใจเหล่านี้จะมีประโยชน์ที่สำคัญต่อความเข้าใจในความต้องการของบุคคล การประยุกต์มาใช้ในการผลักดันให้บุคคลในองค์กรทำงานด้วยความตั้งใจและมีประสิทธิภาพ ทฤษฎีลำดับความต้องการจะแสดงให้เห็นถึงความต้องการที่ต้องมีแรงจูงใจในการกระตุ้นให้ไปถึงจุดมุ่งหมายของความต้องการนั้น ทฤษฎีของมาสโลว์หรือทฤษฎีแรงจูงใจของอัลเดอร์เฟอร์ เน้นการจูงใจของบุคคล แม้ว่าทฤษฎีแรงจูงใจเหล่านี้จะไม่ถูก

สนับสนุนอย่างกว้างขวางก็ตาม ทฤษฎีสองปัจจัยของเฮร์ซเบอร์กได้เพิ่มความตระหนักแก่ผู้บริหารว่าควรให้ความสำคัญต่อแรงจูงใจภายนอก (สภาพแวดล้อมภายนอก) และแรงจูงใจภายใน (เนื้อหาของงาน) มากขึ้น

สรุปในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งที่จะศึกษาปัจจัยจูงใจ 3 ปัจจัย ซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานและเกี่ยวข้องกับครูผู้สอนซึ่งมิได้เป็นผู้บริหาร ได้แก่ ความต้องการความสำเร็จ ความต้องการความผูกพัน ความต้องการมีอำนาจ

เทคนิคการจูงใจในการปฏิบัติงาน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการทำงานหรือปัจจัยที่เป็นสิ่งจูงใจในการทำงานอย่างถ่องแท้จะทำให้ผู้บริหารนำสาระมากำหนดเป็นกลยุทธ์หรือยุทธวิธีที่จะดำเนินการให้ผู้ร่วมงานร่วมมือทำงานอย่างมีประสิทธิภาพได้ กลยุทธ์หรือกลวิธีที่จะดำเนินการเรียกว่า เทคนิคการจูงใจในการทำงาน เทคนิคการจูงใจในการทำงานเป็นการประยุกต์หลักการทฤษฎีสู่การปฏิบัติที่ต้องประกอบด้วยสาระ ความเข้าใจ ด้านความรู้ทักษะปฏิบัติและทัศนคติ ดังนั้นนอกจากรัฐธรรมนูญและความต้องการอื่น ๆ แล้ว ผู้บริหารต้องมีเทคนิควิธีการจึงจะก่อประโยชน์เต็มที่

เทคนิคการจูงใจของลิเคอร์ต (Likert)

ลิเคอร์ตใช้วิธีการทำให้มีส่วนร่วมในการบริหาร (Participation Management Approach) โดยเขาและเพื่อนร่วมงานพยายามหาความกระจ่างจากคำถามที่ว่า การบริหารแบบใดจะทำให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีที่สุด กล่าวคือ ระหว่างการบริหารงานแบบเผด็จการและแบบเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหาร ทุกขั้นตอน จากการศึกษาพบว่า นักบริหารที่นำเอาวิธีการมนุษยสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพมาใช้ โดยการให้บุคคลผู้อยู่ในระดับการทำงานที่ต่ำกว่ามาร่วมในการตัดสินใจในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับตนจะทำให้เกิดการประสานงานที่ดีกว่า เป็นแรงจูงใจที่ดีกว่าและทำให้ได้ผลผลิตหรือการบริการจำนวนมากกว่าขึ้นในหน่วยงาน (เทพนม เมืองแมน และสวิง สุวรรณ, 2549, น. 194 - 195)

เทคนิคการจูงใจของสกินเนอร์ (Skinner)

สกินเนอร์เป็นผู้หนึ่งที่มีแนวคิดสนับสนุนเรื่อง การดัดแปลงพฤติกรรมให้เป็นเครื่องมือของการจูงใจอย่างหนึ่งและเชื่อว่าพฤติกรรมของคนเกิดขึ้นเนื่องจากมีสิ่งเร้า โดยสิ่งเร้านั้นอาจเป็นได้ทั้งทางด้านบวก เช่น การให้สัญญาจะเพิ่มเงินเดือน การเลื่อนตำแหน่ง การมอบหมายงานที่ดีกว่าเดิมหรืออาจเป็นสิ่งเร้าในด้านลบ เช่น การขู่ว่าจะลดตำแหน่ง ลดค่าจ้างหรือการให้ย้ายไปทำงานในตำแหน่งอื่น ๆ สกินเนอร์เชื่อมั่นว่า สิ่งเร้าหรือการเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) เช่น การให้รางวัลเป็นวิธีที่ดีกว่าการลงโทษ ดังนั้นนักบริหารที่ยึดหลักของสกินเนอร์ จึงเน้นในเรื่อง การชมเชย การกระตุ้น การให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ปฏิบัติงานในการแก้ไขปัญหา การเสริมแรง

ทางบวกถ้าจะให้มีประสิทธิภาพจริง ๆ จะต้องอาศัยการมอบหมายงานที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของผู้ปฏิบัติงาน และให้มีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมายและวิธีการดำเนินงานด้วยจึงจะได้ผลดีที่สุด (Scanian, 1964, อ้างถึงใน โควิน คลังแสง, 2546, น. 50)

จากแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ ดังได้กล่าวมาแล้วนั้นจะเห็นได้ว่าการจูงใจให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานในหน่วยงานหรือองค์กรใด ๆ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรู้ความต้องการของบุคคลในหน่วยงานเป็นอันดับแรกแล้วจึงค่อยจัดสิ่งสนองความต้องการนั้น ๆ และในการสนองตอบความต้องการรวมทั้งจะต้องใช้กลวิธีตลอดจนทักษะในการบริหารต่าง ๆ เช่น ทักษะในการเป็นผู้นำ ทักษะในการปกครองบังคับบัญชา ทักษะในการบำรุงขวัญ ทักษะในการทำงานกลุ่ม ทักษะในการสื่อสารความหมาย ทักษะในการสร้างมนุษยสัมพันธ์ ฯลฯ ตลอดจนใช้หลักจิตวิทยาและสมมติฐานในการทำงานของมนุษย์นำมาผสมผสานกันเพื่อให้เกิดการจูงใจที่เหมาะสมกับงานและบุคคล อันเป็นผลที่จะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จราบรื่นและมีประสิทธิภาพของหน่วยงานต่อไป ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจที่จะนำทฤษฎีของแมคเคลแลนด์ (McClelland) มาใช้ในการศึกษา

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

2.2.1 ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน

“การทำวิจัยในชั้นเรียน” มีผู้นิยามไว้หลายประการ ได้แก่

ธีระชัย ปุณณโชติ (2542, น. 34) ได้ให้ความหมายของการทำวิจัยในชั้นเรียนว่า การทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การหาความรู้หรือวิธีการใหม่ ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ของการเรียนการสอนในชั้นเรียน เมื่อพัฒนาคุณภาพของการเรียนการสอน หรือเพื่อแก้ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนโดยอาศัยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ชัยพจน์ รั้งงาม (2544, น.35) อธิบายความหมายของการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่า การทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การพัฒนานวัตกรรม เพื่อแก้ปัญหาในชั้นเรียนหลังจากสำรวจแล้ว พบว่า สาเหตุของปัญหามาจากตัวนักเรียนเอง วิธีการสอนของครู สื่อการสอน หรือสภาพแวดล้อมที่ครูสามารถดำเนินการแก้ปัญหาด้วยตนเอง และวิธีดำเนินการอย่างเป็นระบบ สามารถเผยแพร่เป็นประโยชน์ต่อวงการวิชาการได้ สุวิมล ว่องวานิช (2544, น.1) ได้อธิบายว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน หมายถึง การวิจัยที่ทำโดยครูผู้สอนในห้องเรียนเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียน และนำผลมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน เป็นการวิจัยที่ต้องทำอย่างรวดเร็ว นำผลไปใช้ทันที และสะท้อนข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของตนเอง ให้ทั้งตนเองและกลุ่มเพื่อนร่วมงานในโรงเรียน ได้มีโอกาสอภิปราย

แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในแนวทางที่ได้ปฏิบัติ และผลที่เกิดขึ้น เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป และ นกคต เจนอักษร (2544, น.5)สรุปว่า การทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การทำวิจัยประเภทหนึ่ง ที่ครูผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการควบคุมไปกับการเรียนการสอนปกติในชั้นทั้งนี้เพื่อศึกษาสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วนำผลที่ได้ไปพัฒนาการเรียนการสอน หรือใช้ในการแก้ไขปัญหาการสอนของตนเอง รวมทั้งเผยแพร่ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้อื่นต่อไป และอุทุมพร จามรมาน (2544, น.3) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน คือ การแก้ปัญหาให้นักเรียนบางคนบางเรื่องเพื่อพัฒนาปรับปรุงนักเรียนอ่อน เสริมนักเรียนเก่ง นักเรียนคนนั้น กลุ่มนั้น เพื่อจะได้เรียนทันเพื่อนกลุ่มใหญ่หรือได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพของเขา

พิมพ์พันธ์ เฉชะคุปต์ (2543, น.48) ได้กล่าวถึง การทำวิจัยในชั้นเรียนว่า เป็นการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom Action Research : CAR) หรือวิจัยในชั้นเรียน (Classroom Research : CR) โดยมีครูเป็นผู้ทำการวิจัยโดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ค้นคว้าเพื่อสร้างความรู้ใหม่ทางการศึกษาและสิ่งประดิษฐ์ใหม่ทางการศึกษา

พองพรรณ ตรียมงคลกุล (2544, น. 21) กล่าวว่า ความหมายพื้นฐานของการวิจัย คือ การศึกษาค้นคว้าอย่างมีระบบระเบียบเพื่อทำความเข้าใจปัญหาและแสวงหาคำตอบ เป็นกระบวนการที่อาศัยวิธีการทางวิทยาศาสตร์เป็นหลัก มีเป้าหมายเพื่อหาความรู้ ความจริง ที่อาจเป็นความรู้ใหม่ที่เพิ่มขึ้นจากองค์ความรู้ที่มีอยู่แล้ว และการพัฒนาความรู้ที่ได้ค้นพบมาก่อนแล้ว หรือนำความรู้ที่ค้นพบมาแล้วไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

ชาติรี เกิดธรรม (2544, น. 2) ให้ความหมายว่า การวิจัยในชั้นเรียน คือการทดลองยุทธวิธีใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหาของครู ซึ่งคิดค้นขึ้นมาเพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามปกติ แต่หวังให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ทั้งครูและเด็กมากที่สุด งานวิจัยในชั้นเรียนจึงไม่ต้องใช้เวลาเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ผลนาน

สุวิมล ว่องวานิช (2544, น. 11) ให้ความหมายของการทำวิจัยในชั้นเรียนว่า หมายถึง การวิจัยที่ทำโดยครูผู้สอนในห้องเรียน เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียน และนำผลมาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

ชัยพจน์ รัศมีงาม (2544, น. 21-25) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการศึกษาค้นคว้าที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในห้องเรียน เพื่อการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนทั้งในส่วนหลักสูตร วิธีสอน การจัดกิจกรรม สื่อ แบบฝึก รวมทั้งการวัดผลและประเมินผลเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาประสิทธิภาพการสอนและคุณภาพการสอน

ประวัติ เอรารวรรณ์ (2545, น. 3) ให้ความหมายว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยที่ดำเนินการควบคู่ไปกับการปฏิบัติงานของครู ใช้กระบวนการที่น่าเชื่อถือ และเป็นระบบในการแสวงหาคำตอบในบริบทของชั้นเรียน โดยมีครูเป็นนักวิจัย ทั้งผลิตงานวิจัยและบริบทงานวิจัย คือ ครูเป็นทั้งผู้ทำการวิจัยและนำผลการวิจัยไปใช้

โดยสรุป การทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การแสวงหาวิธีการใหม่ในการจัดการเรียนการสอน โดยครูผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งกระทำในห้องเรียนขณะสอน เพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนในวิชาที่ครูรับผิดชอบ โดยอาศัยวิธีการและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

2.2.2 ความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (2542, น.16) มาตรา 24 (5) และมาตรา 30 ได้กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัย คือ ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพรวมทั้งส่งเสริมให้ครูผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา

วัฒนา ก้อนเชื้อรัตน์ (2542, น. 11-14) กล่าวว่า การวิจัยทางการศึกษาเดิมเป็นงานของนักการศึกษา นักวิจัย เพื่อหาความรู้ใหม่ สร้างทฤษฎี หลักการ แล้วนำไปให้ครูใช้ในห้องเรียน ปัญหาที่พบคือ ไม่สอดคล้องกับความต้องการของครู ซึ่งต้องการคำตอบเพียงว่าจะสอนนักเรียนอย่างไร จะจัดประสบการณ์การเรียนอย่างไร จะประเมินผล และสรุปรายงานผลการจัดการเรียนการสอนอย่างไร ครูจึงต้องทำวิจัยด้วยตนเอง เก็บรวบรวมข้อมูลจากสภาพภายในห้องเรียน จากนักเรียนที่สอน โดยตรงใช้เกณฑ์ภายในกลุ่มนั้น แล้วนำผลการวิจัยไปใช้จัดการเรียนการสอน ทำให้การเรียนการสอนได้รับการพัฒนาอย่างสอดคล้องกับสภาพภายในห้องเรียน จึงเรียกการวิจัยลักษณะนี้ว่า การวิจัยในชั้นเรียน

กรมวิชาการ (2542, น. 3) ให้ความเห็นว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญ ดังนี้

1. เป็นการพัฒนาหลักสูตรและการปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงาน หรือพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนด้วยการวิจัย

2. เป็นการพัฒนาวิชาชีพครู

3. เป็นการแสดงความก้าวหน้าทางวิชาชีพครูด้วยการเผยแพร่ความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติ

4. เป็นการส่งเสริม สนับสนุน ความก้าวหน้าของการวิจัยการศึกษา

ครุรักษ์ ภิรมย์รักษ์ (2543, น. 5) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือสำคัญของครูในการพัฒนาชีวิตความเป็นครูไปสู่ความเป็นครูมืออาชีพ จะช่วยให้ครูเป็นนักแสวงหาความรู้และวิชาการใหม่ ๆ อยู่เสมอ ซึ่งจะช่วยให้ครูมีความรู้อย่างกว้างขวางและลุ่มลึก ทำงานอย่างมีเหตุมีผล สร้างสรรค์และเป็นระบบ

2. เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรและจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้งานของครูมีลักษณะเป็นพลวัต มีการเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวไปข้างหน้า ไม่หยุดนิ่งอยู่กับที่ เกิดนวัตกรรมที่ทันสมัย นำมาใช้ในการแก้ปัญหการเรียนการสอนได้ทันทั่วถึง

3. เป็นเครื่องมือสำคัญที่จรรโลงวิชาชีพครูให้มีความเข้มแข็ง เป็นตัวบ่งชี้ถึงความสำเร็จในการทำงานของครูได้อย่างเป็นรูปธรรม นั่นก็คือการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่พึงประสงค์ของผู้เรียนตามที่ครูต้องการและเป็นไปตามความคาดหวังของสังคม ทั้งตัวครูและผู้เรียน

ทัศนาศวศักดิ์ (2543, น. 72) กล่าวว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาการศึกษา เพราะการทำวิจัยในชั้นเรียนสามารถนำมาใช้แก้ปัญหา และพัฒนากระบวนการเรียนการสอนในห้องเรียนได้อย่างดี ครูจึงมีบทบาทเพิ่มขึ้นจากการเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้มาเป็นนักวิจัยอีกบทบาทหนึ่ง การเป็นนักวิจัยในที่นี้คือ การทำการวิจัยเกี่ยวกับวิธีการเรียนการสอนเกี่ยวข้องกับครู นักเรียน ผู้ปกครอง และสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัวนักเรียน โดยหวังผลเพื่อนำมาพัฒนา ส่งเสริม และแก้ปัญหาให้นักเรียนมีพัฒนาการและมีกระบวนการเรียนรู้ดีขึ้น

สรศักดิ์ วรอินทร์ (2543, น. 31) กล่าวว่า วิธีการพัฒนาวิชาชีพอย่างหนึ่ง คือการปรับกระบวนการเรียนการสอนของครูให้เป็นการดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ไปพร้อมกับการทำงาน

สุวิมล ว่องวานิช (2544, น.14-15) กล่าวว่า ความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการให้โอกาสครูในการสร้างองค์ความรู้ ทักษะการวิจัย การประยุกต์ใช้ และตระหนักถึงทางเลือกที่เป็นไปได้ที่จะเปลี่ยนแปลงโรงเรียนให้ดีขึ้น เป็นการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ นอกเหนือจากการเปลี่ยนแปลงหรือสะท้อนผลการทำงาน เป็นประโยชน์ต่อผู้ปฏิบัติโดยตรง เนื่องจากช่วยพัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ ช่วยทำให้เกิดการพัฒนาที่ต่อเนื่อง และเกิดการเปลี่ยนแปลงผ่านกระบวนการวิจัยในที่ทำงาน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อองค์กร เนื่องจากนำไปสู่การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติและแก้ปัญหา เป็นการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติในการวิจัย ทำให้กระบวนการวิจัยมีความเป็นประชาธิปไตย ทำให้เกิดการยอมรับในความรู้ของผู้ปฏิบัติ ช่วยตรวจสอบวิธีการทำงานของครูที่มีประสิทธิผล ทำให้ครูเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change Agent) การวิจัยในชั้นเรียนเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาวิชาชีพครู เนื่องจากได้สืบค้นจากกระบวนการที่เป็นระบบและเชื่อถือได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการเรียนรู้ และครูได้พัฒนาการเรียนการสอน เป็นการพัฒนาร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และยอมรับในการค้นพบร่วมกัน

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2544, น.10) ได้ให้ความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนเกิดจากการพัฒนาองค์ความรู้ที่เกิดจากการบูรณาการวิธีการ

ปฏิบัติ โดยมีความสำคัญใน 4 ลักษณะ คือ เป็นการพัฒนาหลักสูตรและการปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงาน เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนด้วยการวิจัย เป็นการพัฒนาวิชาชีพครู เป็นการแสดงความก้าวหน้าทาง วิชาครู ด้วยการเผยแพร่ความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติ และเป็นการส่งเสริม สนับสนุนความก้าวหน้าของ การวิจัยทางการศึกษา

อรัญญา สุชาติโนบล (2544, น. 69) กล่าวถึงความสำคัญในการทำวิจัยในชั้นเรียนว่า การจัดการเรียนการสอน ครูจะต้องหมั่นตรวจสอบอยู่เสมอว่า นักเรียนจะบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่เพียงใด มีปัญหาหรืออุปสรรคอย่างไรบ้าง เมื่อประสบกับปัญหาที่ลองคิดหาวิธีการหรือ แนวทางในการแก้ปัญหานั้น เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งแนวปฏิบัติ ดังกล่าวจัดได้ว่าเป็น “กระบวนการวิจัย” ซึ่งมีการปฏิบัติมาแล้วแต่ไม่ทราบว่า นั่นคือการทำ “วิจัยใน ชั้นเรียน” ดังนั้นการจัดการเรียนรู้และการวิจัยเป็นสิ่งที่สัมพันธ์กัน โดยสามารถทำควบคู่กันไปได้ ตลอดเวลา

โดยสรุปการทำวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญ คือ เป็นการพัฒนาวิชาชีพและพัฒนาคุณภาพ การเรียนการสอนโดยแสวงหานวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อแก้ปัญหาคาเรียน การสอนและพฤติกรรมต่าง ๆ ของผู้เรียนได้ตรงตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน และยังเป็น การพัฒนาผลงานทางวิชาการของครูให้ได้รับการยอมรับและเผยแพร่โดยทั่วไป

2.2.3 รูปแบบที่ใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน

วัลลภ กันทรัพย์ (2544, น. 113) ได้จำแนกรูปแบบการวิจัยในโรงเรียนเป็น 5 รูปแบบ คือ

1. การวิจัยสำรวจเป็นการวิจัย เพื่อหาคำตอบโดยไม่กำหนดกฎเกณฑ์อะไรมากมายนัก เป็นการสำรวจประเด็นที่อยากรู้แล้วออกแบบเป็นคำตอบ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นการศึกษาลักษณะ ความเป็นจริงตามสภาพในเรื่องต่าง ๆ เพื่อมุ่งรวบรวมข้อมูลและรายงานลักษณะที่มีอยู่ใน สภาพการณ์นั้น ๆ เช่น สำรวจทัศนคติของนักเรียน สำรวจอาชีพผู้ปกครอง สำรวจโรงเรียน สำรวจ ชุมชน และสำรวจปัญหาการเรียนการสอน

2. การวิจัยหาความสัมพันธ์ เป็นการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ต่าง ๆ ตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป เช่น ศึกษาวิธีสอนของครูกับผลการเรียนของนักเรียน หรือศึกษาผลลัพธ์ใน การเรียนกับเจตคติต่อการเรียนของนักเรียน เป็นต้น

3. การวิจัยเปรียบเทียบ มีลักษณะคล้ายสองแบบแรกในช่วงสัปดาห์นั้น การวิจัยเปรียบเทียบ หาความสัมพันธ์ เป็นการแสดงว่าตัวแปร 2 ตัว สัมพันธ์กันหรือไม่ มีอิทธิพลต่อกันหรือไม่ ซึ่งอาจ กล่าวได้ว่าเป็นการศึกษาเหตุและผลทางการศึกษาในกรณีที่ไม่สามารถศึกษาด้วย

การทดลอง เช่น การศึกษาว่าอะไรเป็นสาเหตุให้นักเรียนสอบตกซ้ำชั้น การศึกษาสาเหตุที่ทำให้ นักเรียนทะเลาะวิวาท

4. การวิจัยแบบทดลอง เป็นการวิจัยทดลองแบบหนูตะเภา โดยกำหนดกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง การวิจัยแบบนี้ทางสังคมศาสตร์จะมีจุดอ่อนมากเกี่ยวกับการควบคุมตัวแปร เพราะมนุษย์ไม่เหมือนกับสัตว์อื่น ๆ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าผู้วิจัยสามารถกำหนดค่าต่าง ๆ ของตัวแปรอิสระได้ตามต้องการ แล้วศึกษาผลที่เกิดขึ้นกับตัวแปรตาม

5. การวิจัยเชิงทดลองและพัฒนา เป็นการวิจัยที่ใช้เด็กกลุ่มเดียวไม่ต้องไปเปรียบเทียบวิธีสอนแบบดั้งเดิมกับวิธีสอนใหม่ กิดวิธีสอนแบบใหม่มาแล้วพัฒนาวิธีสอนแบบใหม่ เมื่อสอนเสร็จแล้วสำรวจความเข้าใจ ครูพื้นฐานปัญหาเอามาปรับปรุงใหม่สอนเด็กกลุ่มเดิมในบทเรียนต่อไป ประยุกต์ไปเรื่อย ๆ

กองวิจัยทางการศึกษา (2545, น. 2-19) ได้เสนอรูปแบบของการวิจัยในโรงเรียน โดยได้กำหนดกระบวนการของการวิจัยที่สำคัญไว้ 5 ขั้นตอน คือ

1. ศึกษาสภาพปัญหาทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ เพื่อหาลักษณะของปัญหาและนำมาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการศึกษาหรือเปรียบเทียบผลของการใช้นวัตกรรมการศึกษาในภายหลัง

2. การออกแบบนวัตกรรม ในด้านต่อไปนี้

2.1 โครงสร้าง/ส่วนประกอบ เช่น นวัตกรรมนี้ควรประกอบด้วย คู่มือครู กิจกรรมและสื่อ เครื่องมือวัดพฤติกรรม แบบทดสอบ เป็นต้น

2.2 ลักษณะของนวัตกรรม เช่น บอกที่มาของแนวคิด/ทฤษฎีที่นำมาพัฒนาบอกถึงลักษณะของนวัตกรรม สื่อ และเครื่องมือที่ใช้ เป็นต้น

2.3 ลักษณะการนำไปใช้ เช่น มีการอบรมครู มีการวัดหรือทดสอบนักเรียนก่อนและหลังการใช้ช่วงเวลาประมาณ 1 ภาคเรียน เป็นต้น

3. การสร้างหรือพัฒนานวัตกรรม ตามแนวหรือกรอบของรูปแบบนวัตกรรมที่กำหนดไว้

4. การทดลอง แบ่งเป็น 2 ระยะ คือ

4.1 การนำนวัตกรรมไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก เพื่อตรวจสอบคุณภาพของนวัตกรรม เพื่อการปรับปรุงในแต่ละส่วน เช่น การลำดับขั้นตอนของเนื้อหาวิชา ความเป็นไปได้ของกระบวนการ ความถูกต้องของเนื้อเรื่อง ความเหมาะสมกับสถานการณ์จริง เป็นต้น

4.2 การนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในสถานการณ์จริง เป็นการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของนวัตกรรมนั้น เพื่อการพัฒนาต่อไป

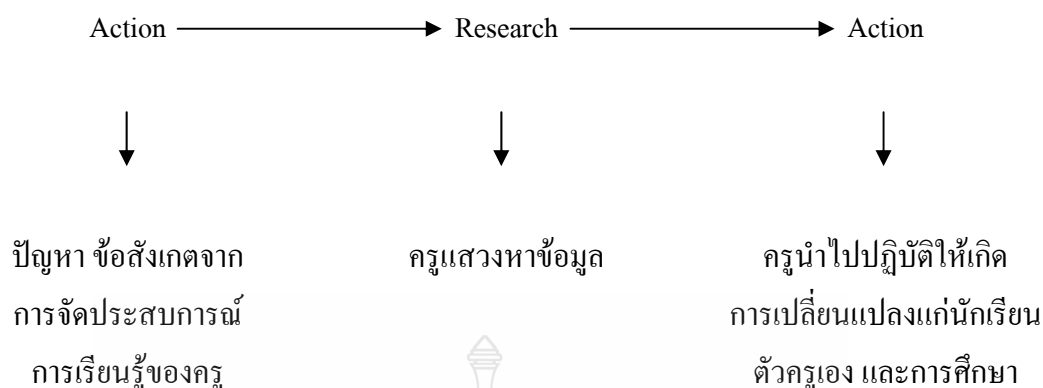
5. การประเมินผล ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยเทคนิควิธีเดียวกันกับการศึกษาสภาพปัญหา การเก็บข้อมูลทำเป็นระยะ ๆ ในระหว่างการทดลอง และเมื่อจบสิ้นการทดลองแล้วข้อมูลที่ได้นี้จะนำมาศึกษาเปรียบเทียบกับข้อมูลพื้นฐานก่อนใช้นวัตกรรม เพื่อเป็นข้อสรุปและยืนยันประสิทธิภาพของนวัตกรรมนั้น ถ้าผลการทดลองสามารถลดหรือแก้ปัญหาได้ก็แสดงว่า นวัตกรรมนั้นมีคุณค่าและนำไปขยายผลได้โดยการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ต่อไป

โดยสรุป รูปแบบการวิจัยในโรงเรียนเป็นการวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอนโดยมีลักษณะที่สำคัญคือ 1) เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ของการแก้ปัญหาหรือพัฒนาระดับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน 2) เพื่อศึกษาแนวทางหรือนวัตกรรมที่จะสามารถแก้ปัญหาหรือช่วยยกระดับคุณภาพการเรียนการสอน 3) เพื่อนำนวัตกรรมที่เหมาะสมมาพัฒนาและทดลองใช้ตามกระบวนการวิจัย

2.2.4 ลักษณะของการทำวิจัยในชั้นเรียน

อุทุมพร จามรมาน (2547, น. 31-32) กล่าวถึงลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนว่า การวิจัยในชั้นเรียนของครูมุ่งที่ห้องเรียนและโรงเรียน โดยครูเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ นั่นคือ การวิจัยของครูเป็นตัวกระตุ้นให้ครูเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน และการบริหารจัดการงานของตนเองมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อนักเรียน การวิจัยของครูนอกจากมุ่งปรับปรุงการจัดประสบการณ์การเรียนการสอนให้กับนักเรียนแล้ว ยังต้องการให้เกิดการปฏิบัติหรือ Action เกี่ยวกับ โรงเรียนและห้องเรียน ซึ่งผลของ Action ดังกล่าวอาจขยายวงกว้างไปยังห้องเรียนอื่น โรงเรียนอื่นในพื้นที่เดียวกัน และพื้นที่อื่นได้อีกด้วย เช่น ถ้าครูพบว่าวิธีแก้ปัญหาคความประพฤตินักเรียนได้ผล ก็อาจส่งผลกระทบต่อวิธีการแก้ปัญหาคความประพฤตินักเรียนในห้องเรียนอื่น และอาจส่งผลต่อการสร้างกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องในโรงเรียนประถมศึกษา ดังแสดงในแผนภูมิลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนของครู ดังภาพที่ 2.3

ภาพที่ 2.3 ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนของครู

สุวิมล ว่องวานิช (2544, น. 91) ได้อธิบายความแตกต่างไว้ว่า นักวิจัยในชั้นเรียนและนักวิจัยเชิงวิชาการต่างแสวงหาความรู้ในการพัฒนาการเรียนการสอนเหมือนกัน แต่นักวิจัยในชั้นเรียนจะเป็นผู้สังเกต ในขณะที่นักวิจัยเชิงวิชาการเป็นผู้ลงมือทำ ซึ่งมุ่งสร้างองค์ความรู้เชิงทฤษฎีและนำไปใช้สรุปอ้างอิง มีการตีพิมพ์เผยแพร่ในบทความวารสารทางวิชาการ ส่วนนักวิจัยในชั้นเรียนจะเป็นผู้ปฏิบัติงานด้านการสอนในชั้นเรียน มุ่งเน้นการหาวิธีการพัฒนาผู้เรียน โดยไม่ได้วางเป้าหมายไว้ว่าจะทำวิจัยเพื่อสร้างข้อความรู้ หรือเผยแพร่ความรู้ในบทความทางวิชาการ

ชาติรี เกิดธรรม (2544, น. 14-15) กล่าวว่า โดยทั่วไปแล้วการวิจัยในชั้นเรียนควรมีลักษณะดังนี้

1. เป็นการวิจัยจากปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน
2. เป็นการวิจัยเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
3. การวิจัยดำเนินไปพร้อมกับการจัดการเรียนการสอน กล่าวคือสอนพร้อมกับทำการวิจัยไปด้วย แล้วนำผลการวิจัยมาใช้แก้ปัญหา และทำการเผยแพร่ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อื่น

พ่องพรรณ ตรียมงคลกุล (2544, น.34-35) กล่าวถึงลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนว่าควรเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ซึ่งอาจเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการเต็มรูปหรือเฉพาะส่วนก็ตาม นักวิจัยทางการศึกษาเห็นสอดคล้องกันว่า วิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยที่มีความเฉพาะเจาะจงและมีลักษณะต่างจากการวิจัยทางการศึกษาทั่วไป ดังนี้

1. จุดเริ่มต้นการวิจัย การวิจัยในชั้นเรียนมีจุดกำเนิดจากสภาพปัญหาหรือข้อขัดข้องในการเรียนการสอนที่ครูพบ ครูต้องการปรับปรุงหรือแก้ปัญหานั้น ๆ ด้วยวิธีการวิจัย ปัญหาวิจัยจึงเริ่มจากความคิดของครูมากกว่าความคิดของผู้อื่น หรือจากหลักทางทฤษฎีโดยตรง

2. ขอบเขตของการวิจัย โดยขอบเขตของการวิจัยในชั้นเรียนนั้นจะแคบและเฉพาะเจาะจงในประเด็นต่อไปนี้

2.1 ปัญหาการวิจัย (Research Problem) เรื่องที่วิจัยอาจจะเป็นประเด็นเดียว แต่สำหรับครูแล้วจะมีความหมายสำหรับการเรียนการสอนโดยตรง

2.2 ประชากร มุ่งเน้นการศึกษาเกี่ยวกับผู้เรียน ผู้สอน กระบวนการเรียนการสอน ตลอดจนสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน หรือสภาวะการเรียนหนึ่ง ๆ (Classroom Context) ในการศึกษาอาจมุ่งเน้นที่นักเรียนเฉพาะราย นักเรียนห้องหนึ่งหรือหลายห้องที่ครูทำการวิจัยนั้นมีส่วนรับผิดชอบในการเรียนการสอน

2.3 การนำผลการวิจัยไปใช้ การวิจัยมุ่งผลเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของครูในสภาพแวดล้อมที่ทำการวิจัยนั้น ๆ โดยตรง ไม่มุ่งเพื่อนำไปใช้ในวงกว้าง กล่าวคือไม่มุ่งข้อสรุปเชิงนัยทั่วไป

3. ครูผู้สอนเป็นศูนย์กลางกระบวนการวิจัยทั้งหมด ทั้งนี้อาจเป็นการวิจัยที่ดำเนินการโดยครูคนเดียวหรือคณะครูร่วมกันวิจัย อาจมีนักศึกษาระดับปฏิบัติ เช่น ศึกษานิเทศก์ร่วมในการวิจัยด้วย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขอบเขตของการวิจัย

4. การวิจัยจะดำเนินการไปพร้อม ๆ กับการเรียนการสอนปกติ เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน ผู้เรียนไม่รู้สึกว่าภายใต้ภาวะการวิจัย ผลการวิจัยอยู่บนพื้นฐานของประสบการณ์ธรรมชาติของห้องเรียนที่เป็นปกติวิสัย

5. กระบวนการวิจัย มีการเชื่อมโยงระหว่างการคิดสะท้อน (Reflective Thinking) และการปฏิบัติ (Action) อย่างชัดเจน กล่าวคือ มีการพินิจพิเคราะห์ ทบทวน ทั้งก่อนและหลังการทดลองปฏิบัติ

6. วิธีการวิจัย มีความยืดหยุ่นปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอน เช่น อาจเป็นการวิจัยเชิงทดลอง ประยุกต์ ซึ่งดำเนินการได้อย่างกลมกลืนกับการสอนของครู และใช้สถิติที่ไม่ซับซ้อนมากนักในการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นต้น ข้อสรุปที่ได้จากการวิจัยอาจจะขาดน้ำหนักบ้างในด้านความเที่ยงตรง เมื่อเปรียบเทียบกับวิจัยทั่วไปที่อิงทฤษฎีและหลักการที่เข้มงวด แต่จะเป็นการวิจัยที่ให้ประโยชน์โดยตรงเท่าที่ครูผู้ทำวิจัยต้องการ

โดยสรุปลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนคือ วิธีการของครูที่ใช้ในการแก้ปัญหา พัฒนาการสอนของตนเองด้วยวิธีการทำวิจัยที่ไม่เน้นระเบียบวิธีวิจัย แต่เน้นที่การปฏิบัติงานของครูเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์กับผู้เรียน

2.2.5 ประเภทของการทำวิจัยในชั้นเรียน

วัฒนา ก้อนเชื้อรัตน์ (2542, น. 15) สรุปเกี่ยวกับการวิจัยว่า การวิจัยนั้นสามารถแบ่งได้หลายประเภท ขึ้นอยู่กับข้อมูล วิธีการ การนำผลไปใช้ การวิจัยที่เหมาะสมกับการทำวิจัยในชั้นเรียนมีดังนี้

1. การวิจัยเชิงสำรวจ เป็นการหาคำตอบโดยไม่กำหนดกฎเกณฑ์อะไรมาเก็บรวบรวมข้อมูลจากสภาพปัจจุบัน ความเป็นจริง โดยไม่มีการควบคุม เปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อม เช่น สภาพทั่วไปของโรงเรียน ข้อมูลบุคลากร การจัดห้องสมุด การจัดบรรยากาศ พฤติกรรมการสอน สื่อที่ครูใช้ ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาต่าง ๆ

2. การวิจัยทดลอง เป็นกระบวนการหาคำตอบโดยวิธีการทดลอง ซึ่งจะต้องมีการควบคุมเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม มีการใส่สิ่งที่จะทำให้เกิดข้อมูลหรือสิ่งทดลองที่เป็นเหตุทำให้เกิดข้อมูล ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ผล เปรียบเทียบผล จากการจัดสภาพการทดลองที่น่าสนใจ ความเปลี่ยนแปลงเนื่องจากสิ่งทดลอง ตัวอย่างเช่น การวิจัยเพื่อทดลองว่าวิธีสอน สื่อการเรียนที่พัฒนาขึ้น สามารถช่วยนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ในการวิจัยตามแนวนี้อาจใช้รูปแบบการวิจัยที่มีกลุ่มทดลองกลุ่มเดียวเปรียบเทียบผลการสอนก่อนทดลองกับหลังการทดลอง ถ้าพบว่าหลังการทดลองนักเรียนทำคะแนนได้สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญ ก็สรุปได้ว่าวิธีการสอน สื่อการเรียนที่พัฒนาขึ้น หรือที่ทดลองใช้ มีประสิทธิภาพหรืออาจใช้รูปแบบการวิจัยที่มีกลุ่มควบคุมไว้เปรียบเทียบกับกลุ่มทดลอง หลังจากสิ้นสุดการทดลองแล้ว ถ้าพบว่ากลุ่มทดลองได้คะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญก็สรุปว่า วิธีการสอน สื่อการเรียนที่พัฒนาขึ้น ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีถ้ากำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพก่อนแล้วนำผลการทดลองมาเทียบกับเกณฑ์ ถ้าผลที่ได้สูงกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์ ก็สรุปได้ว่าสิ่งที่ใช้ทดลองมีประสิทธิภาพ หรืออาจใช้รูปแบบการวิจัยที่ซับซ้อนรัดกุมมากกว่านี้

3. การวิจัยเชิงคุณลักษณะหรือคุณภาพ เป็นการแสวงหาความรู้ คำตอบ ในเรื่องที่มีข้อมูลเป็นคุณลักษณะ หรือเชิงคุณภาพ ซึ่งไม่มีเครื่องมือวัดได้โดยตรง หรือวัดได้ยาก เช่น เรื่องคุณธรรม จริยธรรม พฤติกรรมของคน ต้องใช้วิธีสังเกตอย่างต่อเนื่อง อย่างมีเป้าหมายแบบมีส่วนร่วม และวิธีการสัมภาษณ์เกี่ยวกับเหตุการณ์ พฤติกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียน จากสภาพแวดล้อมจริง การวิจัยประเภทนี้มักไม่ได้กำหนดรูปแบบที่แน่นอนตายตัว ขึ้นอยู่กับความสามารถ ประสบการณ์ความรู้ลึกของผู้วิจัยในการรับรู้ สัมผัสเหตุการณ์ พิจารณา จำแนกจัดหมวดหมู่ บรรยายสิ่งที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ครู อาจารย์ ผู้สอน จะค้นหาข้อมูลชนิดนี้ในห้องเรียนได้

ดีกว่าคนภายนอก ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตติดตามอย่างเป็นระบบ จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนานักเรียน เช่น การศึกษาเฉพาะกรณี

4. การวิจัยและพัฒนา จุดมุ่งหมายมิใช่เพียงการหาคำตอบอย่างเดียว แต่ได้รวมถึงกระบวนการพัฒนาไว้ด้วย ต่อเนื่องกัน กระบวนการวิจัยและพัฒนาจึงเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนโดยอาศัยผลการวิจัยมาก่อน เช่น การพัฒนาสื่อนวัตกรรม มีขั้นตอนการผลิต ทดลองใช้ ปรับปรุงแก้ไข จนได้ผลผลิตที่สามารถนำไปใช้ได้จริงอย่างมีประสิทธิภาพ การวิจัยและพัฒนาจำเป็นต้องใช้วิธีวิจัยสำรวจในการศึกษา หารูปแบบเพื่อผลิตนวัตกรรม ใช้วิธีการวิจัยทดลองในขั้นตอนของการทดลองใช้ ปรับปรุงแก้ไข แล้วทดลองซ้ำ

อนงค์พร สถิตย์ภักติกุล (2544, น. 63-64) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการแก้ไขปัญหามีระบบโดยครูผู้สอน เพื่อนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน สามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนได้หลายแบบ ขึ้นอยู่กับลักษณะของปัญหาที่ต้องการศึกษา การวิจัยในชั้นเรียนสามารถจำแนกได้ 5 ประเภท ดังนี้

1. การวิจัยสำรวจ เป็นการศึกษาลักษณะความเป็นจริง ตามสภาพจริงในเรื่องต่าง ๆ เพื่อรวบรวมข้อมูลและรายงานลักษณะที่มีอยู่ในสถานการณ์นั้น ๆ เช่น สำรวจปัญหาการเรียนการสอน สำรวจการใช้หลักสูตร เป็นต้น

2. การวิจัยหาความสัมพันธ์ เป็นการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไปว่ามีความสัมพันธ์หรือไม่ มีอิทธิพลต่อกันหรือไม่ เช่น ศึกษาวิธีสอนของครูกับผลการเรียนของนักเรียน

3. การวิจัยเปรียบเทียบ เป็นการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบระหว่างตัวแปรตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไปว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ เช่น ศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษระหว่างคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียนแตกต่างกันหรือไม่ เป็นต้น

4. การวิจัยทดลอง การวิจัยทดลองมี 2 ประเภท คือ มีการทดลองในสนามกับการทดลองในสภาพธรรมชาติ เช่น ทดลองกับนักเรียนขณะที่นักเรียนอยู่ในห้องปกติ และการทดลองในห้องปฏิบัติการ ซึ่งสามารถจัดและควบคุมตัวแปรต่าง ๆ ได้ตามต้องการ

5. การวิจัยทดลองและพัฒนา เป็นการศึกษาผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลงานที่ต้องพัฒนา มีการสร้างผลงานบนรากฐานของผลการวิจัย นำผลงานที่สร้างขึ้นไปทดลองภาคสนามที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับที่นำไปใช้จริง และมี การแก้ไขผลงานเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องจากที่ได้พบในการทดลองภาคสนาม จนกระทั่งผลงานที่สร้างขึ้นบรรลุจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้

โดยสรุปประเภทของการวิจัยในชั้นเรียน แบ่งออกเป็น 6 ประเภท คือ การวิจัยเชิงสำรวจ การวิจัยหาความสัมพันธ์ การวิจัยเปรียบเทียบ การวิจัยทดลอง การวิจัยทดลองและพัฒนา และการวิจัยเชิงคุณลักษณะหรือคุณภาพ

2.2.6 กระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน

กระบวนการวิจัย ประกอบด้วย การวางแผนวิจัย (Planning) ปฏิบัติตามแผน (Acting) เก็บรวบรวมข้อมูล (Observing) และสะท้อนความรู้ ข้อค้นพบ ข้อสังเกต (Reflecting) หรือเรียกย่อ ๆ ว่า กระบวนการ PAOR กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนมีการดำเนินการเป็นขั้นตอน โดยยึดหลักการทางวิทยาศาสตร์ ดังนี้

1. การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาการเรียนการสอน การวิจัยในชั้นเรียนจะต้องเริ่มต้นด้วยการมองปัญหาของเรื่องที่จะวิจัยอย่างชัดเจน เพราะการมองเห็นปัญหานำไปสู่ความต้องการในการแก้ไขปรับปรุงหรือการพัฒนา และความต้องการนี้จะนำมากำหนดเป็นวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยจะสามารถมองปัญหาการเรียนการสอนในรายวิชาที่ตนรับผิดชอบได้อย่างชัดเจน โดยทำการสำรวจข้อบกพร่องนำมาวิเคราะห์หาสาเหตุและความต้องการในการแก้ปัญหาให้ตรงกับสาเหตุ นั้น ๆ แล้วเขียนออกมาในรูปวัตถุประสงค์ของการวิจัย การดำเนินการในขั้นตอนที่ 1 จะทำให้สามารถกำหนดปัญหาการเรียนการสอนได้อย่างเฉพาะเจาะจงและชัดเจน และสามารถกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ด้วย

2. การศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เมื่อได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยแล้วก็ควรศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องที่จะทำการวิจัยนั้นว่ามีอยู่ก่อนแล้วอย่างไรบ้าง การศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องช่วยครูอาจารย์ในเรื่องต่อไปนี้

2.1 มองปัญหาที่จะทำวิจัยได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

2.2 ได้แนวคิดความรู้พื้นฐานตลอดจนทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่จะศึกษา

2.3 เห็นแนวทางในการศึกษาปัญหา

2.4 สามารถอธิบายปัญหาโดยเฉพาะการกำหนดขอบเขตการวิจัย และสามารถอธิบายตัวแปรที่จะศึกษา

2.5 สามารถตั้งสมมติฐานได้อย่างสมเหตุสมผล

2.6 เลือกเทคนิคการสุ่มตัวอย่างได้เหมาะสม

2.7 เลือกเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลได้ถูกต้อง

2.8 เลือกวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างเหมาะสม ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจะได้เทคนิคในการแก้ปัญหาที่สอดคล้องกับหลักการ ทฤษฎี หรืองานวิจัยที่มีผู้ศึกษาไว้แล้ว

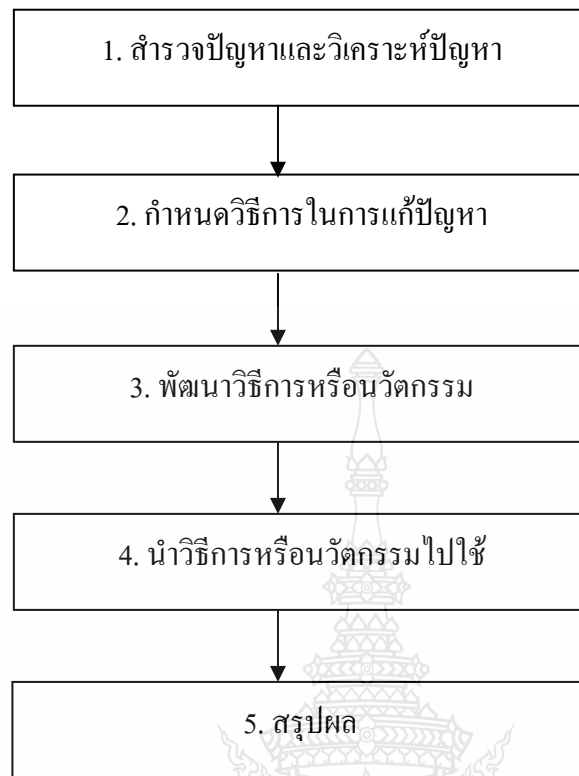
3. การพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน นวัตกรรมเป็นรูปแบบหรือวิธีการเรียนการสอนที่ครูอาจารย์พัฒนาขึ้นมาเพื่อแก้ปัญหาในการเรียนการสอน หรืออาจนำรูปแบบและวิธีการสอนที่ทำไว้แล้วมาปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพปัญหาที่ต้องการแก้ไข เช่น สื่อการเรียนการสอน บทเรียน โปรแกรมชุดการสอนคู่มือครู ฯลฯ ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจะได้ค้นนวัตกรรมที่คาดว่าจะมีคุณภาพเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการแก้ปัญหา

4. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการเก็บรวบรวมข้อมูลจะใช้เครื่องมือชนิดใดขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการวิจัยและตัวแปรที่จะวัด เช่น แบบทดสอบใช้วัดตัวแปรเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบสอบถามใช้วัดตัวแปรเกี่ยวกับความจริง ความคิดเห็น ความรู้สึก แบบสังเกตใช้วัดตัวแปรเกี่ยวกับพฤติกรรมต่าง ๆ ลักษณะการปฏิบัติ สภาพแวดล้อม บรรยากาศการเรียนการสอน ฯลฯ ซึ่งผู้วิจัยจำเป็นต้องศึกษาเครื่องมือแต่ละชนิดทั้งในด้านลักษณะของเครื่องมือวัด วิธีการสร้าง ข้อดีและข้อจำกัดของเครื่องมือแต่ละชนิด ซึ่งเครื่องมือวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นหรือที่ผู้อื่นสร้างไว้แล้ว จะต้องมีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ เช่น ความตรง (Validity) ความเชื่อมั่น (Reliability)

5. การทดลอง การรวบรวม การวิเคราะห์ และสรุปผลการวิจัย เมื่อผู้วิจัยสร้างนวัตกรรมและเครื่องมือวัดแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือ นำนวัตกรรมนั้นไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการวิเคราะห์ตามแนวทางที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยควรจัดทำปฏิทินปฏิบัติงาน กำหนดระยะเวลาของการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนไว้

6. การเขียนรายงานการวิจัย เป็นการรายงานการทำวิจัยเริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์และสำรวจปัญหา การพัฒนานวัตกรรม การทดลองใช้ การวิเคราะห์ผลสรุป ผลอภิปราย และเสนอแนะเป็นการเสนอสิ่งที่ได้ศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ เพื่อรายงานผลการศึกษาให้ผู้อื่นทราบเพื่อการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม และนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอน และพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

กรมวิชาการ (2542, น.7) ได้เสนอกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนในลักษณะของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ซึ่งมีกระบวนการวิจัย ดังภาพที่ 2.4

ภาพที่ 2.4 กระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน

ประวิต เอราวรรณ์ (2542, น. 5) ได้อธิบายกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้ 4 ขั้นตอน คือ

1. การสำรวจสภาพการปฏิบัติงาน (Reconnaissances)

เป็นขั้นตอนของการสำรวจสภาพการปฏิบัติงานของครูว่า มีปัญหาอะไรบ้าง แล้ววิเคราะห์ว่าปัญหาเหล่านั้นมีสาเหตุมาจากอะไร และจะสามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขสภาพการปฏิบัติงานในส่วนตัวได้บ้าง ซึ่งครูสามารถสำรวจได้จากกิจกรรมการเรียนการสอน พฤติกรรมนักเรียน สภาพแวดล้อมและบริบทต่าง ๆ ของโรงเรียน การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาดังกล่าวจะนำไปสู่การเข้าใจปัญหาอย่างชัดเจน และสามารถจัดลำดับความสำคัญของปัญหาและกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้

2. การวางแผน (Planning)

เป็นขั้นตอนสำหรับกำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดวิธีการและวางแผน เพื่อลงมือปฏิบัติ (Action) ในการค้นหาคำตอบหรือพัฒนานวัตกรรม และการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงสภาพการปฏิบัติงานที่เป็นปัญหา

3. การลงมือปฏิบัติ (Action) เป็นขั้นตอนการปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้

4. การสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflection)หลังจากที่มีการปฏิบัติเพื่อแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาตามแผนจนปรากฏผลแล้ว นักวิจัยต้องมีการสะท้อนผลการปฏิบัติว่ามีสิ่งใดที่เกิดขึ้นหรือเปลี่ยนแปลง หรือพัฒนาไปบ้าง เพื่อสรุปผลและวางแผนปรับปรุงหรือแก้ปัญหาลงมือต่อไป

คอนลินส์ และสปีเกิล (Collins & Spiegel ; อ้างถึงใน คงศักดิ์ ธาตุทอง, 2542, น.23) เสนอว่า การทำวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน ควรดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาและวิเคราะห์ปัญหา (Identifying a Problem) ทำโดยการสังเกต โดยผู้เริ่มต้นต้องเป็นครู ครูควรเลือกปัญหาที่อยู่ใกล้ตัวที่สุด และอยู่ในฐานะที่จะจัดการได้ โดยยึดหลักการวิเคราะห์ ดังนี้ 1) มีปัญหาอะไรบ้าง 2) ปัญหาเกี่ยวข้องกับเรื่องใดบ้าง 3) จะศึกษาประเด็นใด 4) กำหนดปัญหาที่ต้องวิจัย

2. วางแผนการวิจัย (Making a Plan) จะใช้วิธีการดำเนินการวิจัยอย่างไร เช่น อาจจะทำการศึกษาโดยวิธีการสำรวจความคิดเห็น หรือจะทำวิจัยเชิงคุณภาพ ทั้งนี้ต้องระมัดระวังในการเตรียมวิธีการเก็บข้อมูลที่เชื่อถือได้ เช่น ใช้การประเมินผลแบบ Illuminative Evaluation และใช้การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลแบบ Triangulation

3. ลงมือทำการวิจัย (Taking Action) ในการลงมือปฏิบัติการวิจัยไม่ว่าแผนที่วางไว้จะดีเพียงใดย่อมต้องมีเหตุการณ์ที่นอกเหนือความคาดหมายเกิดขึ้นอยู่เสมอ นักวิจัยที่ดีต้องวางแผนการเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลไว้ให้รัดกุม

4. การประเมินผลการวิจัย (Evaluation the Effect of the Action) ครูอาจต้องเตรียมตอบคำถามเหล่านี้

- 4.1 การเปลี่ยนแปลงนี้มีผลอย่างไรต่อการเรียนของนักเรียนของเราบ้าง
- 4.2 นักเรียนรู้อะไรบ้าง
- 4.3 การเปลี่ยนแปลงนี้ควรเกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอหรือไม่
- 4.4 ถ้าต้องการให้การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอต้องทำอะไรบ้าง
- 4.5 มีปัญหาอุปสรรคใดบ้างที่เราจะวิจัยต่อไป

5. การเผยแพร่ความรู้ที่ได้จากการวิจัยสู่สาธารณชน (Communication about Action Research) การทำงานเชิงวิจัยปฏิบัติการจำเป็นจะต้องบอกข้อค้นพบที่สำคัญให้ชัดเจนและเที่ยงตรงตามข้อมูลที่ได้โดยให้สอดคล้องกับปัญหาและการปฏิบัติการวิเคราะห์ และการประเมินผลในสถานการณ์ที่ทำกรวิจัยปฏิบัติการนั้น ๆ ข้อมูลที่น่าเสนอต้องชัดเจนและตรงไปตรงมาและเป็นที่น่าสนใจของผู้อ่านหรือผู้ฟัง

สรุปได้ว่า กระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน คือ การกระทำที่เกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้าหาความจริงเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาในชั้นเรียน หรือแก้ปัญหาที่เกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอน หรือการพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน โดยผ่านกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาและวิเคราะห์ปัญหา
2. วางแผนการวิจัย
3. ลงมือทำการวิจัย
4. การประเมินผลการวิจัย
5. การเผยแพร่ความรู้ที่ได้จากการวิจัยสู่สาธารณชน

สุวิมล ว่องวานิช (2544, น. 12-13) ได้แบ่งขั้นตอนการดำเนินการวิจัยสำหรับครูดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นกำหนดและประเมินปัญหาขั้นนี้เป็นจุดเริ่มของการวางแผนแก้ปัญหาซึ่งปัญหาเกิดจากการปฏิบัติงานของครู กระบวนการเรียนการสอน ตัวครู หรือตัวนักเรียน ซึ่งอาจใช้เทคนิคการระดมพลังสมอง การสอบถาม ประเมินจากผู้ที่เกี่ยวข้อง การวิจัยหรือตรวจงานของนักเรียนการใช้ข้อมูลชัดเจน (Hard Data) เกี่ยวกับผลการเรียนการสอน ซึ่งขั้นตอนนี้ครูสามารถเลือกปัญหาหรือเลือกนักเรียนที่มีปัญหาและต้องการแก้ไขก่อน โดยการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาและความจำเป็นที่ครูสามารถทำได้ภายใต้เวลา แรงงานและสติปัญญาของครู และเพื่อให้ได้ปัญหาของงานที่ชัดเจนหรือนำไปสู่เป้าหมายหรือคำตอบที่ต้องการอย่างแท้จริง

ขั้นที่ 2 ขั้นศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เป็นขั้นที่ช่วยให้ครูหรือผู้วิจัยมองปัญหาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ทำให้ได้แนวคิดพื้นฐาน กรอบแนวคิด ตลอดจนทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ตัวแปรที่ศึกษานิยามคำศัพท์ และแนวทางไปสู่คำตอบและการปฏิบัติต่อไป

ขั้นที่ 3 กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัย เป็นขั้นตอนซึ่งจะต้องกำหนดกลุ่มตัวอย่าง สร้างเครื่องมือ ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ สร้างและพัฒนานวัตกรรมหรือหาวิธีการแก้ปัญหาโดยตัวครูหรือผู้วิจัยสร้างเองหรือนำเอาแบบวิธีการที่ผู้อื่นทำไว้มาปรับปรุงให้เหมาะกับสภาพที่ต้องการแก้ไข การดำเนินการขั้นนี้จะช่วยให้ครูหรือผู้วิจัยได้นวัตกรรมที่คาดว่าจะมีคุณภาพเหมาะสมที่จะใช้แก้ปัญหา นักเรียนและสามารถพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างได้ผลแล้วก็ออกแบบการวิจัยหรือออกแบบการทดลอง

ขั้นที่ 4 ทำการรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลขั้นตอนนี้ครู และนักวิจัยจะต้องดำเนินการวิจัยหรือทดลองตามแบบที่กำหนดและทำการเก็บและรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยครู

ดำเนินงานไปพร้อม กับงานประจำของตน เป็นการสร้างระบบภายในบทบาทหน้าที่ของตน (built-in) ซึ่งอาจวิเคราะห์โดยใช้สถิติหรือไม่ใช้สถิติก็ได้ ขึ้นอยู่กับข้อมูล

ขั้นที่ 5 ทำการสรุป อภิปรายผลและเขียนรายงานการวิจัย

สุวัฒนา สุวรรณเขตนิกม (2545, น. 21) แบ่งเป็นขั้นตอนหลัก ๆ ได้ 3 ขั้นตอนที่ชัดเจน คือ 1) การกำหนดกรอบแนวคิดทั้งหมดของแผนงานการวิจัย (Conceptualization) ประกอบด้วย การเลือกปัญหา การกำหนดปัญหา และการตั้งคำถาม การเลือกวิธีวิจัย จากตัวแปรที่ศึกษา จะเลือกรูปแบบการจัดเก็บและการวิเคราะห์ข้อมูลอันนำไปสู่การเลือกวิธีวิจัยที่จะใช้ศึกษา 2) การศึกษาเชิงประจักษ์ (empirical investigation) ซึ่งประกอบด้วยจัดเก็บข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลและ 3) การสร้างข้อสรุป (conclusion) จากฐานข้อมูลเชิงตรรกศาสตร์ที่ได้จาก 1) ข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ได้จาก และ 2) เพื่อนำไปสู่ข้อสรุปของความรู้อันเป็นความจริงที่ค้นพบ และการนำไปประยุกต์ใช้กับการพัฒนาการทำงานอย่างถูกต้องและสร้างสรรค์ และเพื่อทำการวิจัยต่อไป

ในบทความของสมาคมการอ่านระหว่างประเทศ (Reading/Language in Secondary School Subcommittee of International Reading Association) ระบุขั้นตอนของการวิจัยปฏิบัติการดังต่อไปนี้

1. ระบุปัญหา หรือยุทธวิธีที่ใช้ในการแก้ปัญหา
2. หาข้อมูลเส้นฐาน (Baseline) โดยการทดสอบ การสังเกต การตรวจสอบรายการ หรือพฤติกรรมต่าง ๆ วิธีการอาจเริ่มโดยการเก็บข้อมูลเส้นฐาน ทดลองกับกลุ่มทดลอง และสอนแบบปกติกับกลุ่มควบคุม จากนั้นเปรียบเทียบผลหลังการทดลอง
3. การใช้ยุทธวิธีที่กำหนดขึ้น
4. การวิเคราะห์ผลหรืออิทธิพลต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อผู้เรียน การวิเคราะห์ข้อมูลขั้นสูงไม่ใช่สิ่งจำเป็นในการวิจัยแบบนี้ อาจใช้เพียงสถิติภาคบรรยาย เช่น ค่าเฉลี่ยได้
5. การแลกเปลี่ยนผลการวิจัยกับนักเรียน ครู ผู้บริหาร หรือผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ

ในขณะที่ ฟอเชย์ (Foshay , 1998, p.p.108-112) กล่าวว่า การวิจัยปฏิบัติการมี 5 ขั้นตอนดังนี้

1. ตัดสินว่าจะเกิดผลอย่างไรถ้าปัญหาได้รับการแก้ไข คล้าย ๆ การตั้งวัตถุประสงค์การวิจัยแต่ละกว้างกว่า ไม่ใช่สมมติฐาน แต่เป็นทิศทางที่ต้องการสำรวจวิธีการแก้ไข ปัญหา
2. ตัดสินใจว่าต้องการหลักฐานข้อมูลอะไรบ้างเพื่อหาวิธีการแก้ไขปัญหาที่มีเป็นไปได้
3. ทำการรวบรวมหลักฐานข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งมักเป็นการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน รวบรวมและบันทึกอย่างเป็นระบบ ใช้การบันทึกเทป หรือเขียนเป็นบันทึกประจำวันที่บ้าน

4. แปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นขั้นตอนที่ใช้เวลามาก เพราะข้อมูลที่บันทึกส่วนใหญ่เป็นข้อมูลคุณภาพ ไม่ใช่เชิงปริมาณ ต้องทำการวิเคราะห์หารูปแบบ จึงต้องใช้เวลาในการตรวจสอบผลการวิเคราะห์

5. ตัดสินใจว่ายังมีคำถามอะไรที่ต้องการวิจัยต่อซึ่งเป็นงานที่ย่างยากซับซ้อน ปัญหาและประเด็นต่าง ๆ เกิดขึ้นตลอดเวลาระหว่างการทำวิจัย ดังนั้นครูต้องตัดสินใจว่าจะต้องสำรวจประเด็นใดต่อไป

บาบารา และไวโอเล็ต (Barbara, P.S., & A.A.Violet, 1987) ได้แบ่งขั้นตอนการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการ 4 ขั้นตอน คือ

1. สำรวจ (Reconnaissance) เกิดอะไรขึ้น มีอะไรเป็นตัวบ่งชี้ และส่วนประกอบของสนาม เช่น การปฏิบัติในปัจจุบัน บุคคลที่เกี่ยวข้อง การเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปได้ และด้านอื่น ๆ ของบริบทของสังคม

2. วางแผน (Plan) ซึ่งนักวิจัยจะพัฒนาอะไร เกี่ยวข้องกับการอธิบายสมมติฐานเกี่ยวกับปัญหาและความเป็นไปได้ของการปฏิบัติ แบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่

2.1 อธิบายการเปลี่ยนแปลงในการปฏิบัติ

2.2 มีจุดมุ่งหมายให้เกิดผล

2.3 มีการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. การปฏิบัติ (Act) เป็นขั้นที่เกี่ยวข้องกับขั้นวางแผนและผลการสังเกตของการปฏิบัติการในบริบทที่เกิดขึ้น

4. การสะท้อนกลับ (Reflect) หลังจากวางแผนพัฒนา ดำเนินการและบันทึกการสังเกต นักวิจัยจะต้องดูผลที่มีหรือไม่มีอะไรเกิดขึ้น การสะท้อนเป็นพื้นฐานช่วยให้นักวิจัยในการวางแผนในอนาคต และสามารถการปฏิบัติได้ถูกต้องตามแนวและเป็นจุดที่จะทำให้วิธีการของวิจัยเชิงปฏิบัติการกลายเป็นวัฏจักรและจะได้วางแผนย้อนกลับเริ่มต้นวิธีการใหม่

สุวิมล ว่องวานิช (2544, น.12) กล่าวถึงการทำวิจัยในชั้นเรียนดังนี้ การระบุปัญหาแท้ที่ต้องการวิจัยและการหาสาเหตุของปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหานักเรียนบางคน เป็นการวิจัยรายกรณีที่อาศัยความรู้ ความสามารถของครูมาทำการแก้ไข ไม่ต้องสร้างเครื่องมือเพิ่ม หากแต่ใช้การสังเกตของครู การใช้แบบฝึกหัด บางอย่างการใช้สื่อที่มีแล้ว ครูจึงมีควรเสียเวลากับเรื่องการสร้างเครื่องมือ หากแต่ใช้เวลามุ่งแก่นักเรียนให้ตรงสาเหตุและควรแก้ไขโดยเร็ว เพื่อให้นักเรียนเรียนทันเพื่อนกลุ่มใหญ่ ปัญหาในห้องเรียนควรมุ่งที่ปัญหาของนักเรียนที่เรียนไม่ได้ (เด็กอ่อน) และเด็กที่เรียนเกินเพื่อน (เด็กปัญหาเลิศหรือเด็กเก่งมาก) เพราะทั้ง 2 กลุ่มต่างต้องการความช่วยเหลือ

จากครูทั้งสิ้น ครูส่วนใหญ่จะละเลยปัญหาของนักเรียนเก่ง ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดความคับข้องใจ เพราะไม่ได้รับสนองตอบตามความสามารถที่สูงของตน การเลือกปัญหามาแก้ไข ควรเลือกปัญหาแท้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนเท่านั้น ซึ่งปัญหาต่าง ๆ ในห้องเรียนมีมาก ส่วนใหญ่ครูไม่สามารถระบุปัญหาแท้ได้ มักระบุปัญหาเทียม จึงทำให้การวิจัยในชั้นเรียนไม่ได้แก้ตรงจุด ปัญหาแท้ หมายถึง ปัญหาของคนบางคนในที่นี้คือ 1) ปัญหาของนักเรียนบางคน 2) เป็นปัญหาที่ต่อเนื่อง 3) ครูสามารถอธิบายหรือบรรยายลักษณะของปัญหาได้และ 4) ครูระบุสาเหตุได้และหาวิธีแก้ไขได้โดยตัวครูเอง ปัญหาที่นำมาเป็นปัญหาวิจัยนั้น ควรพิจารณาว่าเป็นปัญหาแท้หรือไม่ (ปัญหาแท้คือ ปัญหาที่อธิบายเชิงพฤติกรรมได้ มีหลายสาเหตุ มีหลายวิธีแท้ที่แก้ได้และแก้โดยตัวครูเองเพื่อนักเรียนของตน) เมื่อได้ปัญหาแท้มาแล้ว ครูวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา ซึ่งอาจใช้การสังเกตพฤติกรรมนักเรียน การซักถามพูดคุยกับนักเรียน การอ่านประวัติของนักเรียน การพูดคุยกับครูคนอื่น เพื่อนนักเรียน และผู้ปกครองเพื่อให้สามารถระบุสาเหตุได้ ครูจึงเลือกปัญหาแท้ 1 ปัญหา ซึ่งมีสาเหตุหลายข้อ เมื่อได้ 1) ปัญหาแท้และหลาย ๆ สาเหตุแล้ว ครูเลือกสาเหตุเพราะความรู้เดิมไม่ดี ลืมง่าย ไม่เข้าใจวิธีการ อ่านโจทย์ไม่รู้เรื่อง ใจร้อน ครูเลือก 1 สาเหตุ เมื่อพิจารณาถึงต้นตอที่แท้จริง เช่น ครูเลือกที่ปัญหาความไม่เข้าใจในการบวกเลข ซึ่งพบว่าต้นตอคือไม่เข้าใจการบวกเลขตั้งแต่ 1 หลัก 2) การกำหนดปัญหาและสาเหตุที่ครูสามารถทำได้ ครูเลือก 1 ปัญหาแท้ 1 สาเหตุแท้ เช่น ปัญหาการบวกเลข 1, 2, 3 หลัก ทั้งที่มีทดและไม่มีทด ไม่ได้ของนักเรียน 1 คน (ค.ช. ก) สาเหตุ ไม่เข้าใจวิธีการ ความหมาย และประโยชน์ของการบวกเลขตั้งแต่ต้น 3) การระบุคำตอบที่คาดหวัง ครูคาดคะเนคำตอบว่า ค.ช. ก อาจจะไม่ได้สนใจฟังและไม่ได้ ทำงานในห้อง ครูซักถาม ค.ช. ก ถึงความรู้ความเข้าใจในการบวกเลข 1 หลัก 2 หลัก ทั้งที่มีทดและไม่มีทด 4) การกำหนดชื่อเรื่อง และวัตถุประสงค์ในการวิจัย การกำหนดชื่อเรื่องมีหลัก ดังนี้ การแก้ปัญหาอะไร ของใคร วัตถุประสงค์ของการวิจัย คือการกำหนดสิ่งที่จะต้องกระทำ ซึ่งอาจเป็นกระบวนการที่จะทำหรือผลที่จะได้รับก็ได้ 5) การระบุแนวทางแก้ไข ครูหาวิธีแก้ไขว่า ควรจะแก้ไขเมื่อไร อย่างไร โดยไม่กระทบการจัดการเรียนการสอนนักเรียนคนอื่นซึ่งสรุปได้ว่า ครูใช้เวลาตอนเที่ยงให้ ค.ช. ก รับประทานอาหารกลางวันแล้วมาพบครูในห้อง ครูเตรียมคำถามคำอธิบาย และตัวอย่างแบบฝึกหัดไว้ให้ 6) การลงมือแก้ไข ตัวอย่างเช่น ครูใช้เวลาเที่ยง วันที่ 1 ให้ ค.ช. ก ลองทำแบบฝึกหัดการบวกเลข 1 และ 2 หลัก ที่ไม่มีทดและมีทด จำนวน 3 ข้อ พบว่า ค.ช. ก ทำการบวกเลข 1 หลักที่ไม่มีการทดได้ ส่วนข้อที่มีการทดทำไม่ได้ ครูจึงทดลองให้ทำการบวกเลข 1 หลัก ที่มีการทดอย่างง่าย ๆ ก่อน พบว่าทำได้บ้าง ครูจึงอธิบายวิธีการทดเลขว่าทำอย่างไร แล้วให้ลองทำดู วันที่ 2 ให้ทำอีก โดยเป็นการทดเลขที่ยากขึ้นเล็กน้อย พบว่าทำได้ วันที่ 3 ให้ทำทำอีก โดยการทดเลขที่

ยากขึ้นอีก และมี 3 หลัก พบว่าทำได้ วันที่ 4 ลองให้ทำแบบฝึกหัดคละ ซึ่งมีทั้งการทศ 1, 2, 3 หลัก มีและไม่มีกรทศรวมทั้งการทศเลขที่ไม่ซบซ้อน พบว่าทำได้ 60% ของจำนวนข้อ ครูอธิบายข้อที่ทำไม่ได้ วันที่ 5 ให้ลองทำอีก ค.ช. ก ทำได้ถูกทุกข้อ วันที่ 6 ให้ลองทำอีกและจับเวลา พบว่าทำถูก ทำได้คล่อง และทำได้เร็ว ครูให้รางวัล ชมเชย และไม่ต้องกังวลสำหรับปัญหานี้ของ ค.ช. ก เพราะเรียนทันเพื่อนในเรื่องการบวกเลข 3 หลัก ที่มีการทศได้ 7) การสังเกต สอบถามนักเรียน ครูลงมือแก้ไขตามที่ระบุไว้ในข้อ 5 จุดบันทึกทุกครั้งถึงพฤติกรรมของ ค.ช. ก รวมทั้งเก็บผลงานของ ค.ช. ก ทุกครั้ง และคำตอบจากการซักถาม ครูทำการแก้ไข ค.ช. ก แต่ในขณะที่เดียวกันก็ไม่ได้ละเลยนักเรียนกลุ่มใหญ่ 8) ครูสรุปผลการวิจัย ครูสรุปผลการแก้ไขว่ามีอะไรดีขึ้น 9) ครูจัดทำรายงานวิจัยในชั้นเรียนเรื่องที่ 1 ครูเริ่มเขียนรายงานตั้งแต่ต้นว่า ปัญหาคืออะไร สาเหตุคืออะไร วิธีการที่ครูดำเนินงานในแต่ละวันทำอย่างไร ค.ช. ก ทำอะไรได้บ้าง ทำอะไรไม่ได้บ้าง พฤติกรรม ค.ช. ก ในแต่ละวันจนถึงวันสุดท้ายที่ ค.ช. ก ทำได้สำเร็จ รายงานนี้มีความยาว 2 หน้า 10) การเตรียมวิจัยในชั้นเรียนเรื่องที่ 2 เมื่อแก้ไข ค.ช. ก ได้แล้ว ครูเลือกปัญหาเดิมแต่ต่างสาเหตุเพื่อนำมาแก้ไข หรืออาจเลือกปัญหาใหม่ก็ได้

จากแนวคิดที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่ได้จะจบเพียงแค่การวิจัยเพียงหนึ่งเรื่อง ยังมีขั้นตอนการสะท้อนกลับและคิดหาคำถามเพื่อทำวิจัยใหม่อย่างต่อเนื่อง ซึ่งข้อค้นพบของการวิจัยจะเป็นองค์ความรู้โดยการทำงานไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันแลกเปลี่ยนผลงานกันและกัน ซึ่งจะทำให้งานวิจัยไม่หยุดชะงักครูได้คิดและทำวิจัยและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นต่อไปเรื่อย ๆ ทำให้เกิดความร่วมมือกันอย่างเป็นระบบ

2.2.7 วิธีการและเครื่องมือในการทำวิจัยในชั้นเรียน

2.2.7.1 วิธีการในการทำวิจัยในชั้นเรียน

ยุทธนา ปฐมวราชาติ (2544, น.60-62) ได้เสนอแนวทางในการทำวิจัยในชั้นเรียนให้ประสบความสำเร็จถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการเริ่มต้นทำวิจัยครั้งแรก ซึ่งหากประสบความสำเร็จครูจะได้รับความภาคภูมิใจในการพัฒนาผู้เรียนที่จะส่งผลต่อการพัฒนาครั้งต่อไป สิ่งสำคัญของความสำเร็จจึงไม่ได้อยู่ที่ครูสามารถที่จะเสนอผลงานทางวิชาการตามเกณฑ์ที่ ก.ค. กำหนดเพียงอย่างเดียว แต่ยังรวมถึงการที่ผู้เรียนได้รับการพัฒนาตามศักยภาพที่พวกเขาเป็นอยู่ ซึ่งผลจากการทำวิจัยในชั้นเรียนจะทำให้ครูทราบคำตอบว่า ครูควรจะพัฒนาผู้เรียนให้บังเกิดประสิทธิผลต่อการจัดการเรียนรู้ที่แท้จริงอย่างไร และได้เสนอแนวทางในการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ให้ครูเข้าใจและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ด้วยตนเอง อันเป็นแนวคิดในการปฏิบัติสู่การพัฒนาผู้เรียนอย่างแท้จริง ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่

1. การวางแผนการวิจัย
2. การพัฒนาเครื่องมือการวิจัย
3. การดำเนินการวิจัย
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและการสรุปผลการวิจัย

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2544, น.49-56) ได้เสนอว่า การวิจัยในชั้นเรียนนั้นสามารถวิจัยได้ทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนการสอนการวิจัยเพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตรเป็นการวิจัยที่นำนวัตกรรมการศึกษา ซึ่งหมายถึง 1) สื่อการเรียนการสอนทุกประเภท 2) วิธีสอน เทคนิคการสอน กิจกรรมการเรียนการสอนต่าง ๆ ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนแล้วประเมินว่าการใช้นวัตกรรมการศึกษาทำให้ประสบความสำเร็จหรือไม่คือทำให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการศึกษาในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. บรรลุวัตถุประสงค์การศึกษาด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) มีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะการคิดและมีกระบวนการคิดแบบต่าง ๆ
2. บรรลุวัตถุประสงค์ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) มีเจตคติ อารมณ์ ความรัก ความพึงพอใจ ค่านิยม ความตระหนัก จิตสำนึก กระบวนการทางสังคม
3. บรรลุวัตถุประสงค์ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) มีทักษะทางกาย ทักษะปฏิบัติ

จึงสรุปได้ว่า วิธีการทำวิจัยในชั้นเรียนสามารถวิจัยได้ทุกเรื่อง โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาตามศักยภาพ

2.2.7.2 เครื่องมือทำวิจัยในชั้นเรียน

ในการวิจัยในชั้นเรียนอาจจะจำเป็นต้องสร้างเครื่องมือสำหรับใช้ในการวิจัยและเก็บข้อมูลการวิจัย เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถตามที่ผู้สอนกำหนดไว้ ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งเฉลิม พักอ่อน (2546 น. 12) ได้จำแนกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. เครื่องมือที่ใช้ในการแก้ปัญหา หรือพัฒนาการเรียนการสอน ซึ่งบางครั้งเรียกว่า นวัตกรรม โดยที่นวัตกรรมนี้อาจเป็นสื่อ หรือวิธีการที่ใหม่สำหรับกลุ่มที่ผู้สอนทำการแก้ปัญหาหรือพัฒนา เช่น บทเรียนสำเร็จรูป ชุดการสอน ชุดฝึก แบบฝึก CAI วิดีทัศน์ การสอนแบบฝังสัมพันธ์ความหมาย ฯลฯ
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลการวิจัย หรือใช้ในการเก็บข้อมูล เพื่อตรวจสอบผลของการแก้ปัญหา หรือพัฒนาผู้เรียนหลังจากได้ดำเนินการโดยใช้นวัตกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่าง

ไปแล้ว ชนิดของเครื่องมือวัดที่จะใช้ขึ้นอยู่กับงานที่จะวัด เช่น ถ้าจะวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน มักนิยมใช้แบบทดสอบ แบบสังเกตการณ์ปฏิบัติงาน แบบสำรวจรายการ หรือแบบสัมภาษณ์ที่สอดคล้องกับสภาพจริง ฯลฯ

2.2.7.3 ประเภทของนวัตกรรม

นวัตกรรม (Innovation) หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการพัฒนา ปรับปรุง สร้างใหม่หรือเปลี่ยนแปลงแนวคิดหรือระบบ กระบวนการ วิธีการ เทคนิค แนวปฏิบัติ กฎเกณฑ์ หรือสิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ เพื่อใช้ในการแก้ปัญหา หรือเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ

นวัตกรรมที่เหมาะสมกับการนำมาใช้ในการแก้ปัญหา หรือพัฒนาการเรียนการสอนควรเป็นนวัตกรรมที่สามารถลดหรือแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอนได้อย่างแท้จริง โดยมีผลของการตรวจสอบยืนยันว่า เมื่อนำนวัตกรรมดังกล่าวไปใช้แล้วสามารถทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอนได้

การแบ่งประเภทของนวัตกรรม มีการจัดแบ่งเป็นหลายประเภทแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแนวคิดของผู้จัดแบ่ง สำหรับกองวิจัยทางการศึกษาได้จำแนกประเภทของนวัตกรรมทางการศึกษาตามประเภทของผู้ใช้ ได้แก่

1. นวัตกรรมที่เป็นสื่อสำหรับผู้สอน เช่น แผนการสอนคู่มือครู เอกสารประกอบการสอน หนังสืออ้างอิง เครื่องมือวัดผล อุปกรณ์โสตทัศนวัสดุ ชุดการสอน (สื่อประสม) ฯลฯ
2. นวัตกรรมที่เป็นสื่อสำหรับผู้เรียน เช่น บทเรียนสำเร็จรูป เอกสารประกอบการเรียน ชุดฝึกปฏิบัติ ใบงาน แบบฝึก หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุดเกม ชุดเพลง การ์ตูน ฯลฯ

2.2.8 ประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียน

บัญชา อึ้งสกุล (2539, น. 63-64) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ซึ่งการวิจัยเชิงปฏิบัติการนี้เป็นการวิจัยเพื่อมุ่งแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเป็นครั้ง ๆ ไป ผลการวิจัยใช้ได้เฉพาะกลุ่มที่ทำการศึกษาเท่านั้น จะนำไปอ้างอิงกลุ่มอื่นไม่ได้ จึงนิยมใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจหรือทดลอง หรือการศึกษาเฉพาะกรณีแล้วแต่ปัญหา

ชัยพจน์ รักราม (2544, น. 2-4) กล่าวว่า การวิจัยจะช่วยปรับปรุงด้านวิชาชีพครูและครูผู้สอนที่ทำการศึกษาและทดลองงานวิจัยกันอย่างจริงจัง แล้วจะทำให้เกิดความก้าวหน้าในการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ รวมทั้งเกิดความรู้และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อวงการศึกษาก็เพราะคุณค่าหรือผลจากการคิดค้นนวัตกรรมการศึกษาขึ้นมาใช้ได้นั้น จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อบุคลากรและหน่วยงานทางการศึกษา

กรมสามัญศึกษา(2540, น. 7) กล่าวว่า การที่ครูสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้ เป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีกับวงการการศึกษา เพราะคุณค่าหรือผลงานจากการคิดค้นนวัตกรรมการศึกษาขึ้นมาใช้ได้ผลนั้นจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อบุคลากรและหน่วยงานทางการศึกษา ดังนี้

1. ประโยชน์ต่อนักเรียน เพราะนักเรียนในชั้นเรียนมีความรู้ความสามารถพื้นฐานแตกต่างกัน ดังนั้นครูจะต้องพยายามทำการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาให้กับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดการใฝ่รู้ใฝ่เรียนจนในที่สุดมีพฤติกรรมตามที่พึงประสงค์

2. ประโยชน์ต่อครู ทำให้ครูมีการวางแผนการทำงานอย่างมีระบบ ในการวางแผนทำงานประจำซึ่งได้แก่ วางแผนการสอน เลือกวิธีสอนที่เหมาะสม ประเมินผลการทำงานเป็นระยะ โดยมีเป้าหมายชัดเจน ช่วยให้ครูมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการสร้างนวัตกรรม ปรับปรุงและพัฒนาวัตกรรมให้เป็นที่ยอมรับ

3. ประโยชน์ต่อโรงเรียน ทำให้ความสัมพันธ์ของครูในโรงเรียนมีมากขึ้น มีการร่วมมือและปรึกษาหารือในการทำวิจัยในชั้นเรียน เพราะครูในโรงเรียนมีความชำนาญต่าง ๆ กัน เช่น ครูคณิตศาสตร์ถนัดในการคำนวณ การนำเสนอข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ครูบรรณารักษ์ช่วยด้านการเขียนบรรณานุกรม ครูภาษาไทยช่วยตรวจสอบการสะกดคำ ครูภาษาอังกฤษช่วยด้านเอกสารและงานวิจัยจากต่างประเทศ เป็นต้น

4. ประโยชน์ต่อวงการการศึกษา ผลงานการศึกษาในชั้นเรียนสามารถส่งไปยังสำนักงานคณะกรรมการของข้าราชการครู เพื่อขอเลื่อนระดับตำแหน่งทางวิชาการ เป็นการกระตุ้นให้มีการพัฒนาผลงานทางวิชาการอย่างไม่หยุดยั้ง ภาพลักษณ์ของผู้มีอาชีพครูจะดีเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง

กองวิจัยทางการศึกษา (2542, น. 3) กล่าวถึงประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

1. เป็นการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน
2. เป็นการแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนที่เป็นระบบด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์
3. เป็นการพัฒนาหลักสูตรและการปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนด้วยการวิจัย
4. เป็นการพัฒนาวิชาชีพครู
5. เป็นการแสดงความก้าวหน้าทางวิชาชีพครู
6. เป็นการส่งเสริม สนับสนุนความก้าวหน้าของการวิจัยทางการศึกษา

พ่วงพรรณ ตรียมงคลกุล (2543, น.234-235) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียนว่า เป็นประโยชน์สำหรับครูที่พึ่งคาดหวังจากการวิจัยเป็นไปเพื่อการใช้หรือปรับใช้ในการสอน ตลอดจนนำผลงานวิจัยในชั้นเรียนเผยแพร่ให้ผู้อื่นได้รับรู้และได้ใช้ประโยชน์

ครุรักษ์ ภิรมย์รักษ์ (2543, น. 7-8) ได้ให้คำอธิบายประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ครูมีพลังอำนาจในการแก้ปัญหาในชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้น สามารถแก้ปัญหาในชั้นเรียนได้ทันทั่วทั้งที่และมีประสิทธิภาพ

2. ช่วยให้ครูมีความมั่นใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ช่วยให้ครูทำงานได้อย่างเป็นระบบ ประสบความสำเร็จในการทำงานมีความรู้สึกเป็นเจ้าของและภาคภูมิใจในวิธีการที่นำมาใช้

4. ช่วยโรงเรียนสามารถกำหนดนโยบายหรือมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม โดยมีผลการวิจัยรองรับ

5. ช่วยให้ผู้เรียนได้รับการแก้ไขปัญหา และพัฒนาอย่างสมบูรณ์เต็มตามศักยภาพ ทั้งในด้านความรู้ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์

กรมวิชาการ (2544, น.46) ให้คำอธิบายประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

1. ทำให้ผู้สอนรู้จักใช้ข้อมูลและจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ เพื่อนำมาใช้ในการแก้ปัญหา พัฒนาการเรียนการสอน และพัฒนาการเรียนรู้

2. ทำให้ผู้สอนมีพื้นฐานการวิจัย สามารถรับรู้อะไรและร่วมมือกัน ส่งเสริมการทำวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนและการเรียนรู้

3. ผู้เรียนจะได้ประโยชน์โดยตรงจากการที่ครูพัฒนาการเรียนการสอนของตนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลดีต่อประสิทธิผลของผู้เรียน รู้วิธีใช้กระบวนการวิจัย และการแสวงหาความรู้

สำนักงานสภาพัฒนาการศึกษาระดับชาติ (2544, น. 4-5) กล่าวถึงประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียนว่าการที่ครูสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้ เป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีกับวงการศึกษา เพราะคุณค่าหรือผลงานการคิดค้นนวัตกรรมการศึกษาและนำมาใช้จนได้ผลนั้น จะก่อประโยชน์ต่อบุคลากรและหน่วยงานทางการศึกษา ดังนี้

1. การวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยให้ครูสามารถวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาอย่างมีหลักการแล้วคิดหาทางแก้ปัญหาจนสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนให้ดีขึ้น นักเรียนเกิดการใฝ่เรียนรู้ จนในที่สุดมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และไม่มีปัญหาการเรียนอีกต่อไป

2. การวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยให้ครูทราบผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของตนเอง ว่าบรรลุเป้าหมายเพียงใด และช่วยให้สามารถแสวงหาแนวทางแก้ปัญหาที่เหมาะสม หรือทางเลือกในการแก้ปัญหา กิจกรรมของการวิจัยจะช่วยให้สามารถปรับปรุงทางเลือกเหล่านั้นให้มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อีกทั้งจะส่งผลให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีให้กับครู ให้เป็นผู้แสวงหาความรู้เกี่ยวกับ วิธีการสอนของตนอย่างต่อเนื่อง จนเป็นผู้มีความรู้ซึ่งในศาสตร์และศิลป์แห่งการสอน เป็นครูผู้รอบรู้ (Master Teacher)

3. กิจกรรมการวิจัยในชั้นเรียน เริ่มต้นจากการวิเคราะห์สภาพปัญหาจากการเรียนการสอน ในระดับภาพรวมของโรงเรียน ส่งผลให้โรงเรียนมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของวงการวิชาการ

4. การวิจัยในชั้นเรียน จะก่อให้เกิดการขยายองค์ความรู้ในด้านเทคนิคการสอน แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ สื่อประกอบการสอนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะส่งผลให้วิชาชีพครูยกระดับกลายเป็นวิชาชีพชั้นสูง เป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพทั่วไป

สุวิมล ว่องวานิช (2544, น.15) สรุปประโยชน์ของการวิจัยไว้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็น เครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการพัฒนาวิชาชีพครู เนื่องจากให้ข้อค้นพบที่ได้มาจากระบวนการ สืบค้นที่เป็นระบบและเชื่อถือได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนารับรู้ และครูเกิดการ พัฒนาการจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังเป็นการพัฒนาผู้ที่มีส่วนร่วม นำไปสู่การพัฒนา ชุมชนแห่งการเรียนรู้ และด้วยหลักการสำคัญของการวิจัยที่เน้นการสะท้อนผล ทำให้การวิจัยนี้ ส่งเสริมบรรยากาศของการทำงานแบบประชาธิปไตยที่ทุกฝ่ายเกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และยอมรับในการค้นพบร่วมกัน

ประวิต เอรารวรรณ์ (2545, น.7-8) กล่าวถึงประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียนว่า มีคุณลักษณะความสำคัญต่อการศึกษา ดังนี้

1. การทำวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยให้ครูทำงานอย่างเป็นระบบ และมีการวางแผนในการทำงาน

2. ช่วยให้ผู้จัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพ โดยใช้วิธีการที่มีประสิทธิภาพ และมี ผลการวิจัยรองรับ ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมที่ครูจะจัดการเรียนการสอนโดยยึดประสบการณ์เดิม ความรู้เดิม และความสนใจส่วนตัวเป็นหลัก ซึ่งเข้าไม่ถึงปัญหาของนักเรียน

3. ครูสามารถสร้างและวิเคราะห์ทางเลือกอย่างหลากหลาย และตัดสินใจเลือกทางเลือก อย่างมีคุณภาพ มีเหตุผลและสร้างสรรค์ เพราะมองทางเลือกได้กว้างขวางและลึกซึ้ง

4. ครูที่ใช้กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนจะสามารถควบคุม กำกับ และพัฒนาการปฏิบัติงานของตนได้ดี และผลจากการวิจัยจะเป็นรูปธรรมหรือเป็นร่องรอยของผลสำเร็จในการปฏิบัติงานของครู

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์สำหรับการเรียนการสอน การพัฒนาผู้เรียน และการพัฒนาวิชาชีพครู ทำให้เกิดองค์ความรู้ที่ถูกต้อง และเหมาะสมกับสภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนในห้องเรียน และสามารถนำผลการวิจัยไปกำหนดนโยบายหรือมาตรการต่าง ๆ ของโรงเรียน ตลอดจนครูผู้สอนสามารถนำผลที่ได้รับจากการทำวิจัยในชั้นเรียนไปพัฒนาปรับปรุงวิธีการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อันจะส่งผลดีต่อผู้เรียนให้ได้รับการพัฒนาอย่างสมบูรณ์ เต็มตามศักยภาพ ตลอดจนนำผลการวิจัยในชั้นเรียนเผยแพร่ให้ผู้อื่นได้รับรู้ และได้ใช้ประโยชน์ต่อไป

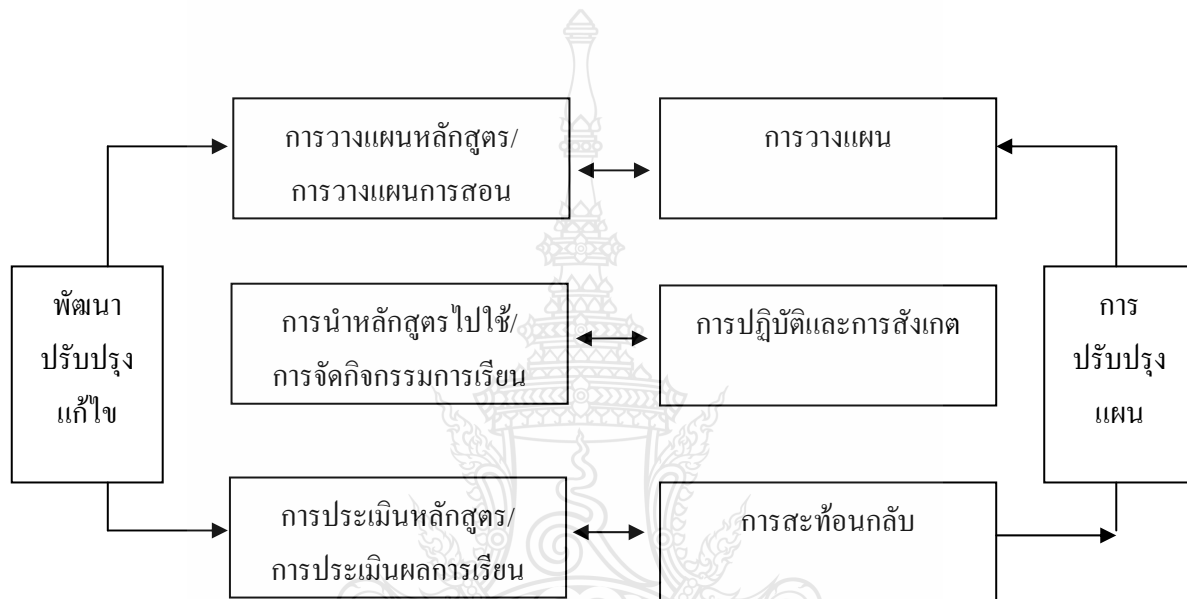
2.2.9 บทบาทของครูกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

ภารกิจที่สำคัญของครู คือ การพัฒนาคนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะพึงประสงค์ตามเป้าหมายของหลักสูตรและการพัฒนาตน เพื่อพัฒนาตนเองทางด้านวิชาชีพ การที่ครูจะสามารถพัฒนาคนและพัฒนาตนได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ครูต้องมีบทบาทที่สำคัญ 3 ประการ คือ (กรมวิชาการ, 2542, น. 2-6)

1. ครูในฐานะนักการสอน
2. ครูในฐานะนักพัฒนาหลักสูตร
3. ครูในฐานะนักวิจัย

ซึ่งบทบาทของครูทั้ง 3 ประการดังกล่าวข้างต้น เป็นบทบาทที่มีความสัมพันธ์และต้องดำเนินการไปพร้อม ๆ กัน ทั้งนี้ในส่วนของความเป็นนักการสอน และนักพัฒนาหลักสูตรนั้นมีความหมายและแนวทางการปฏิบัติเช่นเดียวกัน การที่ครูทำการพัฒนาและ/หรือปรับแผนการสอน นำแผนการสอนไปใช้ และนำข้อมูลที่ได้จากการใช้แผนการสอนไปปรับปรุงแก้ไข นั่นคือ ครูกำลังทำบทบาทหน้าที่ในฐานะนักการสอนและนักพัฒนาหลักสูตร ทั้งนี้การพัฒนาปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรและการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนจะมีประสิทธิภาพได้ต้องอาศัยกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนซึ่งต้องดำเนินการควบคู่กันไป ดังนั้นครูในฐานะนักวิจัยจึงเป็นบทบาทของครูที่เกิดขึ้นพร้อมกับครูในฐานะนักการสอน และครูในฐานะนักพัฒนาหลักสูตร เนื่องจากครูในฐานะนักวิจัยเป็นรูปแบบหนึ่งที่ใช้ในการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขปัญหาของครูอันเกิดจากการใช้หลักสูตร กล่าวคือ ในขณะที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนครูสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน รวมทั้งปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแล้วทำการปรับปรุงแก้ไขในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านพฤติกรรมของผู้เรียน ด้านบรรยากาศในชั้น

เรียน เป็นต้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ครูกำลังทำบทบาทหน้าที่ของนักการสอน นักพัฒนาหลักสูตรและนักวิจัยไปพร้อมกัน ทั้งนี้บทบาทของครูในฐานะนักวิจัยกล่าวคือครูกำลังทำการวิจัยในชั้นเรียนนั่นเอง โดยเมื่อใดก็ตามที่ครูวางแผนการสอน นำแผนการสอนไปสู่การปฏิบัติและนำข้อมูลที่ได้จากการปฏิบัติไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน การกระทำเช่นนี้เป็นบทบาทนักการสอน นักพัฒนาหลักสูตร และนักวิจัย ซึ่งบทบาททั้ง 3 นี้ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่สามารถแยกจากกันได้ ดังภาพที่ 2.5

ภาพที่ 2.5 บทบาทของนักการสอน/นักพัฒนาหลักสูตรบทบาทของนักวิจัย (ในชั้นเรียน)

ตามแนวคิดของ Lewin

จะเห็นได้ว่า การทำหน้าที่ครูในบทบาทนักวิจัย (ในชั้นเรียน) จะเป็นเครื่องยืนยันได้ว่าครูมีกระบวนการทางความคิด มีความรู้ ความสามารถในการสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ ๆ ขึ้นมาอีกอันแสดงศักยภาพในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพครูที่ต้องการให้เป็น “มืออาชีพ” ครูทุกคนจะต้องศึกษา ทำความเข้าใจ และพัฒนาตนเองไปสู่สภาวะนักวิจัยพัฒนาการเรียนรู้ให้ได้ (วิรุพพร แก้วกล้า, 2545, น.14-15)

2.2.10 การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้

การนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการศึกษานั้น มีขอบเขตตั้งแต่กว้างขวางมากหรือในระดับมหภาค (Macro) ไปจนถึงขอบเขตที่เล็กหรือแคบหรือในระดับจุลภาค (Micro) การนำผลการวิจัยไปใช้ในระดักว้างมาก ได้แก่ การนำผลการวิจัยไปใช้ในการกำหนดแนวนโยบายทางการศึกษาของรัฐเอาไปใช้เพื่อจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติเอาไปใช้เพื่อจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา

แห่งชาติฉบับต่าง ๆ การนำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนาและวัฒนธรรม ของกระทรวงศึกษาธิการ หรือนำไปใช้ในการวางแผนพัฒนาการอุดมศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัย เป็นต้น การนำผลการวิจัยไปใช้ในระดับที่แคบลงมามาก เช่น การนำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผนของกรมต่าง ๆ สำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ในระดับที่แคบลงมามาก เช่น การนำผลการวิจัยสถาบันไปใช้ในการพัฒนามหาวิทยาลัย การนำผลการวิจัยในโรงเรียนไปใช้ในการบริหารโรงเรียน หรือการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เป็นต้น

ถ้าหากพิจารณาในภาพรวมจะเห็นว่า การนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนาการศึกษานั้น อาจทำได้ดังนี้

1. การกำหนดนโยบายและแผน
2. การบริหาร
3. การพัฒนาการเรียนการสอน
4. การพัฒนาตนเอง

จุดมุ่งหมายในการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ มีดังนี้

1. เพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอน
2. เพื่อปรับปรุงหรือพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินงานเฉพาะด้าน
4. เพื่อใช้ประเมินผลและพัฒนาการปฏิบัติงานของครูหรือหน่วยงาน

ผ่องพรรณ ตรัยมงคล (2543, น.233-234) ให้ความเห็นว่า นักวิชาการกับครูใช้ประโยชน์จากงานวิจัยต่างกัน นักวิชาการมุ่งได้ความรู้จากผลงานวิจัยต่าง ๆ ทั้งของตนเองและของผู้อื่นเพื่อประโยชน์ในเชิงวิชาการ แม้จะมุ่งหวังการนำไปใช้เชิงปฏิบัติด้วยก็มักจะเป็นจุดมุ่งหมายรองหรือจุดมุ่งหมายระยะต่อไป แต่สำหรับครูประโยชน์ที่พึงคาดหวังจากการวิจัยเป็นไปเพื่อการใช้หรือปรับใช้ในการสอน ซึ่งเป็นประโยชน์ในระดับปฏิบัติ การมุ่งผลเชิงวิชาการเป็นประโยชน์ในระดับรอง

สรุปได้ว่า การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้มีจุดมุ่งหมายหลัก คือเพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอน ปรับปรุงหรือพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพตลอดจนนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการประเมินและพัฒนาประสิทธิภาพการสอนของครูต่อไป

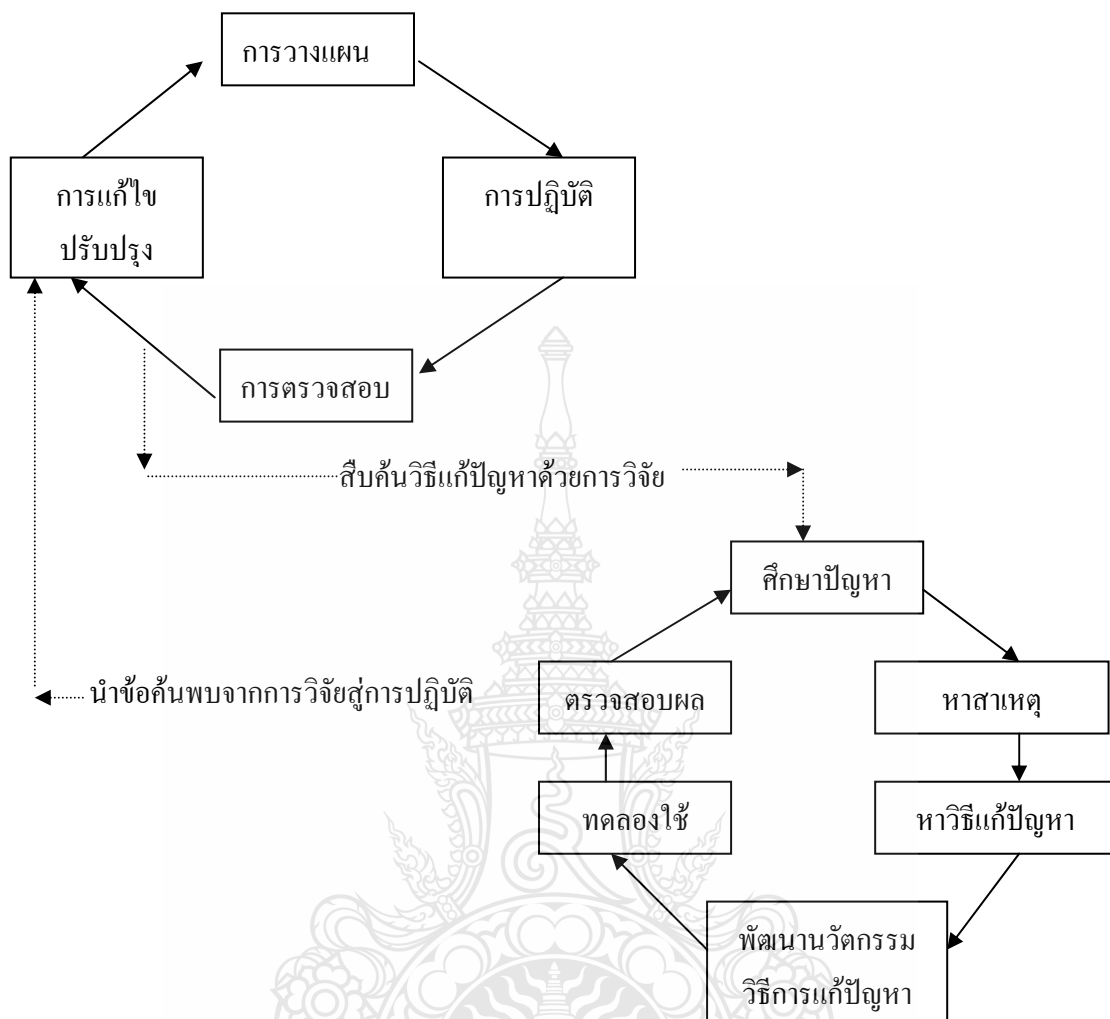
2.2.11 การทำวิจัยในชั้นเรียนกับการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้

เนื่องจากการวิจัยในชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาใน ส่วนของการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นที่ไปตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ดังนั้นการวิจัยใน

ชั้นเรียนจึงควรดำเนินการให้สอดคล้องกับขั้นตอนการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบที่โรงเรียนทั่วไปใช้กันอยู่ คือ ขั้นตอนการพัฒนาตามวงจรคุณภาพของเดมมิ่ง (P-D-C-A) ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน (Plan) การปฏิบัติการ (Do) การตรวจสอบ (Check) และการแก้ไขปรับปรุง (Action) ส่วนการวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วยขั้นตอนการทำงานที่สำคัญคือ ศึกษาปัญหาในชั้นเรียน จากนั้นเลือกปัญหาที่มีความจำเป็นเร่งด่วนซึ่งมีความสำคัญในลำดับต้น ๆ มาแก้ปัญหา ขั้นตอนของการแก้ปัญหาคือ หาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา แล้วศึกษาหาวิธีการแก้ปัญหาที่คาดว่าจะสามารถนำมาใช้ได้ผล ซึ่งอาจเป็นสื่อ เทคนิค วิธีการจัดกิจกรรม ฯลฯ แล้วเลือกพัฒนานวัตกรรมหรือวิธีการที่เหมาะสม ตรวจสอบและปรับปรุง แล้วนำมาทดลองใช้ รวบรวมข้อมูลจากการทดลอง ตรวจสอบวิเคราะห์ อภิปรายและสรุปผลการทดลองให้ชัดเจน เป็นรูปธรรมในกรณีปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไขอย่างรีบด่วนจะแก้ปัญหาโดยใช้กระบวนการวิจัยก็ไม่ทันการณ์ ครูก็สามารถศึกษาและนำผลงานวิจัยของครูคนอื่นที่ใช้แก้ปัญหาเดียวกันมาใช้แก้ปัญหาในชั้นเรียนของตนได้ ถือเป็นกรบริโภคนงานวิจัยอย่างคุ้มค่าวิธีหนึ่ง

วงจรการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้และวงจรการวิจัยในชั้นเรียนดังกล่าวข้างต้น จึงมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ดังภาพที่ 2.6

ภาพที่ 2.6 ความสัมพันธ์ระหว่างวงจรพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้และการวิจัย
ในชั้นเรียน

ดังนั้น กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนจึงบูรณาการอยู่ในกระบวนการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ เป็นงานของครูที่มุ่งศึกษากระบวนการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ได้ผลตรงตามความต้องการและทันเหตุการณ์ จัดทำได้ง่าย เป็นการวิจัยที่ครูผู้สอนจัดกระทำกับกลุ่มผู้เรียนที่ตนรับผิดชอบอยู่ ผลการวิจัยจึงไม่จำเป็นต้องสรุปอ้างอิงไปถึงผู้เรียนกลุ่มอื่น และไม่จำเป็นต้องใช้สถิติขั้นสูง เพราะการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยที่ครูทำเพื่อแก้ปัญหาในชั้นเรียนของตนเองและทำกับกลุ่มผู้เรียนกลุ่มเล็กที่ครูต้องการพัฒนาหรือแก้ปัญหาบางประการ บางเรื่อง เพื่อพัฒนา (ปรับปรุง) ผู้เรียนอ่อน เสริมผู้เรียนเก่ง) ผู้เรียนคนนั้น กลุ่มนั้น เพื่อจะได้เรียนทันเพื่อนกลุ่มใหญ่หรือได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพของเขา (อุทุมพร จามรมาน, 2544, น.1)

2.2.12 ข้อจำกัดของการทำวิจัยในชั้นเรียน

กรมวิชาการ (2544, น.117-120) ได้เสนอปัญหาในการวิจัยไว้เป็นรายชื่อ ดังนี้

1. ปัญหาด้านเทคนิคการวิจัย ซึ่งปัญหาทางด้านนี้แบ่งเป็นปัญหาเกี่ยวกับการขาดแคลนแหล่งค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้อง เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ไม่มีคุณภาพ การเขียนรายงานการวิจัยสื่อความหมายไม่ดี ผลงานวิจัยขาดแคลนในบางประเภท รูปแบบการวิจัยไม่เหมาะสม ผู้เก็บข้อมูลและผู้ให้ข้อมูลไม่มีคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างไม่เป็นตัวแทนที่ดีของประชากร และผู้บริหารที่เกี่ยวข้องไม่ให้ความสำคัญกับการทำวิจัย เป็นต้น

2. ปัญหาด้านการบริหารงานวิจัย ปัญหาด้านนี้จะเป็นปัญหาเกี่ยวกับผู้วิจัยไม่มีเวลาในการทำวิจัย ขาดผู้ช่วยงานวิจัย มีงบประมาณด้านการทำวิจัยจำกัด และขาดขวัญและกำลังใจในการทำวิจัย เป็นต้น

ประวิต เอราวรรณ์ (2542, น.8) ได้บอกถึงข้อจำกัดของการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้ ดังนี้

1. การทำการวิจัยในชั้นเรียนอาจมีข้อจำกัดบางประการที่เกิดขึ้นจากความรู้พื้นฐานด้านการวิจัยของครูที่ไม่ได้ศึกษาหรือฝึกฝนมาโดยตรง หรือข้อจำกัดในด้านหลักสูตร หรือวิธีสอน ต่าง ๆ ที่กำหนดกรอบในการทำงานให้กับครูปฏิบัติตาม

2. การทำวิจัยในชั้นเรียนต้องอาศัยเวลาในการรอให้เห็นผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติ และการเรียนรู้ตามขั้นตอนของการวิจัยปฏิบัติการ

3. ครูต้องเชื่อมั่นและทุ่มเทเพื่อที่จะเรียนรู้ เพราะการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการพัฒนาตนเองของครู ขณะเดียวกันก็ต้องแสวงหาความร่วมมือจากคณะครูในโรงเรียนและการสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียน

4. การทำการวิจัยในชั้นเรียน เป็นการวิจัยที่จำกัดขอบเขตของการศึกษาในกลุ่มประชากรเป้าหมายที่เป็นผู้เรียนในความรับผิดชอบของครู ในบริบทหรือสถานการณ์จำกัดในชั้นเรียน เพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติงานของครู ดังนั้นจึงต้องพัฒนาคำตอบหรือข้อความรู้ให้ถูกต้องและเป็นสากลต่อไป

ครุรักษ์ ภิรมย์รักษ์ (2543, น.8) ให้ข้อจำกัดของการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่า

1. ครูที่ขาดความรู้และทักษะพื้นฐานทางการวิจัยและอยู่ห่างไกลแหล่งความรู้หรือขาดผู้รู้จะประสบปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน

2. การบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอนของโรงเรียน อาจทำให้ครูไม่สามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนได้

3. การวิจัยในชั้นเรียนเป็นงานที่ต้องใช้พลังกายและพลังใจทุ่มเทอย่างเต็มที่

4. การวิจัยในชั้นเรียนมีขอบเขตจำกัดเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมาย
5. เนื่องจากครูมีภาระงานในแต่ละวันเป็นอันมาก ทั้งการเรียนการสอนและงานโครงการอื่น ๆ
6. ครูอาจคิดว่าการวิจัยเป็นบทบาทของนักวิชาการที่ต้องมีความรู้ในการวิจัยโดยตรง
7. การวิจัยในชั้นเรียนเป็นงานที่ต้องอาศัยเวลาในการรอคอยคำตอบด้วยความอดทน

สรุปได้ว่า การขาดความรู้และทักษะพื้นฐานทางการวิจัย การบริหารการจัดการหลักสูตร และการเรียนการสอนในการทำการวิจัย ตลอดจนต้องอาศัยเวลาในการรอคอยให้เห็นผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติ และการเรียนรู้ตามขั้นตอน เป็นข้อจำกัดในการทำวิจัยทั้งสิ้น

2.3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

ภารกิจ (Assign mission) ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ด้วยกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศเรื่องการแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พ.ศ. 2553 เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2553 โดยได้กำหนดให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- 1) จัดทำนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบาย มาตรฐานการศึกษา แผนการศึกษา แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน และความต้องการของท้องถิ่น
- 2) วิเคราะห์การจัดตั้งงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปของสถานศึกษาและหน่วยงาน ในเขตพื้นที่การศึกษา และแจ้งการจัดสรรงบประมาณที่ได้รับให้หน่วยงานข้างต้นรับทราบ รวมทั้งกำกับตรวจสอบ ติดตามการใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยงานดังกล่าว
- 3) ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา
- 4) กำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและในเขตพื้นที่การศึกษา
- 5) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และรวบรวมข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษา
- 6) ประสานการระดมทรัพยากรด้านต่าง ๆ รวมทั้งทรัพยากรบุคคล เพื่อส่งเสริม สนับสนุน การจัดการพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา
- 7) จัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษาและประเมินผลสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

8) ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งบุคคล องค์กรชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดรูปแบบที่หลากหลายในเขตพื้นที่การศึกษา

9) ดำเนินการและประสาน ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาการศึกษา

10) ประสาน ส่งเสริม การดำเนินงานของคณะอนุกรรมการ และคณะทำงานด้านการศึกษา

11) ประสานการปฏิบัติราชการทั่วไปกับองค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะสำนักงานผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการในเขตพื้นที่การศึกษา

12) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการภายในเขตพื้นที่การศึกษาที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานใดโดยเฉพาะ หรือปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้มอบหมาย

ข้อมูลพื้นฐานของเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 (ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2555)

จำนวนโรงเรียนภาครัฐในสังกัดแยกตามเขตพื้นที่อำเภอ ดังนี้

อำเภอลำลูกกา จำนวน 30 โรงเรียน

อำเภอธัญบุรี จำนวน 11 โรงเรียน

อำเภอหนองเสือ จำนวน 26 โรงเรียน

จำนวนโรงเรียนภาคเอกชนในสังกัดแยกตามเขตพื้นที่อำเภอ ดังนี้

อำเภอลำลูกกา จำนวน 21 โรงเรียน

อำเภอธัญบุรี จำนวน 23 โรงเรียน

อำเภอหนองเสือ จำนวน 2 โรงเรียน

วิสัยทัศน์ (Vision)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 เป็นองค์กรขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานและพัฒนาสู่สากล ภายในปี 2558

พันธกิจ (Mission)

พัฒนา ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาให้ประชากรวัยเรียนทุกคนได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพและทั่วถึง เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม มีความสามารถตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานและพัฒนาสู่คุณภาพระดับสากล

ค่านิยมขององค์กร

พัฒนางาน บริการเด่น เน้นคุณธรรม นำสังคม

เป้าประสงค์

1. ผู้เรียนทุกคนมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานและพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ
2. ประชากรวัยเรียนทุกคนได้รับโอกาสในการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตั้งแต่อนุบาลจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน อย่างมีคุณภาพ ทั้งถึง และเสมอภาค
3. ครูและบุคลากรทางการศึกษาสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเต็มตามศักยภาพ
4. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษามีความเข้มแข็งตามหลักธรรมาภิบาล และเป็นกลไกขับเคลื่อนการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่คุณภาพระดับมาตรฐานสากล

กลยุทธ์(Strategic)

จากวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 จึงกำหนดกลยุทธ์ ปิงบประมาณ พ.ศ. 2556 จำนวน 5 กลยุทธ์ ดังต่อไปนี้

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาคูณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับตามหลักสูตรและส่งเสริมความสามารถด้านเทคโนโลยีเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ (Raising the bar)

กลยุทธ์ที่ 2 ปลูกฝังคุณธรรม ความสำนึกในความเป็นชาติไทยและวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (Moral and Ethics)

กลยุทธ์ที่ 3 ขยายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึงและลดความเหลื่อมล้ำ ผู้เรียนได้รับโอกาสในการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ (Filling the gap)

กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งระบบให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ (Teacher Enhancement)

กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาการบริหารจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล เน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษา (Good Governance)

จุดเน้น

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 กำหนดจุดเน้นการดำเนินการในปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 ดังนี้

1. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้หลักเพิ่มขึ้น โดยผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 5 (Student Achievement)
2. เด็กปฐมวัยทุกคนได้รับการเตรียมความพร้อมด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยอย่างมีคุณภาพ (EQ : Emotion Quotient)

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทุกคนอ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทุกคนอ่านคล่อง เขียนคล่อง คิดเลขคล่อง และมีทักษะการคิดขั้นพื้นฐาน (Literacy ,Numeracy & Reasoning Abilities)

4. นักเรียนทุกคนมีความสำนึกในความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ และอยู่อย่างพอเพียง (Sufficiency & Public Mind)

5. นักเรียนที่มีความสามารถด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และศิลปศาสตร์ทุกคนได้รับการส่งเสริมให้มีความเป็นเลิศ (Excel to Excellence)

6. ประชากรวัยเรียนทุกคนมีโอกาสเข้าถึงบริการทางการศึกษาด้วยทางเลือกที่หลากหลาย เพื่อลดอัตราเด็กตกหล่น ออกกลางคัน ส่งเสริมการเรียนรู้ต่อหรือประกอบอาชีพ (Alternative Access)

7. นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษาทุกคน มีความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงในสังคมพหุวัฒนธรรม (ASEAN Community)

8. สถานศึกษาทุกแห่งได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีระบบประกันคุณภาพภายในที่เข้มแข็งและได้รับการรับรองจากการประเมินคุณภาพภายนอก (Quality Schools)

9. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทุกแห่งมีคุณภาพตามมาตรฐานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา (Effective Service Areas) (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2, 2556, น.37-40)

จะเห็นว่าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ได้ให้ความสำคัญในการวิจัยและพัฒนาการศึกษา กำหนดไว้ในอำนาจหน้าที่คือ ดำเนินการและประสาน ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

2.4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 งานวิจัยในประเทศ

บุญมี ปะพะวะ (2541 ; อ้างถึงใน วีรพล ฉลาดเข้ม, 2544, น.47) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษาที่มีต่อการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดหนองบัวลำภู พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในโรงเรียนอยู่ในระดับ “ปานกลาง” แต่ส่งเสริมให้ครูมีตำแหน่งหน้าที่การงานก้าวหน้าอยู่ในระดับ “มาก”

สายศิลป์ สายีน (2544, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู ผลการวิจัยมีดังนี้คือ ปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย คือ วัสดุอุปกรณ์และแหล่งวิชาการ บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับ

งานวิจัย ทักษะการทำวิจัย งบประมาณ คุณสมบัติผู้วิจัย และความรู้เกี่ยวกับการวิจัย และสภาพการทำวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง

ไตรภพ เงินแก้ว (2544, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมการทำวิจัยของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย ซึ่งมี 5 ด้าน ได้แก่ การกำหนดนโยบายและวางแผนการทำวิจัยของครูในโรงเรียน การให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในโรงเรียน การให้ความสำคัญการทำวิจัยของครูในโรงเรียน การมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยของครูในโรงเรียน และการส่งเสริมให้มีความก้าวหน้าในตำแหน่งของครูผู้ทำวิจัยในโรงเรียน โดยจำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการบริหารงานและขนาดโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีบทบาทต่อการส่งเสริมการทำวิจัยของครูในโรงเรียน โดยภาพรวมทุกด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

มนสิข สิทธิสมบุรณ์ (2544, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพและรูปแบบการทำวิจัยในชั้นเรียนพบว่า สภาพและรูปแบบการทำวิจัยในชั้นเรียนตามความคิดเห็นของครูอาจารย์ในเขตพิษณุโลก คือ ระดับความรู้ ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนความต้องการในการเรียนรู้โดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สำหรับผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ ความเข้าใจกับระดับความต้องการในการเรียนรู้ การทำวิจัยในชั้นเรียนของกลุ่มครูอาจารย์พบว่า โดยรวมเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วีรพล จลาดรัมย์ (2544, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู พบว่าครูประถมศึกษา จำนวนร้อยละ 15.21 เท่านั้นที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน จำนวนร้อยละ 7.60 ทำวิจัย 1 เรื่อง และร้อยละ 16.14 ทำวิจัย 2-5 เรื่อง โรงเรียนประถมศึกษาให้การสนับสนุนการทำวิจัยอยู่ในระดับ “ปานกลาง” ครูประถมศึกษามีความรู้และทักษะในการทำวิจัยอยู่ในระดับ “น้อย” แต่ครูประถมศึกษามีความเห็นว่า ตนมีคุณลักษณะของนักวิจัยอยู่ในระดับ “มาก” ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา อยู่ในระดับ “มาก” ได้แก่ การขาดความรู้เกี่ยวกับหลักการวิจัย ขาดแหล่งค้นคว้าเกี่ยวกับการวิจัย ขาดงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ ขาดการสนับสนุนการวิจัย และขาดผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษางานวิจัย เป็นต้น ความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา อยู่ในระดับ “มาก” ได้แก่ การสนับสนุนด้านงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ ผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษาเกี่ยวกับงานวิจัย และแหล่งศึกษาค้นคว้างานวิจัย

วินัย กิรินทร์ (2544, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยจูงใจในการทำผลงานทางวิชาการของข้าราชการครูในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งปัจจัยจูงใจดังกล่าวเป็นไป

ตามทฤษฎีแรงจูงใจของเฮิร์ชเบอร์ก 10 ด้าน ได้แก่ ความสำเร็จของงาน การยอมรับนับถือ ลักษณะของงานที่ปฏิบัติ ความรับผิดชอบ ความก้าวหน้า นโยบายและการบริหาร ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในหน่วยงาน ความมั่นคงในการทำงาน สภาพแวดล้อมในการทำงานและรายได้ พบว่า ด้านความก้าวหน้าในงาน ด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติ และด้านความมั่นคงในการทำงานอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ด้านความสำเร็จในการทำงาน ด้านความรับผิดชอบ และการบริหารงานและด้านรายได้อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในหน่วยงานอยู่ในระดับน้อย

ชาติชาย ศรีแสง (2545, น. 69-70) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของข้าราชการครู โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น ใน 4 ด้าน คือ ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ด้านสถานภาพ ด้านศักยภาพ ด้านการปฏิบัติงาน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการทำวิจัยสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนสูงสุดคือ ปัจจัยด้านแรงจูงใจและปัจจัยด้านศักยภาพ ที่ร่วมกันทำวิจัยสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของข้าราชการครู โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น ได้ร้อยละ 18

กรรณิกา วิจิตร และคณะ (2545, น. 125) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในสหวิทยาเขตอินทนนท์ จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า โรงเรียนสหวิทยาเขตอินทนนท์ทุกโรงเรียนมีนโยบายให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนและมีคณะกรรมการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนซึ่งมีหน้าที่จัดกิจกรรมพัฒนาครูให้มีความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน จัดหาเอกสารสารสนเทศ วัสดุ อุปกรณ์ สร้างแรงจูงใจ นิเทศ กำกับ ติดตามและนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูไปเผยแพร่ ปัญหาที่ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนพบในระหว่างทำวิจัยในชั้นเรียนคือ ไม่เข้าใจกระบวนการที่ถูกต้องของการทำวิจัยในชั้นเรียน เกิดความกังวลในการทำวิจัยในชั้นเรียน และเข้ารับการฝึกอบรมแต่ละแห่งได้รับความรู้ที่แตกต่างกัน ส่วนสาเหตุที่ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน และผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ไม่สามารถทำความเข้าใจในกระบวนการเนื้อหาวิชาที่เรียน มีความรู้เฉพาะในหนังสือ ขาดทักษะในการใช้อุปกรณ์เสริมทักษะการเรียน ครูต้องแสวงหาแนวทางที่เหมาะสมกับผู้เรียน พัฒนาผลงานทางวิชาการ ส่งเสริมวิชาชีพครู สำหรับสาเหตุที่ครูผู้สอนไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน คือ มีความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในระดับปานกลาง ไม่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่มีเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน และไม่ได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณในการทำวิจัยในชั้นเรียน ประโยชน์ที่จะได้รับจากการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนเห็นว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนจะเป็นประโยชน์ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมากที่สุด รองลงมาด้านผู้เรียน ด้านสถานศึกษา และด้านครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนประโยชน์ที่ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนได้รับจริง คือ

ครูสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พัฒนาความรู้ให้ตนเองนำผลการวิจัยในชั้นเรียนเป็นผลงานทางวิชาการ เผยแพร่แก่ครูในสหวิทยาเขตอินทนนท์ และผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนที่ดีขึ้น ปรับพฤติกรรมการเรียนรู้ เกิดความตั้งใจ สนใจ สามารถเรียนรู้รวดเร็วขึ้น สำหรับครูผู้ไม่ทำวิจัยในชั้นเรียนเห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนจะเป็นประโยชน์ในด้านสถานศึกษามากที่สุด รองลงมาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน และด้านครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน คณะผู้ศึกษามีความเห็นว่ โรงเรียนในสหวิทยาเขตอินทนนท์ ส่วนใหญ่ได้มีการปฏิบัติตามนโยบายของกระทรวงศึกษาในการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาผู้เรียนด้วยการสอนและการวิจัยควบคู่กัน ไป ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (2542, น.16) มาตรา 24 (5) และมาตรา 30 คือ ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้ครูผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา

พรพินาณ วงษ์ปีตดา (2546, น. 86-88) ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงอย่างเดียวต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู คือ แรงจูงใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู คือ นโยบายการศึกษาชาติในการทำวิจัยในชั้นเรียน เจตคติในการทำวิจัยในชั้นเรียน บรรยากาศที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน วัสดุ และแหล่งวิชาการในการทำวิจัยในชั้นเรียน ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู คือ คุณสมบัติของนักวิจัย และงบประมาณในการทำวิจัยในชั้นเรียน ตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถทำนายการวิจัยในชั้นเรียนได้ร้อยละ 56.70

ชนวรรณ คุ่มครอง (2551, น.154) ได้ศึกษาแรงจูงใจและปัญหาที่กระทบต่อความต้องการในการศึกษาต่อเนื่องของข้าราชการสาย ข และสาย ค มหาวิทยาลัยศิลปากร ผลการวิจัยพบว่าข้าราชการสาย ข มีระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อเนื่องทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการโดยรวมอยู่ในระดับมาก แตกต่างเพียงข้าราชการสาย ข ที่มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อเนื่องแบบเป็นทางการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแรงจูงใจเป็นรายด้านทั้ง 3 ด้าน พบว่า ด้านความต้องการสัมฤทธิ์ผลอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านความต้องการความรักและความผูกพันและด้านการมีอำนาจอยู่ในระดับปานกลาง จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ข้าราชการสาย ข และสาย ค ที่มีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อเนื่องแบบเป็นทางการแตกต่างกัน และข้าราชการสาย ข ที่มีระดับตำแหน่งแตกต่างกันมีระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อเนื่องแบบไม่เป็นทางการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นฤศรา แก้วกุล (2551, น.105) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถด้านการเรียนของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ผลการวิจัยพบว่า 1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ความสามารถในการทำงานเป็นทีม การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว การเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกทางการเรียน และความสามารถด้านการเรียนอยู่ในระดับมาก 2) ความสามารถด้านการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามคณะและระดับการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่จำแนกตาม เพศ ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ และลักษณะการพักอาศัยไม่แตกต่างกัน 3) การเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกทางการเรียน การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สามารถร่วมกันทำนาย ความสามารถด้านการเรียนของนักศึกษาได้ร้อยละ 42.5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชาตรี เหล่าเลิศรดา (2553, น.80) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของ พนักงานการกีฬา ผลการวิจัยพบว่า 1) พนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทยมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับปานกลาง โดยปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานการกีฬา แห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีตัวแปร 3 ตัวแปร ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่าง พนักงานกับเพื่อนร่วมงาน (X_{10}) สัมพันธภาพระหว่างพนักงานกับผู้บังคับบัญชา (X_1) และ สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน (X_2) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .447 .446 และ .317 ตาม ลำดับ 2) ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย ได้โดยเรียงลำดับจากตัวพยากรณ์ที่ส่งผลมากที่สุดไปยังตัวพยากรณ์ที่ส่งผลน้อยที่สุด มีตัวแปร 3 ตัวแปร ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างพนักงานกับเพื่อนร่วมงาน (X_{10}) และสัมพันธภาพระหว่าง พนักงานกับผู้บังคับบัญชา (X_1) และรายได้ (X_2) โดยตัวแปรทั้ง 3 ตัวแปร สามารถร่วมกันอธิบายความ แปรปรวนแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทยได้ร้อยละ 32.32

2.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Calhoun (1993, p.62) โดยทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การวิจัยปฏิบัติการ 3 วิธี พบว่าการวิจัยใน ชั้นเรียนเกี่ยวข้องกับ 3 วิธี คือ การวิจัยในชั้นเรียนเฉพาะบุคคล ซึ่งทำโดยครูแต่ละคน การวิจัยในชั้น เรียนซึ่งทำโดยกลุ่มบุคคลหรืออาสาสมัคร และการวิจัยในชั้นเรียนซึ่งทำโดยครูทั้งหมดใน โรงเรียน การวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยปรับปรุงสภาพในโรงเรียน ช่วยครูในเรื่องทักษะการแก้ปัญหาของเด็ก ๆ ตรวจสอบปัญหาและวิธีเกณฑ์การวัดในเรื่องการสอน

Keating, Diaz-Greenberg, Baldwin & Thousand (1998, p.5) ศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบจำลอง ของการวิจัยในชั้นเรียนของโปรแกรมการเตรียมการของครู พบว่า การศึกษาของครูสามารถเพิ่มพูน ได้โดยการให้ครูที่สอนเด็กเป็นผู้วิจัย ครูที่ฝึกฝนสามารถให้ข้อมูลการปฏิสัมพันธ์ของเด็กและ สิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน และมีขอบข่ายของตัวอย่างที่กว้างต่อการใช้เวลาและการจัดการศึกษารูปแบบ

การวิจัยในชั้นเรียนนี้เสนอการวางรากฐานที่ไม่เป็นอคติต่อการตัดสินใจแต่เป็นตัวกลางที่เหมาะสมระหว่างผลลัพธ์และนโยบายอื่นทางการศึกษา

Traubitz (1998, p.73) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเรียนสำหรับการวิจัยในชั้นเรียนการสอน วิชาภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นใหม่ด้วยเทคโนโลยี จากการศึกษาครูได้อธิบายถึงประสบการณ์เกี่ยวกับการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนเกี่ยวข้องกับ การใช้เทคโนโลยีในการสอนในชั้นเรียนด้วยความช่วยเหลือของนักเรียน ครูสามารถสร้างสรรค์ขั้นตอนการสอนที่ให้ประโยชน์มากที่สุดในการใช้เทคโนโลยีในการสอนภาษาอังกฤษ

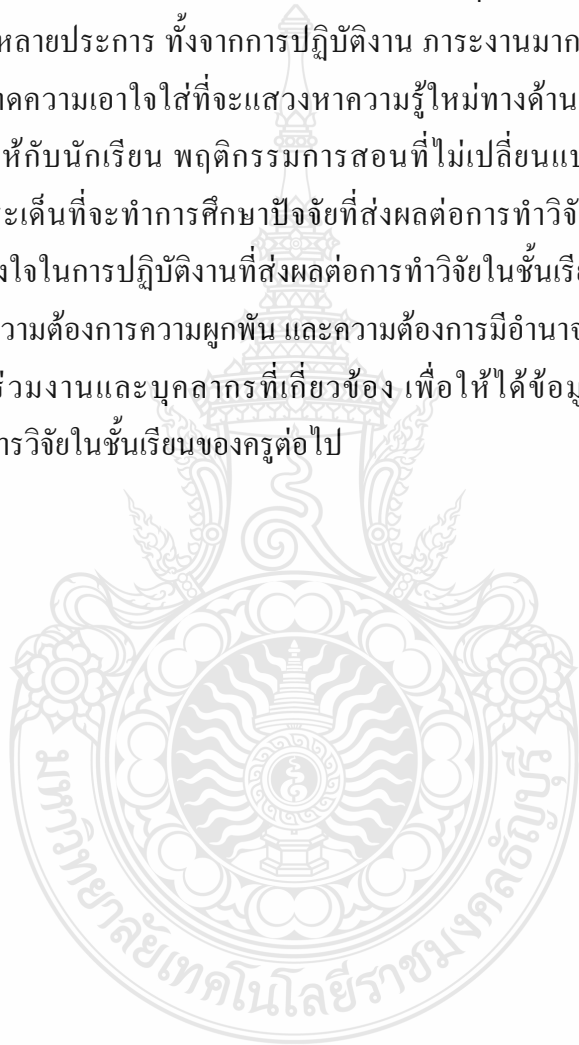
Tabachnick, Zeichner & Kenneth (1999, p.309) ได้ทำการศึกษาเรื่องความคิดและการปฏิบัติกรวิจัยในชั้นเรียนและการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงความคิดรวบยอดของวิชาวิทยาศาสตร์ จากการศึกษาพบว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการสนับสนุนวิธีการเปลี่ยนแปลงความคิดรวบยอดในการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ วิธีการนี้ตั้งสมมติฐานว่า ผู้ที่เข้าร่วมสังเกตการณ์สามารถนำมาซึ่งความสำคัญของสิ่งที่ได้จากการสังเกต และบททวนการสอนด้วยตนเองในรูปแบบของการวิจัย การวิจัยในชั้นเรียนดูเหมือนจะช่วยครูที่มีอุดมการณ์จริง ๆ ในการปรับปรุงความเข้าใจในเรื่องความคิดของนักเรียน แต่ไม่สามารถดึงการสอนที่เปลี่ยนแปลงความคิดรวบยอดเข้ามาหากันได้มากขึ้น

Rutkowski (2000, p.p. 113-114) กล่าวว่า การวิจัยทางการศึกษาสามารถจำแนกได้เป็น 3 ประเภท คือ (1) งานวิจัยที่ยึดการวิจัยแบบเป็นทางการ การทำวิจัยแบบนี้ ผู้วิจัยต้องได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับวิธีการวิจัยแบบเข้ม (2) งานวิจัยที่ใช้วิธีการวิจัยแบบง่าย ๆ ไม่ยึดแบบแผนวิจัย (casual Research) งานวิจัยแบบนี้ใช้สามัญสำนึกของผู้วิจัยในการกำหนดปัญหาการหาวิธีแก้ปัญหา เพื่อพัฒนาผู้เรียน และ (3) งานวิจัยเชิงปฏิบัติ (action Research) เป็นงานวิจัยที่อยู่ระหว่างงานวิจัยแบบแรกกับแบบที่สองคือมีการทำวิจัยแบบแผนวิจัยแต่ก็ไม่เข้มงวดเหมือนแบบแรก และไม่ใช่อ่อนมากแบบที่สองวิธีการออกแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติ จึงไม่ซับซ้อนหรือเข้มงวดตามแบบแผนการวิจัยมากเกินไป นักวิจัยที่ทำวิจัยนี้ต้องได้รับการอบรมความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยบ้างแม้จะไม่เข้มข้นเท่ากับนักวิจัยกลุ่มแรก ดังนั้น การอบรมให้ความรู้กับครูที่ต้องการทำวิจัยจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ช่วยเสริมสร้างความรู้และพัฒนาให้เกิดทักษะในการทำวิจัยเป็นแต่ก็ไม่จำเป็นต้องให้การอบรมที่เน้นการวิจัยที่ยึดกรอบหรือวิทยาที่สูงเกินไป เพราะไม่ใช่สิ่งจำเป็นสำหรับการวิจัยปฏิบัติการในห้องเรียน

Johnson, M.J. & Button, K (2000, p.48) ได้เสนอผลการทดลองพัฒนาครูโดยการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนซึ่งปรากฏว่าประสบความสำเร็จด้วยดี นับเป็นกระบวนการที่ช่วยพัฒนาวิชาชีพของครู และผลจากการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยได้ขอเสนอแนะ ในการพัฒนาทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน

สำหรับครูหลายประการได้แก่ (1) เสนอแนะให้ครูศึกษาวรรณคดีที่เกี่ยวข้อง (2) ให้ครูเริ่มตั้งปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวเองในการทำงานสอน (3) จัดให้มีโครงการวิจัยปฏิบัติการที่มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และเป็นโครงการระยะยาว (4) สนับสนุนให้มีการร่วมมือกันทำงานระหว่างนักวิชาการในมหาวิทยาลัยกับครูในโรงเรียน และ (5) จัดหาวิธีการให้ครูทำวิจัยได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนผลงานของตนเอง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า สาเหตุที่ครูไม่มีผลงานการวิจัยในชั้นเรียนมีหลายประการ ทั้งจากการปฏิบัติงาน ภาระงานมาก กฎเกณฑ์ของทางราชการ ขาดแรงสนับสนุน ขาดความเอาใจใส่ที่จะแสวงหาความรู้ใหม่ทางด้านการศึกษามาดำเนินการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับนักเรียน พฤติกรรมการสอนที่ไม่เปลี่ยนแปลงจากการสอนแบบเดิม เป็นต้น ซึ่งตรงกับประเด็นที่จะทำการศึกษาวิจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยเชิงจิตวิทยาในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน คือ ความต้องการความสำเร็จ ความต้องการความผูกพัน และความต้องการมีอำนาจ ตลอดจนการสนับสนุนจากผู้บริหาร เพื่อนร่วมงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข้อมูลมาดำเนินการปรับปรุงแนวทางการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของครูต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยการจูงใจที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 1,059 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 278 คน และทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างในแต่ละอำเภอ ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำแนกตามอำเภอ จำนวน 3 อำเภอ ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

อำเภอ	จำนวนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. อำเภอชัยบุรี	411	109
2. อำเภอลำลูกกา	414	109
3. อำเภอหนองเสือ	234	60
รวม	1,059	278

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นเพื่อศึกษาปัจจัยจูงใจที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระยะเวลาการปฏิบัติงานสอน และระดับการศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียน รูปแบบของคำถามเป็นแบบมาตราวัดประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) จำนวน 30 ข้อ ประยุกต์ตามแนวทางของลิเคิร์ต และ ได้กำหนดค่าของคะแนนของช่วงน้ำหนักเป็น 5 ระดับ ซึ่งมีความหมายของระดับความคิดเห็นดังนี้

ระดับความคิดเห็น	ข้อความทางบวก (คะแนน)
เป็นปัจจัยจูงใจที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนมากที่สุด	5
เป็นปัจจัยจูงใจที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนมาก	4
เป็นปัจจัยจูงใจที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนปานกลาง	3
เป็นปัจจัยจูงใจที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อยที่สุด	2
เป็นปัจจัยจูงใจที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อยที่สุด	1

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียน รูปแบบของคำถามเป็นแบบมาตราวัดประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) จำนวน 35 ข้อ ประยุกต์ตามแนวทางของลิเคิร์ต และ ได้กำหนดค่าของคะแนนของช่วงน้ำหนักเป็น 5 ระดับ ซึ่งมีความหมายของระดับความคิดเห็นดังนี้

ระดับความคิดเห็น	ข้อความทางบวก (คะแนน)
สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนมาก	5
สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนค่อนข้างมาก	4
สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนปานกลาง	3
สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนค่อนข้างน้อย	2
สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย	1

3.2.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย มีขั้นตอนการสร้าง และตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือดังนี้

1) ศึกษาเอกสาร รายงานการวิจัย แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ กำหนดกรอบแนวคิด กำหนดนิยาม โครงสร้างของตัวแปรที่ต้องการวัด และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2) สร้างตารางวิเคราะห์โครงสร้างตัวแปรที่ต้องการวัดในแต่ละมิติ และสร้างข้อคำถาม

3) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของข้อคำถาม ความเหมาะสมของปริมาณคำถาม ความชัดเจนของภาษาและรูปแบบของแบบสอบถาม แล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

4) ตรวจสอบแบบสอบถามโดยอาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาและการวัดประเมินผล จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการวัด (Index Objective Congruence : IOC) ความครอบคลุมของข้อคำถาม และความชัดเจนของภาษา ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

n หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ผลการตรวจสอบได้ดำเนินการสรุปประเด็นโดยการหาค่า IOC พบว่าทุกข้อคำถามมีค่าตั้งแต่ 0.60-1.00

5) คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง .50 ขึ้นไป และนำมาปรับปรุงข้อคำถามตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะ

6) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เป็นครูโรงเรียนอนุบาลปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 เพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ โดยการตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient alpha) ของครอนบัค (Cronbach) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, น.132 – 133)

แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานของครูผู้สอน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .962 แบบสอบถามเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .963 โดยค่าความเชื่อมั่นโดยรวมทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ .966

7) นำผลการวิเคราะห์มาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไข และจัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์พร้อมนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

3.3.1. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เสนอไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายุทธศาสตร์ เขต 2 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายุทธศาสตร์ เขต 2 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.3.2. ส่งแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง และทางไปรษณีย์

3.3.3. ขอความร่วมมือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายุทธศาสตร์ เขต 2 เป็นผู้รวบรวมแบบสอบถาม และผู้วิจัยไปรับด้วยตนเอง

3.3.4. ประสานงานอย่างต่อเนื่องกับครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจนได้แบบสอบถามกลับคืนมา

3.3.5. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาตรวจความสมบูรณ์ และดำเนินการลงรหัส (Coding) เพื่อเตรียมสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน คือ การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นและการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามวิจัย ซึ่งมีวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและวิธีการทางสถิติดังนี้

3.4.1.1 ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 วิเคราะห์โดยนำมาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3.4.1.2 ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3 วิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่ หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และตอนที่ 4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) และสร้างสมการถดถอยเพื่อพยากรณ์ โดยวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยมุ่งใจที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

3.4.2 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และการทดสอบสมมติฐานของการศึกษาวิจัยดังนี้

3.4.2.1 หาค่าความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient alpha) ของครอนบัก (Cronbach)

3.4.2.2 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานของครู และการทำวิจัยในชั้นเรียน โดย หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ค่าเฉลี่ย (Mean) (3.1)

$$\bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^n X_i}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ หมายถึง ค่าเฉลี่ย
 X_i หมายถึง คะแนนแต่ละจำนวน
 Σ หมายถึง ผลรวมทั้งหมด
 N หมายถึง จำนวนข้อมูล
 $\sum_{i=1}^n X_i$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนแต่ละจำนวน

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (3.2)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนดิบ
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนดิบกำลังสอง
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3.4.2.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงใจในการปฏิบัติงานกับการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) คำนวณจากสูตรดังนี้

(3.3)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของข้อมูลที่วัดได้จากตัวแปรตัวที่ 1 (X)
	$\sum Y$	แทน	ผลรวมของข้อมูลที่วัดได้จากตัวแปรตัวที่ 2 (Y)
	$\sum XY$	แทน	ผลรวมของผลคูณระหว่างข้อมูลตัวแปรที่ 1 และ 2
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของข้อมูลที่วัดได้จากตัวแปรตัวที่ 1
	$\sum Y^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของข้อมูลที่วัดได้จากตัวแปรตัวที่ 2
	N	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

3.4.2.4 วิเคราะห์ปัจจัยเชิงใจในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สมการเชิงเส้นตรงในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = a + b_1X_1 + b_2X_2 + b_3X_3 \dots + b_nX_n \quad (3.4)$$

เมื่อ	$\hat{Y}$	แทน	คะแนนพยากรณ์ของตัวเกณฑ์(ตัวแปรตาม)
	a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
	$b_1, b_2, b_3, \dots, b_n$	แทน	น้ำหนักคะแนนหรือสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ตัวที่ 1 ถึงตัวที่ n ตามลำดับ
	n	แทน	จำนวนตัวพยากรณ์

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \beta_3 X_3 \dots + \beta_n X_n \quad (3.5)$$

เมื่อ	$\hat{Z}$	แทน	คะแนนพยากรณ์ของคะแนนมาตรฐานของตัวเกณฑ์ (ตัวแปรตาม)
$\beta_1 \beta_2 \beta_3 \dots \beta_n$		แทน	สัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปของคะแนนมาตรฐานของ ตัวพยากรณ์ตัวที่ 1 ถึงตัวที่ n ตามลำดับ
	n	แทน	จำนวนตัวพยากรณ์

3.4.3 การแปลผลข้อมูล

คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ซึ่งมีเกณฑ์การแปลผลดังนี้

1. ข้อมูลที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลได้จากแบบสอบถาม แบบมาตราวัดประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ เมื่อผ่านการวิเคราะห์แล้วนำมาแปลผล โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ตามเกณฑ์จุดกลาง (Midpoint) ของช่วงคะแนน (ประคอง กรรณสูต, 2535, น.72)

1.1 ปัจจัยเชิงจิตที่ในการปฏิบัติงาน พิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยของช่วงคะแนน 5 ระดับ ดังนี้

- 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด
- 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับมาก
- 2.51 – 3.00 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง
- 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับน้อย
- 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

1.2 สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน พิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยของช่วงคะแนน 5 ระดับ ดังนี้

- 4.51 – 5.00 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด
- 3.51 – 4.50 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติมาก
- 2.51 – 3.00 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติปานกลาง
- 1.51 – 2.50 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติน้อย
- 1.00 – 1.50 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติที่ต่ำที่สุด

2. การวิเคราะห์ระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู พิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ของเพียร์สัน โดยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, น. 44)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	0.81 – 1.00	หมายถึง	มีความสัมพันธ์ระดับสูง
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	0.61 - 0.80	หมายถึง	มีความสัมพันธ์ระดับค่อนข้างสูง
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	0.41 - 0.60	หมายถึง	มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	0.21 - 0.40	หมายถึง	มีความสัมพันธ์ระดับค่อนข้างต่ำ
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ไม่เกิน 0.20	หมายถึง	มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ

ทิศทางความสัมพันธ์พิจารณา ดังนี้

ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเป็นลบแสดงว่า มีความสัมพันธ์กันในทางลบหรือทิศทางตรงกันข้าม

ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเป็นบวกแสดงว่า มีความสัมพันธ์กันในทางบวกหรือทิศทางเดียวกัน

3. การวิเคราะห์ระดับปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) โดยการทดสอบความแตกต่างของค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย เมื่อเพิ่มปัจจัยทีละตัว

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยเชิงจิตในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ครั้งนี้ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามเรื่อง ปัจจัยเชิงจิตในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 เพื่อเก็บข้อมูลจากครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 67 โรงเรียน จำนวนครูผู้ตอบแบบสอบถาม 278 คน ได้รับแบบสอบถามคืนมาเป็นฉบับที่สมบูรณ์ จำนวน 278 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ตารางประกอบบรรยาย ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 การวิเคราะห์ระดับปัจจัยเชิงจิตในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

4.3 การวิเคราะห์ระดับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

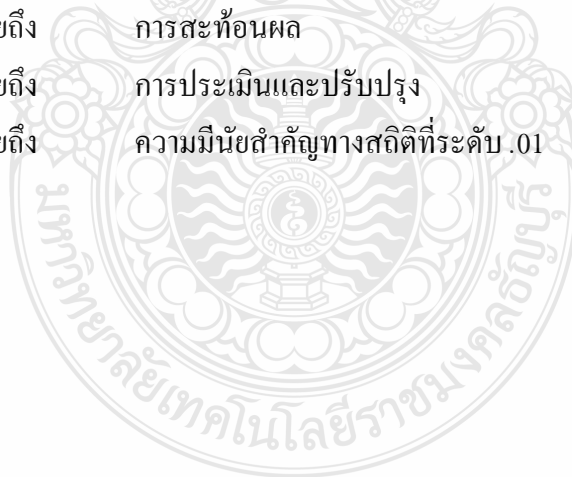
4.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเชิงจิตในการปฏิบัติงานกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

4.5 การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงจิตในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ แทนความหมาย ดังนี้

n	หมายถึง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	หมายถึง	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
r	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
X_{tot}	หมายถึง	ปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงาน
X_1	หมายถึง	ความต้องการความสำเร็จ
X_2	หมายถึง	ความต้องการความผูกพัน
X_3	หมายถึง	ความต้องการมีอำนาจ
Y_{tot}	หมายถึง	การทำวิจัยในชั้นเรียน
Y_1	หมายถึง	การศึกษาสภาพปัญหา
Y_2	หมายถึง	การวางแผนการวิจัย
Y_3	หมายถึง	การปฏิบัติและการสังเกต
Y_4	หมายถึง	การสะท้อนผล
Y_5	หมายถึง	การประเมินและปรับปรุง
**	หมายถึง	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของครูผู้สอน

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	55	19.78
หญิง	223	80.22
2. อายุ		
20 – 30 ปี	73	26.26
31 – 40 ปี	71	25.54
41 – 50 ปี	56	20.14
51 ปีขึ้นไป	78	28.06
3. ระดับเวลาการปฏิบัติงานสอน		
1 – 5 ปี	101	36.33
6 – 10 ปี	38	13.67
11 – 15 ปี	19	6.83
16 – 20 ปี	24	8.63
21 ปีขึ้นไป	96	34.53
4. ระดับการศึกษา		
อนุปริญญา	3	1.08
ปริญญาตรี	224	80.58
สูงกว่าปริญญาตรี	51	18.35
รวม	278	100

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่า ข้อมูลทั่วไปของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 เป็นเพศหญิง จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 80.22 และเพศชาย จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 19.78 มีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไปมากที่สุด จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 28.06 รองลงมาคือช่วงอายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 25.54 และช่วงอายุระหว่าง 20 – 30 ปี จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 26.26 มีระดับการปฏิบัติงานสอน 1 – 5 ปี จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 36.33 มากที่สุด รองลงมาคือมีการปฏิบัติงานสอน 21 ปีขึ้นไป จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 34.53 และมีการ

ปฏิบัติงานสอน 6 – 10 ปี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 13.67 โดยมีระดับการศึกษาปริญญาตรี มากที่สุด จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 80.58 รองลงมาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 18.35 และอนุปริญญา จำนวน 3 คนคิดเป็นร้อยละ 1.08 ตามลำดับ

4.2 การวิเคราะห์ ระดับปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

จากการศึกษาปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากกลุ่มตัวอย่าง 278 คน ดังตารางที่ 4.2 – 4.5

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดยภาพรวม

ปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ความต้องการความสำเร็จ	4.04	0.74	มาก
2. ความต้องการความผูกพัน	4.02	0.72	มาก
3. ความต้องการมีอำนาจ	3.74	0.89	มาก
รวม	3.93	0.79	มาก

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่าปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93, S.D. = 0.79$) เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายด้านพบว่าปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยดังนี้ ความต้องการความสำเร็จ ($\bar{X} = 4.04, S.D. = 0.74$) ความต้องการความผูกพัน ($\bar{X} = 4.02, S.D. = 0.72$) และความต้องการมีอำนาจ ($\bar{X} = 3.74, S.D. = 0.89$)

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยเชิงจิตในการปฏิบัติงานของครูผู้สอน
 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2
 ด้านความต้องการความสำเร็จ

ปัจจัยเชิงจิตในการปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การแก้ปัญหาของผู้เรียนเป็นงานที่ทำทนายทำให้สนใจ ศึกษาหาแนวทางแก้ปัญหา	4.23	0.66	มาก
2. การนำปัญหาที่วิเคราะห์แล้วนำไปสู่การแก้ไข อย่างเป็นระบบ	4.00	0.72	มาก
3. ความพยายามแก้ปัญหาในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบ	4.01	0.67	มาก
4. ชื่นชอบที่เพื่อนร่วมงานและบุคคลอื่นทั้งในและ นอกหน่วยงานยอมรับในผลงานที่เกิดจากการแก้ปัญหา ในชั้นเรียน	4.08	0.65	มาก
5. ผลการปฏิบัติงานทางวิชาการในการแก้ปัญหาใน ชั้นเรียนมักถูกกล่าวถึงและถูกนำไปเป็นแบบอย่าง	3.81	0.77	มาก
6. งานที่ทำเพื่อแก้ปัญหาในชั้นเรียนน่าสนใจและท้าทาย	3.84	0.73	มาก
7. งานวิจัยในชั้นเรียนที่ดำเนินการสอดคล้องกับความรู้ ความสามารถ	3.99	0.65	มาก
8. การทำวิจัยในชั้นเรียนไม่ได้ทำให้การปฏิบัติหน้าที่ใน การจัดการเรียนการสอนเสียหาย	4.16	0.77	มาก
9. มีส่วนรับผิดชอบในการดำเนินงานวิจัยในชั้นเรียน	4.13	0.70	มาก
10. การวิจัยในชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ภาคภูมิใจ และ นำไปสู่การพัฒนาให้มีความก้าวหน้าทางวิชาการ	4.19	0.72	มาก
11. งานวิจัยในชั้นเรียนที่ปฏิบัติในปัจจุบันสามารถ สนับสนุนให้ได้เลื่อนวิทยฐานะสูงขึ้น	3.97	0.74	มาก
รวม	4.04	0.74	มาก

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยเชิงจิตในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนในโรงเรียน
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ด้านความต้องการความสำเร็จโดย
 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.74) เมื่อพิจารณาความคิดเห็นปัจจัยเชิงจิตในการปฏิบัติงาน

ด้านความต้องการความสำเร็จพบว่า ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการแก้ปัญหาของผู้เรียนเป็นงานที่ทำ
 ทายทำให้สนใจศึกษาหาแนวทางแก้ปัญหา ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.66) รองลงมาคือการวิจัยในชั้นเรียนเป็น
 ส่วนหนึ่งที่ทำให้ภาคภูมิใจ และนำไปสู่การพัฒนาให้มีความก้าวหน้าทางวิชาการ
 ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.72) และน้อยที่สุดคือผลการปฏิบัติงานทางวิชาการในการแก้ปัญหาในชั้นเรียน
 มักถูกกล่าวถึงและถูกนำไปเป็นแบบอย่าง ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.77)

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยเชิงใจในการปฏิบัติงานของครูผู้สอน
 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2
 ด้านความต้องการความผูกพัน

ปัจจัยเชิงใจในการปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. โรงเรียนกำหนดนโยบายการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนมี ความชัดเจนและเป็นที่ยอมรับของทุกคน	3.97	0.74	มาก
2. โรงเรียนมีนโยบายในการส่งเสริมความก้าวหน้า ทางวิทยฐานะของครูอย่างชัดเจนโดยกำหนดให้ งานวิจัยในชั้นเรียนเป็นส่วนสำคัญของความก้าวหน้า	4.01	0.76	มาก
3. โรงเรียนมีนโยบายในการมอบหมายงานรวมทั้ง การติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานของครูและ บุคลากรอย่างชัดเจน	4.05	0.75	มาก
4. การทำงานร่วมกันเป็นทีมเป็นส่วนสำคัญในการจัดทำ วิจัยในชั้นเรียน	4.09	0.68	มาก
5. สามารถแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์กับเพื่อน เพื่อแก้ไขปัญหามาในชั้นเรียนได้เป็นอย่างดี	4.06	0.67	มาก
6. การปฏิบัติงานเพื่อแก้ปัญหาในชั้นเรียนสร้างความภูมิใจ ให้กับตนเองและผู้ร่วมงาน	4.03	0.67	มาก
7. การปฏิบัติงานในการแก้ปัญหาในชั้นเรียนทำให้เพื่อน ร่วมงานประทับใจ	3.88	0.69	มาก
8. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้มีโอกาสรู้จักกับเพื่อน ร่วมวิชาชีพมากขึ้น	3.99	0.78	มาก

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยเชิงใจในการปฏิบัติงานของครูผู้สอน
 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2
 ด้านความต้องการความผูกพัน (ต่อ)

ปัจจัยเชิงใจในการปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
9. มีความเชื่อว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นแบบอย่างให้กับ ครูผู้สอนและเพื่อนร่วมวิชาชีพได้	4.07	0.67	มาก
10. ผู้บริหารและเพื่อนร่วมงานให้การสนับสนุนในการทำวิจัย ในชั้นเรียนเป็นอย่างดี	4.05	0.76	มาก
รวม	4.02	0.72	มาก

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยเชิงใจในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนในโรงเรียน
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ด้านความต้องการความผูกพัน
 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.72) โดยพบว่าปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการทำงาน
 ร่วมกันเป็นทีมเป็นส่วนสำคัญในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.68) รองลงมาคือมี
 ความเชื่อว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นแบบอย่างให้กับครูผู้สอนและเพื่อนร่วมวิชาชีพได้ ($\bar{X} = 4.07$,
 S.D. = 0.67) และน้อยที่สุดคือการปฏิบัติงานในการแก้ปัญหาในชั้นเรียนทำให้เพื่อนร่วมงาน
 ประทับใจ ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.69)

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานของครูผู้สอน
 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2
 ด้านความต้องการมีอำนาจ

ปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ต้องการเอาชนะผู้อื่นด้วยความรู้ความสามารถ ในการแก้ปัญหาในชั้นเรียน	3.09	1.23	ปานกลาง
2. มีความชอบสถานการณ์ของการแข่งขันในเรื่อง การแสวงหาความรู้ความสามารถและประสบการณ์ใหม่ มาเพื่อแก้ปัญหาในชั้นเรียน	3.37	1.11	ปานกลาง
3. มีการนำความรู้ที่ได้ไปถ่ายทอดให้แก่เพื่อนร่วมงานใน การแก้ปัญหาในชั้นเรียน	3.85	0.75	มาก
4. การทำวิจัยในชั้นเรียน สามารถเพิ่มศักยภาพตนเองได้	4.02	0.70	มาก
5. หน้าที่การงานที่รับผิดชอบในปัจจุบันมีส่วนกระตุ้นให้ ประสบผลสำเร็จในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.89	0.75	มาก
6. ความรู้ทางวิชาการสามารถทำให้เป็นผู้นำใน การตัดสินใจต่างๆในการแก้ปัญหาในชั้นเรียน	3.96	0.65	มาก
7. การทำวิจัยในชั้นเรียนสามารถเป็นแบบอย่างให้กับเพื่อน ร่วมวิชาชีพได้และทำให้ได้รับการยอมรับเป็นอย่างดี	3.84	0.73	มาก
8. สามารถนำประสบการณ์จากการฝึกอบรมด้านการทำวิจัย ในชั้นเรียนมาถ่ายทอดความรู้ให้กับเพื่อนร่วมงาน	3.88	0.74	มาก
9. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้เป็นที่ยอมรับของเพื่อนร่วมงาน	3.79	0.74	มาก
รวม	3.74	0.89	มาก

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ด้านความต้องการมีอำนาจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.89) โดยพบว่าปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การทำวิจัยในชั้นเรียนสามารถเพิ่มศักยภาพตนเองได้ ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.70) รองลงมาคือความรู้ทางวิชาการสามารถทำให้เป็นผู้นำในการตัดสินใจต่างๆในการแก้ปัญหาในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.65) และน้อยที่สุดคือต้องการเอาชนะผู้อื่นด้วยความรู้ความสามารถในการแก้ปัญหาในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.09$, S.D. = 1.23)

4.3 การวิเคราะห์ระดับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

จากการศึกษาระดับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากกลุ่มตัวอย่าง 278 คน ดังตารางที่ 4.6 - 4.11

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการปฏิบัติงานในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดยภาพรวม

สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การศึกษาสภาพปัญหา	3.98	0.65	มาก
2. การวางแผนการวิจัย	3.92	0.69	มาก
3. การปฏิบัติและการสังเกต	3.89	0.72	มาก
4. การสะท้อนผล	3.86	0.70	มาก
5. การประเมินและปรับปรุง	3.91	0.70	มาก
รวม	3.90	0.69	มาก

จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$, $S.D. = 0.69$) เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายด้านพบว่าระดับการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยดังนี้ การศึกษาสภาพปัญหา ($\bar{X} = 3.98$, $S.D. = 0.65$) การวางแผนการวิจัย ($\bar{X} = 3.92$, $S.D. = 0.69$) การประเมินและปรับปรุง ($\bar{X} = 3.91$, $S.D. = 0.70$) การปฏิบัติและการสังเกต ($\bar{X} = 3.89$, $S.D. = 0.72$) และการสะท้อนผล ($\bar{X} = 3.86$, $S.D. = 0.70$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการปฏิบัติงานในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ด้านการศึกษาสภาพปัญหา

สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1.การสำรวจปัญหาการเรียนการสอน	4.12	0.65	มาก
2.การปรึกษากับเพื่อนครูภายหลังเข้าร่วมสอนเพื่อกำหนดปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.94	0.68	มาก
3.ความรู้ในเทคนิควิเคราะห์ปัญหาเพื่อระบุสาเหตุของปัญหาการเรียนการสอน	3.87	0.67	มาก
4.การกำหนดปัญหาการเรียนการสอน	4.00	0.61	มาก
5.การเก็บรวบรวมปัญหาแล้วนำมาวิเคราะห์จัดลำดับความสำคัญของปัญหา	3.97	0.66	มาก
6.การกำหนดปัญหาที่จะทำวิจัยในชั้นเรียน	4.01	0.63	มาก
7.การกำหนดคำถามวิจัยในชั้นเรียน	3.92	0.66	มาก
เฉลี่ยรวม	3.98	0.65	มาก

จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่า การปฏิบัติงานในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ด้านการศึกษาสภาพปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.65) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การสำรวจปัญหาการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.65) รองลงมาคือการกำหนดปัญหาที่จะทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.63) และน้อยที่สุดคือความรู้ในเทคนิควิเคราะห์ปัญหาเพื่อระบุสาเหตุของปัญหาการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.67)

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการปฏิบัติงานในการทำวิจัยในชั้นเรียนของ
ครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2
ด้านการวางแผนการวิจัย

การทำวิจัยในชั้นเรียน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การวางแผนวิจัยในชั้นเรียนร่วมกับเพื่อนครู	3.76	0.77	มาก
2. การกำหนดจุดประสงค์ของการวิจัย	3.95	0.65	มาก
3. การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหา การทำวิจัยในชั้นเรียน	3.97	0.70	มาก
4. มีความรู้ความสามารถในการวางแผนการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.87	0.66	มาก
5. ความสามารถในการนำเอาวิธีสอนต่างๆ มาประยุกต์ใช้	3.93	0.66	มาก
6. ความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์หลักสูตร	3.90	0.69	มาก
7. การสร้างสื่อประกอบการเรียนการสอน	3.93	0.69	มาก
8. การสร้างแบบฝึกหัด	4.03	0.67	มาก
9. มีความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องมือในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.95	0.69	มาก
10. การเลือกวิธีวิเคราะห์ข้อมูลในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.87	0.71	มาก
รวม	3.92	0.69	มาก

จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ด้านการวางแผนการวิจัยโดยรวมอยู่ในระดับ
มาก ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.69) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การสร้างแบบฝึกหัดมีค่าเฉลี่ยสูงสุด
($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.67) รองลงมาคือ การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการทำวิจัยใน
ชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.70) และน้อยที่สุดคือ การวางแผนวิจัยในชั้นเรียนร่วมกับเพื่อนครู ($\bar{X} =$
3.76, S.D. = 0.77)

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการปฏิบัติงานในการทำวิจัยในชั้นเรียนของ
ครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2
ด้านการปฏิบัติและสังเกต

การทำวิจัยในชั้นเรียน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การพัฒนาเทคนิคเครื่องมือหรือนวัตกรรมการเรียนรู้ใน การทำวิจัยในชั้นเรียน	3.86	0.71	มาก
2. การนำเครื่องมือหรือนวัตกรรมไปทดลองใช้กับกลุ่มเล็กเพื่อ ตรวจสอบคุณภาพ	3.85	0.75	มาก
3. การนำนวัตกรรมหรือเครื่องมือไปใช้	3.92	0.70	มาก
4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน	3.87	0.72	มาก
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล บันทึกข้อมูลตามสภาพความเป็น จริงด้วยความละเอียดรอบคอบ	3.93	0.70	มาก
6. มีวิธีการบันทึกข้อมูลเป็นระบบอย่างต่อเนื่อง	3.88	0.71	มาก
รวม	3.89	0.72	มาก

จากตารางที่ 4.9 แสดงให้เห็นว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ด้านการปฏิบัติและสังเกตโดยรวม อยู่ใน
ระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.72) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การเก็บรวบรวมข้อมูล บันทึกข้อมูล
ตามสภาพความเป็นจริงด้วยความละเอียดรอบคอบมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.70) รองลงมา
คือการนำนวัตกรรมหรือเครื่องมือไปใช้ ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.70) และน้อยที่สุดคือการนำเครื่องมือ
นวัตกรรมไปทดลองใช้กับกลุ่มเล็กเพื่อตรวจสอบคุณภาพ ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.75)

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการปฏิบัติงานในการทำวิจัยในชั้นเรียนของ
ครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2
ด้านการสะท้อนผล

การทำวิจัยในชั้นเรียน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ ที่เหมาะสม	3.87	0.72	มาก
2. การสรุปผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล และแปลความหมาย ผลการวิจัยในชั้นเรียน	3.87	0.71	มาก
3. การอภิปรายผลการวิจัยในชั้นเรียน	3.83	0.70	มาก
4. การเสนอแนะในการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้	3.90	0.70	มาก
5. การเขียนรายงานผลการวิจัยในชั้นเรียน	3.87	0.70	มาก
6. การเขียนรายละเอียดในส่วนการอ้างอิงของรายงานวิจัย ในชั้นเรียน	3.84	0.70	มาก
รวม	3.86	0.70	มาก

จากตารางที่ 4.10 แสดงให้เห็นว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ด้านการสะท้อนผลโดยรวมอยู่ในระดับมาก
($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.70) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การเสนอแนะในการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไป
ใช้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.70) รองลงมาคือการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบ
ต่าง ๆ ที่เหมาะสม ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.70) การสรุปผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล และแปลความหมาย
ผลการวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.71) และการเขียนรายงานผลการวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} =$
3.87, S.D. = 0.70) และน้อยที่สุดคือการอภิปรายผลการวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.70)

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการปฏิบัติงานในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ด้านการประเมินและปรับปรุง

การทำวิจัยในชั้นเรียน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ของการทำวิจัยในชั้นเรียนกับการเรียนการสอน	3.94	0.68	มาก
2. การประเมินการวิเคราะห์ข้อมูล	3.85	0.71	มาก
3. การประเมินสรุปผลการวิจัย	3.90	0.70	มาก
4. การประเมินการอภิปรายรายงานการวิจัย	3.83	0.69	มาก
5. การนำข้อเสนอแนะของผลการประเมินผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้	3.95	0.73	มาก
6. ประเมินผลการใช้ข้อเสนอแนะในการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาวิธีการใหม่ต่อไป	3.96	0.71	มาก
รวม	3.91	0.70	มาก

จากตารางที่ 4.11 แสดงให้เห็นว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ด้านการประเมินและปรับปรุงอยู่โดยภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.70) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การประเมินผลการใช้ข้อเสนอแนะในการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาวิธีการใหม่ต่อไปมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.71) รองลงมาคือการนำข้อเสนอแนะของผลการประเมินผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.73) และน้อยที่สุดคือการประเมินการอภิปรายรายงานการวิจัย ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.69)

4.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเชิงใจในการปฏิบัติงานกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเชิงใจในการปฏิบัติงานกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Correlation Coefficient) ดังตารางที่ 4.12 – 4.17

ตารางที่ 4.12 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเชิงใจในการปฏิบัติงานกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ด้านการศึกษาสภาพปัญหา

ปัจจัยเชิงใจ ในการปฏิบัติงาน	การทำวิจัยในชั้นเรียนด้านการศึกษาสภาพปัญหา(Y_1)			
	Pearson Correlation	P- value	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง ความสัมพันธ์
1. ความต้องการความสำเร็จ(X_1)	0.55**	0.00	ปานกลาง	ทางบวก
2. ความต้องการความผูกพัน (X_2)	0.53**	0.00	ปานกลาง	ทางบวก
3. ความต้องการมีอำนาจ (X_3)	0.44**	0.00	ปานกลาง	ทางบวก
รวม	0.57**	0.00	ปานกลาง	ทางบวก

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากตารางที่ 4.12 แสดงให้เห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเชิงใจในการปฏิบัติงานกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ด้านการศึกษาสภาพปัญหา(Y_1)มีความสัมพันธ์กัน โดยรวมอยู่ในทางบวกที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ในระดับปานกลาง($r= 0.57**$) โดยคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด ($r = 0.55**$) ได้แก่ปัจจัยในการปฏิบัติงานด้านความต้องการความสำเร็จ (X_1)กับการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านการศึกษาสภาพปัญหา (Y_1) รองลงมา ($r=0.53**$) ได้แก่ปัจจัยเชิงใจในการปฏิบัติงานด้านความต้องการความผูกพัน (X_2) กับการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านการศึกษาสภาพปัญหา (Y_1) และที่มีความสัมพันธ์น้อยที่สุด ($r=0.44**$) ได้แก่ปัจจัยเชิงใจด้านความต้องการมีอำนาจ (X_3) กับการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านการศึกษาสภาพปัญหา (Y_1) ซึ่งมีระดับความสัมพันธ์กันในทางบวกทุกด้านในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.13 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ด้านการวางแผนการวิจัย

ปัจจัยจูงใจ ในการปฏิบัติงาน	การทำวิจัยในชั้นเรียนด้านการวางแผนการวิจัย(Y_2)			
	Pearson Correlation	P- value	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง ความสัมพันธ์
1. ความต้องการความสำเร็จ (X_1)	0.53**	0.00	ปานกลาง	ทางบวก
2. ความต้องการความผูกพัน(X_2)	0.53**	0.00	ปานกลาง	ทางบวก
3. ความต้องการมีอำนาจ (X_3)	0.55**	0.00	ปานกลาง	ทางบวก
รวม	0.61**	0.00	ค่อนข้างสูง	ทางบวก

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากตารางที่4.13 แสดงให้เห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2ด้านการวางแผนการวิจัย (Y_2) โดยรวมมีความสัมพันธ์กันในทางบวกที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่.01 ในระดับค่อนข้างสูง ($r=0.61^{**}$) โดยคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด ($r=0.55^{**}$) ได้แก่ปัจจัยจูงใจด้านความต้องการมีอำนาจ (X_3)กับการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านการวางแผนการวิจัย(Y_2)รองลงมา ($r=0.53^{**}$)คือปัจจัยจูงใจด้านความต้องการความสำเร็จ (X_1)และด้านความต้องการความผูกพัน(X_2)กับการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านการวางแผนการวิจัย(Y_2) ซึ่งมีระดับความสัมพันธ์กันในทางบวกทุกด้านในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.14 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ด้านการปฏิบัติและการสังเกต

ปัจจัยจูงใจ ในการปฏิบัติงาน	การทำวิจัยในชั้นเรียนด้านการปฏิบัติและการสังเกต (Y ₃)			
	Pearson Correlation	P- value	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง ความสัมพันธ์
1. ความต้องการความสำเร็จ (X ₁)	0.46**	0.00	ปานกลาง	ทางบวก
2. ความต้องการความผูกพัน(X ₂)	0.46**	0.00	ปานกลาง	ทางบวก
3. ความต้องการมีอำนาจ (X ₃)	0.49**	0.00	ปานกลาง	ทางบวก
รวม	0.52**	0.00	ปานกลาง	ทางบวก

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากตารางที่ 4.14 แสดงให้เห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ด้านการปฏิบัติและการสังเกต(Y₃) โดยรวมมีความสัมพันธ์กันในทางบวกที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ในระดับปานกลาง(r= 0.52**) โดยคู่ที่มีความสัมพันธ์สูงสุด (r=0.49**) ได้แก่ปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานด้านความต้องการมีอำนาจ (X₃) กับ การทำวิจัยในชั้นเรียนด้านการปฏิบัติและการสังเกต (Y₃) รองลงมา (r=0.46**)คือ ปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานด้านความต้องการความสำเร็จ (X₁)และด้านความต้องการความผูกพัน (X₂) กับการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านการปฏิบัติและการสังเกต (Y₃) ซึ่งมีระดับความสัมพันธ์กันในทางบวกทุกด้านในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.15 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ด้านการสะท้อนผล

ปัจจัยจูงใจ ในการปฏิบัติงาน	การทำวิจัยในชั้นเรียนด้านการสะท้อนผล(Y_4)			
	Pearson Correlation	P- value	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง ความสัมพันธ์
1. ความต้องการความสำเร็จ (X_1)	0.47**	0.00	ปานกลาง	ทางบวก
2. ความต้องการความผูกพัน(X_2)	0.39**	0.00	ค่อนข้างต่ำ	ทางบวก
3. ความต้องการมีอำนาจ (X_3)	0.49**	0.00	ปานกลาง	ทางบวก
รวม	0.52**	0.00	ปานกลาง	ทางบวก

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.15 แสดงให้เห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ด้านการสะท้อนผล(Y_4) โดยรวมมีความสัมพันธ์กันในทางบวกที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ในระดับปานกลาง($r= 0.52^{**}$) โดยคู่ที่มีความสัมพันธ์สูงสุด ($r=0.49^{**}$) ได้แก่ ปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานด้านความต้องการมีอำนาจ (X_3) กับการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านการสะท้อนผล(Y_4) รองลงมา ($r=0.47^{**}$)คือปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานด้านความต้องการความสำเร็จ (X_1) กับการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านการสะท้อนผล(Y_4) ซึ่งมีระดับความสัมพันธ์กันในทางบวกระดับปานกลางส่วนคู่ที่มีความสัมพันธ์น้อยที่สุด ($r=0.39^{**}$) ได้แก่ปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานด้านความต้องการความผูกพัน (X_2) กับการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านการสะท้อนผล(Y_4) มีความสัมพันธ์กันค่อนข้างต่ำ

ตารางที่ 4.16 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ด้านการประเมินและปรับปรุง

ปัจจัยจูงใจ ในการปฏิบัติงาน	การทำวิจัยในชั้นเรียนด้านการประเมินและปรับปรุง(Y_3)			
	Pearson Correlation	P- value	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง ความสัมพันธ์
1. ความต้องการความสำเร็จ (X_1)	0.48**	0.00	ปานกลาง	ทางบวก
2. ความต้องการความผูกพัน(X_2)	0.48**	0.00	ปานกลาง	ทางบวก
3. ความต้องการมีอำนาจ (X_3)	0.56**	0.00	ปานกลาง	ทางบวก
รวม	0.59**	0.00	ปานกลาง	ทางบวก

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.16 แสดงให้เห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ด้านการประเมินและปรับปรุง(Y_3) โดยรวมมีความสัมพันธ์กันในทางบวกที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ในระดับปานกลาง($r= 0.59^{**}$) โดยคู่ที่มีความสัมพันธ์สูงสุด ($r=0.56^{**}$) ได้แก่ ปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานด้านความต้องการมีอำนาจ (X_3) กับการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านการประเมินและปรับปรุง(Y_3) รองลงมา ($r=0.48^{**}$) คือ ปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานด้านความต้องการความสำเร็จ (X_1) และด้านความต้องการความผูกพัน (X_2) กับการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านการประเมินและปรับปรุง(Y_3) ซึ่งมีระดับความสัมพันธ์กันในทางบวกทุกด้านในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.17 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดยภาพรวม

ปัจจัยจูงใจ ในการปฏิบัติงาน	การทำวิจัยในชั้นเรียน(Y_{tot})						ระดับความ สัมพันธ์
	การ ศึกษา สภาพ ปัญหา (Y_1)	การ วางแผน การวิจัย (Y_2)	การ ปฏิบัติ และการ สังเกต (Y_3)	การ สะท้อน ผล (Y_4)	การ ประเมิน และ ปรับปรุง (Y_5)	การ ทำวิจัย ในชั้น เรียน (Y_{tot})	
1. ความต้องการความสำเร็จ(X_1)	0.55**	0.53**	0.46**	0.47**	0.48**	0.53**	ปานกลาง
2. ความต้องการความผูกพัน(X_2)	0.53**	0.53**	0.46**	0.40**	0.48**	0.51**	ปานกลาง
3. ความต้องการมีอำนาจ(X_3)	0.44**	0.55**	0.49**	0.49**	0.56**	0.55**	ปานกลาง
รวม	0.57**	0.61**	0.52**	0.52**	0.59**	0.62**	ค่อนข้างสูง

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.17 แสดงให้เห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานกับการทำวิจัยในชั้นเรียน (Y_{tot}) ของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 พบว่าในภาพรวมมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูง ($r= 0.62^{**}$) โดยคู่ที่มีความสัมพันธ์สูงสุด ($r=0.55^{**}$) ได้แก่ ปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานด้านความต้องการมีอำนาจ (X_3) กับการทำวิจัยในชั้นเรียน (Y_{tot}) รองลงมา ($r=0.53^{**}$) คือ ปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานด้านความต้องการความสำเร็จ (X_1) กับการทำวิจัยในชั้นเรียน (Y_{tot}) ส่วนคู่ที่มีความสัมพันธ์น้อยที่สุด ($r=0.51^{**}$) ได้แก่ ปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานด้านความต้องการความผูกพัน (X_2) กับการทำวิจัยในชั้นเรียน (Y_{tot}) ซึ่งมีระดับความสัมพันธ์กันในทางบวกทุกด้านในระดับปานกลาง

4.5 การวิเคราะห์ ปัจจัยเชิงใจในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอน(Stepwise Multiple Regression Analysis)

การวิเคราะห์ข้อมูลในการพยากรณ์ค่าปัจจัยเชิงใจในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

ในการศึกษาเพื่อสรุปผลว่าปัจจัยเชิงใจในการปฏิบัติงานใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 และสามารถนำไปทำนายระดับปัจจัยเชิงใจในการปฏิบัติงานได้ใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) ดังตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอนของปัจจัยเชิงใจในการปฏิบัติงานของครูที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

ตัวแปรทำนาย	คะแนนดิบ	คะแนนมาตรฐาน		t	Sig
	b	S.E. _b	β		
ค่าคงที่ (Constant)	.636	.053		11.961	.000
ความต้องการความมีอำนาจ (X ₃)	.344	.022	.449	15.921	.000
ความต้องการความสำเร็จ(X ₁)	.258	.019	.327	13.879	.000
ความต้องการความผูกพัน(X ₂)	.238	.023	.290	10.518	.000

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

R = .962, R² = .926, Adjusted R² = .925, S.E._{est} = .179, F = 1142.313

จากตารางที่ 4.18 แสดงให้เห็นว่า ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ทั้ง 3 ตัว คือ ความต้องการความมีอำนาจ (X₃) ความต้องการความสำเร็จ(X₁)และความต้องการความผูกพัน (X₂)ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โดยตัวแปรทั้ง 3 ตัว มีอำนาจพยากรณ์ปัจจัยเชิงใจในการ

ปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูร่วมกันได้ ร้อยละ 92.60 และมีความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์หรือการประมาณค่าการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูเท่ากับ .179 สามารถสร้างสมการในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = .636 + .344 (X_3) + .258 (X_1) + .238 (X_2)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z' = .449 (X_3) + .327 (X_1) + .290 (X_2)$$

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนของปัจจัยมุ่งใจในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดยทดสอบความแตกต่างของค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเมื่อเพิ่มปัจจัยทีละตัวปรากฏ ดังนี้

1) ถ้าตัวแปรปัจจัยมุ่งใจในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนด้านความต้องการความมีอำนาจ (X_3) มีหน่วยเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 เพิ่มขึ้น .449 หน่วย มีทิศทางเดียวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดยให้ตัวแปรอื่นๆ มีค่าคงที่

2) ถ้าตัวแปรปัจจัยมุ่งใจในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนด้านความต้องการความสำเร็จ (X_1) มีหน่วยเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 เพิ่มขึ้น .327 หน่วย มีทิศทางเดียวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดยให้ตัวแปรอื่นๆ มีค่าคงที่

3) ถ้าตัวแปรปัจจัยมุ่งใจในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนด้านความต้องการความผูกพัน (X_2) มีหน่วยเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 เพิ่มขึ้น .290 หน่วย มีทิศทางเดียวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดยให้ตัวแปรอื่นๆ มีค่าคงที่

ดังนั้นปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอข้อสรุปผลตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

- 5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย
- 5.2 สรุปผลการวิจัย
- 5.3 อภิปรายผลการวิจัย
- 5.4 ข้อเสนอแนะ

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานของครู ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2
2. เพื่อศึกษาระดับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2
4. เพื่อศึกษาปัจจัยจูงใจที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

5.2 สรุปผลการวิจัย

5.2.1 จากการศึกษาปัจจัยจูงใจที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 พบว่า เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง มีอายุตั้งแต่ 20-40 ปี และ 51 ปีขึ้นไป โดยส่วนใหญ่มีระดับการปฏิบัติงานสอน 1 – 5 ปี และ 21 ปีขึ้นไป มีวุฒิการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีมากที่สุด สามารถสรุปผลได้ดังนี้

5.2.2 ระดับความคิดเห็นในปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจำแนก รายด้าน พบว่าปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานของครูอยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งตรงตามตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ ความต้องการความสำเร็จ ความต้องการความผูกพัน และน้อยที่สุดความต้องการมีอำนาจ

5.2.3 ระดับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายด้าน พบว่าระดับการปฏิบัติงานของการทำวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับมากทุกด้านซึ่งตรงตามตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ การศึกษาสภาพปัญหาการวางแผนการวิจัย การประเมินและปรับปรุง การปฏิบัติและการสังเกต และการสะท้อนผลตามลำดับ

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 พบว่าในภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สามารถกล่าวได้ว่า ปัจจัยจูงใจส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ในระดับค่อนข้างสูง ตามสมมติฐาน

เมื่อพิจารณาตัวแปรที่มีค่าสัมพันธ์ในแต่ละด้านของปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงาน โดยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับปานกลางทุกด้าน ตัวแปรที่มีระดับความสัมพันธ์สูงสุด คือ ความต้องการมีอำนาจตัวแปรที่มีความสัมพันธ์รองลงมาตามลำดับคือ ความต้องการความสำเร็จ และความต้องการความผูกพันตามลำดับ

5.2.4 ปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

ซึ่งเมื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลในการพยากรณ์ค่าปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานของครูที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 พบว่า ปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงาน ซึ่งได้แก่ ความต้องการมีอำนาจ ความต้องการความสำเร็จและความต้องการความผูกพัน ที่เพิ่มมากขึ้น จะมีแนวโน้มส่งผลให้มีการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 มากขึ้นด้วย เช่นกัน โดยสามารถพยากรณ์ได้ร้อยละ 92.60

5.3 อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัย ซึ่งผลของการวิจัยนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

5.3.1. การศึกษาระดับปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2 อภิปรายแยกเป็นรายด้าน ดังนี้

5.3.1.1 ด้านความต้องการความสำเร็จพบว่า ความคิดเห็นในปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 เกี่ยวกับความต้องการความสำเร็จ อยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาความคิดเห็นในปัจจัยจูงใจของการปฏิบัติงานที่ต้องการความสำเร็จ พบว่าปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการแก้ปัญหของนักเรียนเป็นงานที่ทำทำยทำให้สนใจศึกษาหาแนวทางแก้ปัญหาดังกล่าวของ อุทัย ปัญญาโกณู(2549, น. 25 - 30) ที่กล่าวว่า ควรสร้างความสำเร็จทั้งในความต้องการของพนักงานและบรรลุเป้าหมายขององค์กรด้วยความสำคัญของการจูงใจ ซึ่งผู้บริหารควรปฏิบัติต่อครูในฐานะสิ่งมีชีวิตจิตใจคอยดูแลสวัสดิการเพิ่มสิ่งจูงใจ ปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงานและส่งเสริมขวัญและกำลังใจให้ได้อยู่เสมอซึ่งเป็นปัจจัยอันสำคัญที่จะสร้างความพอใจให้กับพนักงาน และได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ วินัย คีรินทร์ (2544, บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาปัจจัยจูงใจในการทำผลงานทางวิชาการของข้าราชการครู ซึ่งปัจจัยจูงใจเกิดขึ้นได้จากความก้าวหน้าในงาน ด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติ และด้านความมั่นคงในการทำงาน อยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับทฤษฎีการจูงใจของเฮิร์ซเบิร์ก(Herzberg, 1959,p. 60 อ้างถึงใน อุทัย ปัญญาโกณู, 2549, น. 38 – 39) ความสำเร็จของงานที่สามารถสร้างความสำเร็จสมบูรณ์ของงาน สามารถในการแก้ปัญหา การมองเห็นผลงาน ความชัดเจนของงาน เป็นความสำเร็จที่วัดได้จากการปฏิบัติงานได้ตามเป้าหมาย ตามกำหนดเวลา ความสามารถในการแก้ปัญหาในการปฏิบัติงานและความพอใจในการปฏิบัติงานอีกด้วย

5.3.1.2 ด้านความต้องการความผูกพันพบว่าความคิดเห็นในปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 เกี่ยวกับความต้องการความผูกพัน อยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาความคิดเห็นในปัจจัยจูงใจของการปฏิบัติงานที่ต้องการความผูกพัน พบว่าปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การทำงานร่วมกันเป็นทีมเป็นส่วนสำคัญในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนรองลงมาคือมีความเชื่อว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นแบบอย่างให้กับครูผู้สอนและเพื่อนร่วมวิชาชีพได้และน้อยที่สุดคือการปฏิบัติงานในการแก้ปัญหาในชั้นเรียนทำให้เพื่อนร่วมงานประทับใจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรินทร์ช่วยศิริ (2554, น.112) ที่ได้ศึกษาการดำเนินงาน

นิเทศภายในของโรงเรียน พบว่าการพัฒนาวิชาชีพทั้งด้านเทคนิคการสอน และการส่งเสริมให้มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู ได้รับการส่งเสริม สนับสนุนให้มีความรู้ ด้วยการจัดอบรม สัมมนาและพาครูไปศึกษาดูงานเพื่อสร้างความผูกพันเพื่อนำเทคนิคทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน โดยควรสร้างแบบแผนวัฒนธรรมองค์กรที่ส่งเสริมการทำงานร่วมกัน ควรจะมีการจัดอบรมและพัฒนาบุคลากรให้มียุทธศาสตร์การทำงานกลุ่ม มีการพบปะพูดคุยกันภายในกลุ่มงานสัปดาห์ละ 1 ครั้ง เพื่อวางแผนงานของคนอื่น ซึ่งควรจะต้องรับฟังความคิดเห็นของส่วนรวมเป็นหลัก และควรลดภาระงานของครูลงเพื่อครูจะได้ทำงานให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น เพราะครูทุกคนนอกจากภาระงานสอนแล้วยังต้องทำงานอื่นตามภาระที่ได้รับมอบหมายเหมือนกัน หากต่างคนต่างไม่เสียสละงานก็จะไม่เสร็จตามกำหนด หรืออาจจะเสร็จแต่ไม่มีประสิทธิภาพ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นฤศรา แก้วกุล (2551, น.105) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถด้านการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ พบว่าแรงจูงใจไปสัมพันธ์ความสามารถในการทำงานเป็นทีม การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว การเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกทางการเรียน และความสามารถด้านการเรียนอยู่ในระดับมาก

5.3.1.3 ด้านความต้องการมีอำนาจพบว่า ความคิดเห็นในปัจจุบันใจในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 เกี่ยวกับความต้องการมีอำนาจ อยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาความคิดเห็นในปัจจุบันใจของการปฏิบัติงานที่ต้องการมีอำนาจ พบว่าปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การทำวิจัยในชั้นเรียนสามารถเพิ่มศักยภาพตนเองได้รองลงมาคือความรู้ทางวิชาการสามารถทำให้เป็นผู้นำในการตัดสินใจต่างๆในการแก้ปัญหาในชั้นเรียนและน้อยที่สุดคือต้องการเอาชนะผู้อื่นด้วยความรู้ความสามารถในการแก้ปัญหาในชั้นเรียนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไตรภพ เงินแก้ว (2544,บทคัดย่อ)ที่ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมการทำวิจัยของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดสุโขทัย ซึ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความต้องการมีอำนาจทั้งในทางตรงและทางอ้อม มี 5 ด้าน ได้แก่ การกำหนดนโยบายและวางแผนการทำวิจัยของครูในโรงเรียน การให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในโรงเรียน การให้ความสำคัญการทำวิจัยของครูในโรงเรียน การมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยของครูในโรงเรียน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมให้มีความก้าวหน้าในตำแหน่งของครูผู้ทำวิจัยในโรงเรียน โดยจำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการบริหารงานและขนาดโรงเรียน ซึ่ง ผู้บริหารโรงเรียนมีบทบาทต่อการส่งเสริมการทำวิจัยของครูในโรงเรียน โดยภาพรวมทุกด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

5.3.2 การศึกษาระดับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2

5.3.2.1 ด้านการศึกษาสภาพปัญหาพบว่าการปฏิบัติงานในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 เกี่ยวกับการศึกษาสภาพปัญหา อยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การสำรวจปัญหาการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดรองลงมาคือการกำหนดปัญหาที่จะทำวิจัยในชั้นเรียนและน้อยที่สุดคือความรู้ในเทคนิควิเคราะห์ปัญหา เพื่อระบุสาเหตุของปัญหาการเรียนการสอนสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Calhoun (1993, p. 62) ที่ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การวิจัยปฏิบัติการ 3 วิธี พบว่า การวิจัยในชั้นเรียนเกี่ยวข้องกับ 3 วิธี คือ การวิจัยในชั้นเรียนเฉพาะบุคคล ซึ่งทำโดยครูแต่ละคน การวิจัยในชั้นเรียนซึ่งทำโดยกลุ่มบุคคลหรืออาสาสมัคร และการวิจัยในชั้นเรียนซึ่งทำโดยครูทั้งหมดในโรงเรียน การวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยปรับปรุงสภาพในโรงเรียน ช่วยครูในเรื่องทักษะการแก้ปัญหาเกี่ยวกับเด็ก ๆ ตรวจสอบปัญหาและวิเคราะห์การวัดในเรื่องการสอน

5.3.2.2 ด้านการวางแผนการวิจัยพบว่าการปฏิบัติงานในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 เกี่ยวกับการวางแผนการวิจัย อยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าการสร้างแบบฝึกหัด มีค่าเฉลี่ยสูงสุดรองลงมาคือการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนและน้อยที่สุดคือ การวางแผนวิจัยในชั้นเรียนร่วมกับเพื่อนครู สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชาสุทธิ ทิพย์วงศ์ (2552, บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษา บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของครู กลุ่มโรงเรียนเกาะจันทร์ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรีเขต 2 พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาจัดและส่งเสริมให้ครูมีความรับผิดชอบในโครงการวิจัยในชั้นเรียน ทั้งนี้เพราะผู้บริหารได้มีมาตรการเตรียมการวางแผนงานวิจัยในชั้นเรียน มีการมอบหมายงานและกำหนดให้ครูรับผิดชอบโดยมีการวางแผนการดำเนินการวิจัยในโรงเรียนและจัดทำแผนงานโครงการไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปีของโรงเรียน แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารได้พิจารณาครูที่มีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะรับผิดชอบงานได้ซึ่งถือว่าผู้บริหารได้ให้เกียรติให้การยอมรับในความรู้ความสามารถในด้านการวิจัย จึงได้มอบหมายให้มีส่วนร่วมรับผิดชอบในโครงการวิจัยในชั้นเรียน และยังตรงกับคำกล่าวของ สมบัติ บุญประคม (2545, น.4) ที่ให้ความรู้ในวารสารวิชาการว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการ สามารถวิเคราะห์วิจารณ์ผลการปฏิบัติโดยการใช่วิธี 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน การลงมือปฏิบัติจริง การสังเกต และการสะท้อนผลการปฏิบัติ การดำเนินการจะต้องต่อเนื่องเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงแผนเข้าสู่วงจรใหม่จนกว่าจะได้ข้อสรุปที่แก้ไขปัญหาได้จริง หรือสภาพการณ์ของสิ่งที่ศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.3.2.3 การปฏิบัติและการสังเกตพบว่าการปฏิบัติงานในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 เกี่ยวกับการ

ปฏิบัติและสังเกตอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าการเก็บรวบรวมข้อมูล บันทึกข้อมูลตามสภาพความเป็นจริงด้วยความละเอียดรอบคอบมีค่าเฉลี่ยสูงสุดรองลงมาคือการนำนวัตกรรมหรือเครื่องมือไปใช้และน้อยที่สุดคือการนำเครื่องมือนวัตกรรมไปทดลองใช้กับกลุ่มเล็กเพื่อตรวจสอบคุณภาพสอดคล้องกับงานวิจัยของ มนสิข สิทธีสมบุรณ์ (2544, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพและรูปแบบการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า สภาพและรูปแบบการทำวิจัยในชั้นเรียนตามความคิดเห็นของครูอาจารย์ในเขตพิษณุโลก คือ ความต้องการในการเรียนรู้โดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สำหรับผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ ความเข้าใจกับระดับความต้องการในการเรียนรู้ การทำวิจัยในชั้นเรียนของกลุ่มครูอาจารย์พบว่า โดยรวมเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.3.2.4 การสะท้อนผลพบว่าการปฏิบัติงานในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต2เกี่ยวกับการสะท้อนผลอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าการเสนอแนะในการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้มีค่าเฉลี่ยสูงสุดรองลงมาคือการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบต่างๆที่เหมาะสม การสรุปผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายผลการวิจัยในชั้นเรียนและการเขียนรายงานผลการวิจัยในชั้นเรียน และน้อยที่สุดคือการอภิปรายผลการวิจัยในชั้นเรียนสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Tabachnick, Zeichner และ Kenneth (1999, p.309) ที่ทำการศึกษาเรื่องความคิดและการปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนและการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงความคิดรวบยอดของวิชาวิทยาศาสตร์จากการศึกษาพบว่าการวิจัยในชั้นเรียนมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการสนับสนุนวิธีการเปลี่ยนแปลงความคิดรวบยอดในการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ วิธีการนี้ตั้งสมมติฐานว่า ผู้ที่เข้าร่วมสังเกตการณ์สามารถนำมาซึ่งความสำคัญของสิ่งที่ได้จากการสังเกต และทบทวนการสอนด้วยตนเองในรูปแบบของการวิจัย การวิจัยในชั้นเรียนดูเหมือนจะช่วยครูที่มีอุดมการณ์จริง ๆ ในการปรับปรุงความเข้าใจในเรื่องความคิดของนักเรียน แต่ไม่สามารถดึงการสอนที่เปลี่ยนแปลงความคิดรวบยอดเข้ามาหากันได้มากขึ้น

5.3.2.5 การประเมินและปรับปรุงพบว่าการปฏิบัติงานในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 เกี่ยวกับการประเมินและปรับปรุงอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าการประเมินผลการใช้ข้อเสนอแนะในการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาวิธีการใหม่ต่อไปมีค่าเฉลี่ยสูงสุดรองลงมาคือการนำข้อเสนอแนะของผลการประเมินผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้และน้อยที่สุดคือการประเมินการอภิปรายรายงานการวิจัยสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Johnson, M.J. and Button. K (2000, p. 48) ที่ได้เสนอผลการทดลองพัฒนาครูโดยการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนซึ่งปรากฏว่าประสบความสำเร็จด้วยดี นับเป็นกระบวนการที่ช่วยพัฒนาวิชาชีพของครู และผลจากการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยได้ข้อเสนอแนะ ในการ

พัฒนาทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูหลายประการ ได้แก่ การเสนอแนะให้ครูศึกษาวรรณคดีที่เกี่ยวข้อง ครูเริ่มตั้งปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวเองในการทำงานสอน จัดให้มีโครงการวิจัยปฏิบัติการที่มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และเป็นโครงการระยะยาว สนับสนุนให้มีการร่วมมือกันทำงานระหว่างนักวิชาการในมหาวิทยาลัยกับครูในโรงเรียน และจัดหาวิธีการให้ครูทำวิจัยได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนผลงานของตนเอง

5.3.3. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2 พบว่า

การวิเคราะห์ผลโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation) ซึ่งผลการวิจัยพบว่าสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในภาพรวมมีค่าความสัมพันธ์กันทางบวก ในระดับค่อนข้างสูงมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้สอนมีความต้องการมีอำนาจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับปานกลางตัวแปรที่มีความสัมพันธ์รองลงมาตามลำดับคือความต้องการความสำเร็จมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับปานกลางและความต้องการความผูกพันมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการวิจัยในชั้นเรียนของภิญโญลงศรี (2549, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหารเขต 1-5 พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมกรรมการวิจัยในชั้นเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ คุณลักษณะของผู้วิจัย กระบวนการทำงาน การได้รับการยอมรับ การได้รับการสนับสนุนจากบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ความต้องการความก้าวหน้าในอาชีพการงานได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารด้านแหล่งข้อมูล การได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารด้านวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก การได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารด้านเวลา การได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารด้านงบประมาณ และยังพบว่า ผลการเปรียบเทียบปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนดำรงราษฎร์สงเคราะห์ จังหวัดเชียงราย ผลงานวิจัยของ นันทภักดิ์ อนันต์ (2550, บทคัดย่อ) ที่พบว่าครูที่ปฏิบัติงานในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานต่อปัจจัยในการทำงาน ด้านสภาพการทำงาน ด้านสถานะของอาชีพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่นกับปัญหา และด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานที่แตกต่างกัน ในขณะที่ครูที่มีตำแหน่งและอัตราเงินเดือนที่แตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานต่อปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน ซึ่งแนวทางในการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานให้แก่ครูกลุ่มผู้บริหารโรงเรียนแสดงความคิดเห็นว่า ควรใช้กระบวนการกลุ่มในการทำงาน เปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานทั้งทางตรง และทางอ้อม ปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีมีเทศ คำกับ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของครูอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง ให้การยกย่องชมเชย มีความยุติธรรม จริงใจ และเป็นกันเอง สร้างความเข้าใจ

และตอบสนองความต้องการของครู ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ สร้างความเข้าใจให้แก่คณะครูอาจารย์ ทั้งทางด้านนโยบายทั่วไป รวมถึงจุดแข็ง จุดอ่อนของโรงเรียน รวมถึงตั้งเป้าหมายในการพัฒนาและชี้ให้คณะครู เห็นถึงผลของการพัฒนา และความสำคัญของเป้าหมาย

5.3.4 การศึกษาปัจจัยเชิงใจในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2 พบว่าปัจจัยเชิงใจในการปฏิบัติงาน สามารถพยากรณ์การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนได้ร้อยละ 92.60

ผู้วิจัยมีประเด็นที่อภิปรายเกี่ยวกับตัวพยากรณ์ดังต่อไปนี้

5.3.4.1 ปัจจัยเชิงใจในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2 พบว่า ปัจจัยเชิงใจในการปฏิบัติงานสามารถพยากรณ์การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนได้ทั้ง 3 ด้าน เมื่อเรียงลำดับการพยากรณ์จากลำดับเริ่มต้น ดังนี้ ความต้องการความมีอำนาจ (X_3) ความต้องการความสำเร็จ (X_1) ความต้องการความผูกพัน (X_2) ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2 อย่างมาก เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า

1. ความต้องการความมีอำนาจ (X_3) สามารถพยากรณ์การส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ ทั้งนี้เนื่องจากครูผู้สอน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2 เห็นว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนขึ้นอยู่กับความต้องการในการเพิ่มศักยภาพของตนเอง มีความรู้ความสามารถในการแก้ปัญหาในชั้นเรียนและถ่ายทอดความรู้ในการวิจัยชั้นเรียนให้กับเพื่อนร่วมงานได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของชาติชาย ศรีแสง (2545, น. 69-70) ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการทำนายสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนสูงสุดคือ ปัจจัยด้านแรงจูงใจและปัจจัยด้านศักยภาพ ที่ร่วมกันทำนายสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของข้าราชการครู สอดคล้องกับผลการวิจัยของไทรภพ เงินแก้ว (2544, บทคัดย่อ) พบว่าบทบาทของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมการทำวิจัยของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย ซึ่งมี 5 ด้าน ได้แก่ การกำหนดนโยบายและวางแผนการทำวิจัยของครูในโรงเรียน การให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในโรงเรียน การให้ความสำคัญการทำวิจัยของครูในโรงเรียน การมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยของครูในโรงเรียน และการส่งเสริมให้มีความก้าวหน้าในตำแหน่งของครูผู้ทำวิจัยในโรงเรียน โดยจำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการบริหารงานและขนาดโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีบทบาทต่อการส่งเสริมการทำวิจัยของครูในโรงเรียน โดยภาพรวมทุกด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

2. ความต้องการความสำเร็จ (X_1) สามารถพยากรณ์การทำวิจัยในชั้นเรียนได้ ทั้งนี้อาจเนื่องจากครูผู้สอน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2 เห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนขึ้นอยู่กับความต้องการความเป็นผู้นำ การได้รับการยอมรับการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง และได้รับความภาคภูมิใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของวินัย กิรินทร์ (2544, บทคัดย่อ) ที่กล่าวว่า ปัจจัยจูงใจเป็นไปตามทฤษฎีแรงจูงใจของเฮิร์ซเบอร์ก 10 ด้าน ได้แก่ ความสำเร็จของงาน การยอมรับนับถือ ลักษณะของงานที่ปฏิบัติ ความรับผิดชอบ ความก้าวหน้า นโยบายและการบริหาร ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในหน่วยงาน ความมั่นคงในการทำงาน สภาพแวดล้อมในการทำงานและรายได้ พบว่า ด้านความก้าวหน้าในงาน ด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติ และด้านความมั่นคงในการทำงานอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ด้านความสำเร็จในการทำงาน ด้านความรับผิดชอบ และการบริหารงานและด้านรายได้อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในหน่วยงานอยู่ในระดับน้อย

3. ความต้องการความผูกพัน (X_2) สามารถพยากรณ์การทำวิจัยในชั้นเรียนได้ ทั้งนี้อาจเนื่องจากครูผู้สอน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2 เห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนขึ้นอยู่กับการทำงานเป็นทีมมีความสัมพันธ์ที่ดี ทำให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธนวรรณ กุ่มครอง (2551, น.154) ได้ศึกษาแรงจูงใจและปัญหาที่กระทบต่อความต้องการในการศึกษาต่อเนื่องของข้าราชการสาย ข และสาย ค มหาวิทยาลัยศิลปากร ผลการวิจัยพบว่า ข้าราชการสาย ข มีระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อเนื่องทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการโดยรวมอยู่ในระดับมาก แตกต่างเพียงข้าราชการสาย ข ที่มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อเนื่องแบบเป็นทางการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแรงจูงใจเป็นรายด้านทั้ง 3 ด้าน พบว่า ด้านความต้องการสัมฤทธิ์ผลอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านความต้องการความรักและความผูกพันและด้านการมีอำนาจอยู่ในระดับปานกลาง

จากผลการวิจัยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารควรคำนึงถึงปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานของครูที่สนองต่อความต้องการเพื่อให้เกิดความพึงพอใจ และจูงใจให้ครูผู้สอนทำวิจัยในชั้นเรียนมากขึ้นสอดคล้องกับทฤษฎีของมาสโลว์ (Maslow, 1970, p.p. 35 - 47) ที่กล่าวว่า ความต้องการยอมรับนับถือ (Esteem Need) เป็นความต้องการระดับสูงที่เกี่ยวกับความอยากเด่นในสังคม ต้องการให้บุคคลอื่นยกย่องรวมถึงความเชื่อมั่นในตนเอง ต้องการมีความรู้ ความสามารถ ความเป็นอิสระเสรี และความต้องการการมีเกียรติ มีชื่อเสียง มีฐานะที่ได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น และความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self - Actualization Need) เป็นความต้องการระดับสูงสุดที่อยากให้เกิดความสำเร็จในทุกสิ่งทุกอย่างตามความนึกคิดของตนเองซึ่งถือว่าเป็นความสามารถในระดับที่มนุษย์

พึงกระทำได้ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการจูงใจของเฮอริชเบอร์ก (Herzberg, 1959, p.60 อ้างถึงใน อุทัย ปัญญาโกณู, 2549, น. 38 – 39) กล่าวว่า ความสำเร็จของงาน (Achievement) ก็คือ ความสำเร็จ สมบูรณ์ของงาน ความสามารถในการแก้ปัญหา การมองเห็นผลงาน ความชัดเจนของงาน เป็นความสำเร็จที่วัดได้จากการปฏิบัติงานได้ตามเป้าหมาย ตามกำหนดเวลา ความสามารถในการแก้ปัญหาในการปฏิบัติงานและความพอใจในการปฏิบัติงานนั้น จะทำให้ได้รับการยอมรับนับถือ (Recognition) เป็นการยอมรับหรือเห็นด้วยกับความสำเร็จ การได้รับการชมเชย ยกย่อง ชื่นชม เชื้อถือ ไว้วางใจในผลงานหรือการดำเนินงานจากผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน ผู้ใต้บังคับบัญชาและบุคคลอื่น ๆ จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ความต้องการความมีอำนาจ ความต้องการความสำเร็จ และความต้องการความผูกพัน จะส่งผลให้การจัดทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2 เพิ่มมากขึ้น

5.4 ข้อเสนอแนะ

การศึกษาปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2 มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.4.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

5.4.1.1. จากการวิจัยพบว่า การสะท้อนผลการทำวิจัยในชั้นเรียนกับความต้องการผูกพันมีความสัมพันธ์กันค่อนข้างต่ำ ดังนั้นผู้บริหารจึงควรให้ความสำคัญกับการทำงานเป็นทีมเพราะจะก่อให้เกิดความสามัคคี การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งจะมีผลการปฏิบัติให้เกิดความสำเร็จ

5.4.1.2. ครูผู้สอนควรใช้งานวิจัยหรือผลงานทางวิชาการในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน เพื่อให้เพื่อนร่วมงานนำไปเป็นแบบอย่าง เนื่องจากจะสามารถเป็นแรงผลักดันให้เกิดความภาคภูมิใจและการพัฒนาต่อยอดงานวิจัย ที่สอดคล้องกับความรู้ความสามารถ ซึ่งจะส่งผลให้ได้รับการสนับสนุนให้ได้เลื่อนวิทยฐานะสูงขึ้น

5.4.1.3. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และผู้บริหาร โรงเรียน ควรกำหนดนโยบายการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนให้มีความชัดเจนและเป็นที่ยอมรับของครู

5.4.1.4 ครูผู้สอนควรสร้างความสัมพันธ์ที่ดีให้กับเพื่อนร่วมงาน เพื่อให้สามารถร่วมกันทำวิจัยในชั้นเรียน และเพื่อให้ได้เพื่อนร่วมวิชาชีพในการพัฒนางานวิจัยที่เป็นประโยชน์กับโรงเรียนต่อไป

5.4.1.4. ผู้บริหารโรงเรียน ควรสนับสนุนส่งเสริมให้ครูได้รับแรงจูงใจที่เหมาะสม ซึ่งจะส่งผลให้ครูสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้มากขึ้น และเพื่อให้ครูสามารถนำผลการวิจัยในชั้นเรียนที่ครูได้จัดทำขึ้น ไปแก้ปัญหาหรือพัฒนาประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้

5.4.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

5.4.2.1. ควรศึกษาเพิ่มเติมด้านการนำผลการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูไปใช้ในการแก้ปัญหาในการจัดการเรียนรู้

5.4.2.2. ควรพัฒนางานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2 ให้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียนให้เกิดประโยชน์และมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

5.4.2.3. ควรศึกษาปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานของครูที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาหรือระดับอื่นๆด้วย

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ. (2542). ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน.

(รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: กองวิจัยทางการศึกษา.

_____. (2542). วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: กองวิจัยทางการศึกษา.

_____. (2544). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: กองวิจัยทางการศึกษา.

กรมสามัญศึกษา. (2540). กลยุทธ์การบริหารงานเชิงคุณภาพ. กรุงเทพฯ: เอส แอนด์ ดี กราฟฟิค.

กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ กองวิจัยทางการศึกษา. (2542). วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้.

กรุงเทพฯ: กรมศาสนา.

กองวิจัยทางการศึกษา. (2545). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

คงศักดิ์ ธาตุทอง. (2542). การประยุกต์ใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน. วารสารวิชาการ. 7(13).

ครุรักษ์ ภิมขันธ์. (2543). เรียนรู้และฝึกปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: สุวรรณภูมิ.

โควิน คลังแสง. (2546). การสร้างชุดพัฒนาตนเองเรื่องเทคนิคการจูงใจในการทำงานสำหรับผู้บริหาร

วิชาการสอนในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา. (คุษณิพนธ์ปริญญาคุษณิบัณฑิต,

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).

เฉลิม ฟ้าอ่อน. (2546). เอกสารเพิ่มประสบการณ์การวิจัยในชั้นเรียน. ลำพูน: สำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาลำพูน เขต 1.

_____. (2544, พฤษภาคม). “กว่าจะว่าวิจัยก็ทำวิจัยเสร็จเสียแล้ว”. วารสารวิชาการทางการ.

4(5), 39-44.

ชาติรี เกิดธรรม. (2544). อยากทำวิจัยในชั้นเรียนแต่เขียนไม่เป็น กรุงเทพฯ: ดิจิตอลเลิร์นนิ่ง.

ชาติรี เหล่าเลิศรัตน. (2553). ปัจจัยจูงที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานการ

กีฬา. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).

ชาติชาย ศรีแสง. (2545). (ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของข้าราชการครู โรงเรียนสังกัด

กรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ฉัฐพร พวงไธสง. (2546). การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของความมุ่งมั่นในการทำวิจัยพฤติกรรม

การทำวิจัยและคุณภาพงานวิจัย ของครูระดับประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัด

กรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ไทรภพ เงินแก้ว. (2544). บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการส่งเสริมการทำวิจัยของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสุโขทัย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท) มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม).
- ทัศนาศ แสงศักดิ์. (2543, พฤษภาคม). “การวิจัยในชั้นเรียน.” วารสารวิชาการ. 3(5), 72-77.
- เทพนม เมืองแมน และ สวิง สุวรรณ. (2549). พฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย. (2539). ระเบียบวิธีวิจัย. เอกสารคำสอนภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ธงชัย สันติวงศ์. (2543). องค์การและการบริหาร. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ธนวรรณ คุ่มครอง. (2551). แรงจูงใจ และปัญหาที่กระทบต่อความต้องการในการศึกษาต่อเนื่องของข้าราชการสาย ข และสาย ค มหาวิทยาลัยศิลปากร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท) มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- ธานีพร ศิลป์จารุ. (2550). การวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: วี อินเตอร์ พรินท์.
- ธีระชัย ปุณณโชติ. (2542). การสร้างผลงานทางวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นภดล เจนอักษร. (2544). แก่นวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: ดวงกมลสมัย.
- นรา สมประสงค์. (2546). ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- นฤศรา แก้วกุล. (2551). ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถด้านการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท) มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์).
- นันท์กมล อนันต์. (2550). ปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนดำรงราษฎร์สงเคราะห์ จังหวัดเชียงราย. (การค้นคว้าอิสระปริญญาโท) มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง).
- บัญชา อึ้งสกุล. (2539, เมษายน-มิถุนายน). “บทบาทของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน.” สารพัฒนาหลักสูตร. 125, 61-75.
- ประวิต เอรารวรรณ์. (2542). การวิจัยในเรียน. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้าวิชาการ.
- _____. (2545). การวิจัยในเรียน. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้าวิชาการ.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ผ่องพรรณ ตรียมงคลกุล. (2543). การวิจัยในชั้นเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- _____. (2544). การวิจัยในชั้นเรียน. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พรพินิจ วงษ์ปัดดา. (2546). ปัจจัยสาเหตุที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับมัธยมศึกษา
สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม).
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2. (2545).
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- พัชรินทร์ ช่วยศิริ. (2554). การศึกษาการดำเนินงานนิเทศภายในของโรงเรียนวัดประดู่ฉิมพลี.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- พิมพ์พันธ์ เฉชะคุปต์. (2543). เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน หลักการสู่การ
ปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- _____. (2544, กันยายน). “วิจัยในชั้นเรียน ทักษะวิชาชีพครูยุคปฏิรูปการศึกษา.” วารสารปฏิรูป.
4 (42), 49-52.
- _____. (2544). การวิจัยในชั้นเรียน : หลักการสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแมนเนจ
เมนต์ จำกัด.
- กัญญา โลงศรี. (2549). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูสอนในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1-5. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย).
- มนสิข ลีทธิสมบูรณ์. (2544). การศึกษาสภาพและรูปแบบการทำวิจัยในชั้นเรียน. [บทคัดย่อ]
(รายงานการวิจัย). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- มณฑล รอยตระกูล. (2546). แรงจูงใจที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน ของสรรพากรพื้นที่สาขา /มณฑล
รอยตระกูล. นครปฐม: สถาบันราชภัฏนครปฐม.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ยุทธนา ปฐมวรชาติ. (2544). “การวิจัยในชั้นเรียน: แนวคิดการปฏิบัติสู่การพัฒนาผู้เรียนที่แท้จริง,”
วารสารวิชาการ. 4(10), 59.
- วัฒนา ก้อนเชื้อรัตน์. (2542). การวิจัยในชั้นเรียน. ประชุมสัมมนาวิชาการระดับหัวหน้าหมวดวิชา
กลุ่มโรงเรียนกรมสามัญศึกษา, จังหวัดชัยภูมิ. [เอกสารอัดสำเนา]. [ม.ป.ท.]
- วัลลภ กันทรัพย์. (2544). ครูกับการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- วิจิตร ศรีสีอาน. (2533, ก.ค. – ธ.ค.). “การวิจัยเชิงนโยบายกับการพัฒนาการศึกษา,”
วารสารครูศาสตร์. 19 (1-2), 13-23.
- วิชาสุทธิ ทิพย์วงศ์. (2552). บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน
ของครู กลุ่มโรงเรียนเกาะจันทร์ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา).
- วินัย ศิริจันทร์. (2544). ปัจจัยจูงใจในการทำผลงานทางวิชาการของข้าราชการครูในสังกัด
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์,
มหาวิทยาลัยขอนแก่น).
- วิรัช วรรณรัตน์. (2537, กันยายน). “การวิจัยในโรงเรียนและชั้นเรียน,” วิจัยสนเทศ. 6(7), 1-8.
- วิรุฬพร แก้วกล้า. (2545). บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ตามทัศนะ
ของผู้บริหารและอาจารย์ สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม).
- วีรพล ฉลาดเยี่ยม. (2544). การวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดหนองบัวลำภู. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น).
- ศิริโสภาคย์ บุรพาเดชะ. (2543). จิตวิทยาธุรกิจ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมบัติ บุญประคม. (2545, ตุลาคม). “ครูกับการวิจัยในชั้นเรียน การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action
Research). ทางเลือกใหม่ที่น่าสนใจ,”. วารสารวิชาการ. 5(10), 35-39.
- สมยศ นาวิก. (2543). การบริหารและพฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพฯ: ผู้จัดการ.
- สรรรถ วรรณทร์. (2543, กรกฎาคม – กันยายน). “การวิจัยเชิงปฏิบัติการกับการพัฒนาวิชาชีพครู.”
วารสารคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติว่าด้วยการศึกษาศาสตร์. 32(32), 30-33.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สายศิลป์ สายีน. (2544). ปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัด
กรมสามัญศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น).
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2547). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10, 2555-2559.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ. (2544). คู่มือการฝึกอบรมการวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: เศรษฐธรรม.
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2. (2556). แผนปฏิบัติการประจำปี
งบประมาณ พ.ศ.2556.
- สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม และคณะ. (2545). ประมวลบทความ นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ สำหรับครู
ยุคปฏิรูปการศึกษา เล่ม 2 (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2544). การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
_____. (2544). การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
_____. (2551). การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
_____. (2544). “แนวคิดและหลักการของการวิจัยในชั้นเรียน,” ใน ประมวลบทความนวัตกรรม
เพื่อการเรียนรู้สำหรับครูยุคปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โสภณ นุ่มทอง. (2534). การเขียนผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนตำแหน่งของข้าราชการครู.
กรุงเทพมหานคร :พัฒนาการหลักสูตร.
- อนงค์พร สถิตย์ภักติกุล. (2544, กรกฎาคม). “หาคำถามนำรู้กับการวิจัยในชั้นเรียน”.
วารสารวิชาการ. 4(7), 62-65.
- อรัญญา สุชาติโนบล. (2544, มิถุนายน). “การวิจัยเชิงปฏิบัติ”. วารสารวิชาการ. 4(6), 66-69.
- อุทัย ปัญญาโกญ. (2549). ปัจจัยจูงใจที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย
ศิลปากร).
- อุทุมพร จามรมาน. (2544). การวิจัยในชั้นเรียนและในโรงเรียนเพื่อพัฒนานักเรียน เล่ม 22.
กรุงเทพฯ: ฟีนี.
- _____. (2547). การวิจัยของครู. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Calhoun, E. F. (1993). Action research : three approaches. **Education Leadership** vol.51, p.62.
- Barbara, P.S., and Violet. A.A. (1987). **Using Educational Research in the Classroom.** Bloomington Indiana.
- Elliot, J. (1991). **Action Research for Education Change.** Philadelphia : Open University Press.
- Foshay, A.W. (1998). **Action research in the nineties.** The educational forum. 62(winter), 108-112. Retrieved from : <http://ednet2.car.chula.ac.th>.
- Johnson and Button K, M.J. (2000). "Action Research Paves the Way for Continuous Improvement," **Journal of Staff Development.**19, p.p. 48-51.
- Keating, J. ; Diaz – Greenberg, R. ; Baldwin ; thousandJacqueline, A. (1998). **Collaborative Action Research Model for Teacher Preparation Programes.** Journal of Teacher Education. Vol.49, No.5.
- Krejcic, R.V. & Mogan, D.W. (1970). Determining sample size for research activities. **Education and Psychological Measurement.**30(3).
- Maslow, A. H. (1970). **Motivation and Personality.** 2nd ed. New York: Harper and Row.
- McClelland, D. C. (1987). **Human motivation.** New York: Cambridge University Press.
- Rutkowski, J. (2000). "Conducting Research in the Music Classroom," **Music Education Journal.** 82 (March 2000), 42-44.
- Tabachnick, R.B. ; Zeichner M. (1999). Idea and Action : Action Research and the Development of Conceptual Chang Teacher of Science. **Science Education : 309.**
- Traubitz, N. (1998). A Semester of Action Research : Reinventing my English Teaching Through Technology. **English Journal.** Vol.87, p.73.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
รายชื่อคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. ดร.ณัชพล นิลนพคุณ อาจารย์ประจำ
คณะรัฐประศาสนศาสตร์
วิทยาลัยราชพฤกษ์
2. ดร.สมชาย สังข์สี ผู้อำนวยการโรงเรียน
โรงเรียนรวมราษฎร์สามัคคี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2
3. ดร.อนันต์ เตียวต้อย ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
4. อาจารย์อังค้วรา วงษ์รักษา อาจารย์ประจำสาขาเทคนิคศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
5. อาจารย์สุกัญญา บุญศรี อาจารย์ประจำสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

รายชื่อคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

1. ประธานกรรมการ

รองศาสตราจารย์ ดร.คำรณ สิริธนกุล

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

2. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

อาจารย์ ดร.ต้องลักษณะ จิรวัชรการ

หัวหน้าสาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

3. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

อาจารย์ ดร.อนันต์ เตียวต้อย

ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการ

และงานทะเบียน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

รัตนโกสินทร์

4. อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุทธิพร บุญส่ง

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

5. อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

อาจารย์ ดร.พรทิพย์ สุริยาชัชวณณะ

สาขาวิชาบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่องปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

คำชี้แจง

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

ตอนที่ 3 การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

ผลการวิจัยนี้จะใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 และสามารถนำผลการวิจัยนี้เป็นแนวทางในการเตรียมครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ให้มีศักยภาพการทำวิจัย รวมทั้งร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัดของท่านในอนาคต

ดังนั้น ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามตามความคิดเห็นของท่าน ซึ่งการตอบแบบสอบถามนี้ไม่มีผลกระทบต่อหน้าที่การงานของท่านแต่อย่างใด ความคิดเห็นของท่านจะมีประโยชน์ต่อการวางแผนพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในการวิจัยในชั้นเรียน และเกิดผลดีต่อบุคลากรในโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

จตุรงค์ สโรบล

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความตามความเป็นจริง

ชื่อที่ สถานภาพ	
1. เพศ	☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ	☐ 20 - 30 ปี ☐ 31 - 40 ปี ☐ 41 - 50 ปี ☐ 51 ปีขึ้นไป
3. ระยะเวลาการปฏิบัติงานสอน	☐ 1 - 5 ปี ☐ 6 - 10 ปี ☐ 11 - 15 ปี ☐ 16 - 20 ปี ☐ 21 ปีขึ้นไป
4. ระดับการศึกษา	☐ อนุปริญญา ☐ ปริญญาตรี ☐ สูงกว่าปริญญาตรี

ตอนที่ 2 ปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

คำชี้แจง โปรดพิจารณาปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานของตัวท่านในแต่ละข้อแล้วเขียน
เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน โดยกำหนดค่าคะแนน
ของช่วงน้ำหนักเป็น 5 ระดับ ซึ่งมีความหมายดังนี้

1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด

ข้อที่	ปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงาน	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement)							
1.	การแก้ปัญหาของผู้เรียนเป็นงานที่ทำทนายทำให้ท่าน สนใจศึกษาหาแนวทางแก้ปัญหา						8 ☐
2.	ท่านมักนำปัญหาที่วิเคราะห์แล้วนำไปสู่การแก้ไขอย่าง เป็นระบบ						9 ☐
3.	ท่านมักจะพยายามแก้ปัญหาในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบ						10 ☐
4.	ท่านชื่นชอบที่เพื่อนร่วมงานและบุคคลอื่น ๆ ทั้งใน และนอกหน่วยงานยอมรับในผลงานที่เกิดจากการ แก้ปัญหาในชั้นเรียนของท่าน						11 ☐
5.	ผลการปฏิบัติงานทางวิชาการในการแก้ปัญหาในชั้น เรียนมักถูกกล่าวถึงและถูกนำไปเป็นแบบอย่าง						12 ☐
6.	งานที่ท่านทำเพื่อแก้ปัญหาในชั้นเรียนน่าสนใจและ ท้าทาย						13 ☐
7.	งานวิจัยในชั้นเรียนที่ท่านดำเนินการสอดคล้องกับ ความรู้ความสามารถของท่าน						14 ☐

ข้อที่	ปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงาน	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
8.	การทำวิจัยในชั้นเรียนไม่ได้ทำให้การปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอนของท่านเสียหาย						15 ☐
9.	ท่านมีส่วนรับผิดชอบในการดำเนินงานวิจัยในชั้นเรียนให้บรรลุผลด้วยดี						16 ☐
10.	การวิจัยในชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ท่านภาคภูมิใจและนำไปสู่การพัฒนาตนเองให้มีความก้าวหน้าทางวิชาการได้						17 ☐
11.	งานวิจัยในชั้นเรียนที่ท่านปฏิบัติในปัจจุบันสามารถสนับสนุนให้ท่านได้เลื่อนวิทยฐานะสูงขึ้น						18 ☐
ความต้องการความผูกพัน (Need for Affiliation)							
12.	โรงเรียนกำหนดนโยบายการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนมีความชัดเจนและเป็นที่ยอมรับของทุกคน						19 ☐
13.	โรงเรียนมีนโยบายในการส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิทยฐานะของครูอย่างชัดเจน โดยกำหนดให้งานวิจัยในชั้นเรียนเป็นส่วนสำคัญของความก้าวหน้า						20 ☐
14.	โรงเรียนมีนโยบายในการมอบหมายงานรวมทั้งการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรอย่างชัดเจน						21 ☐
15.	การทำงานร่วมกันเป็นทีมเป็นส่วนสำคัญในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน						22 ☐
16.	ท่านสามารถแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์กับเพื่อนเพื่อแก้ไขปัญหาในชั้นเรียนได้เป็นอย่างดี						23 ☐
17.	การปฏิบัติงานเพื่อแก้ไขปัญหาในชั้นเรียนของท่านสร้างความภูมิใจให้กับตนเองและผู้ร่วมงาน						24 ☐
18.	การปฏิบัติงานในการแก้ไขปัญหาในชั้นเรียนของท่านทำให้เพื่อนร่วมงานประทับใจ						25 ☐

ข้อที่	ปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงาน	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
19.	การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ท่านมีโอกาสรู้จักกับเพื่อนร่วมวิชาชีพมากขึ้น						26 ☐
20.	ท่านมีความเชื่อว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นแบบอย่างให้กับครูผู้สอนและเพื่อนร่วมวิชาชีพได้						27 ☐
21.	ผู้บริหารและเพื่อนร่วมงานให้การสนับสนุนในการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นอย่างดี						28 ☐
ความต้องการมีอำนาจ (Need for Power)							
22.	ท่านต้องการเอาชนะผู้อื่นด้วยความรู้ความสามารถในการแก้ปัญหาในชั้นเรียน						29 ☐
23.	ท่านชอบสถานการณ์ของการแข่งขันในเรื่องการแสวงหาความรู้ความสามารถและประสบการณ์ใหม่ๆ มาเพื่อแก้ปัญหาในชั้นเรียน						30 ☐
24.	ท่านมักนำความรู้ที่ได้ไปถ่ายทอดให้แก่เพื่อนร่วมงานในการแก้ปัญหาในชั้นเรียน						31 ☐
25.	การทำวิจัยในชั้นเรียนสามารถเพิ่มศักยภาพของตนเอง						32 ☐
26.	หน้าที่การงานที่รับผิดชอบในปัจจุบันมีส่วนกระตุ้นให้ท่านประสบความสำเร็จในการทำวิจัยในชั้นเรียน						33 ☐
27.	ความรู้ทางวิชาการสามารถทำให้ท่านเป็นผู้นำในการตัดสินใจต่างๆในการแก้ปัญหาในชั้นเรียน						34 ☐
28.	การทำวิจัยในชั้นเรียนของท่านสามารถเป็นแบบอย่างให้กับเพื่อนร่วมวิชาชีพได้และทำให้ท่านได้รับการยอมรับเป็นอย่างดี						35 ☐
29.	ท่านสามารถนำประสบการณ์จากการฝึกอบรมด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนมาถ่ายทอดความรู้ให้กับเพื่อนร่วมงาน						36 ☐
30.	การทำวิจัยในชั้นเรียนของท่านทำให้เป็นที่ยอมรับของเพื่อนร่วมงาน						37 ☐

ตอนที่ 3 การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การ ศึกษา
 ประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณาว่า ท่านมีการทำวิจัยในชั้นเรียนตามรายการต่อไปนี้เพียงใดโปรดทำ
 เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับการปฏิบัติของท่านตามความเป็นจริง

ข้อที่	การทำวิจัยในชั้นเรียน	ระดับการปฏิบัติ					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
ด้านการศึกษาสภาพปัญหา							
1	การสำรวจปัญหาการเรียนการสอน						1 ☐
2	การปรึกษากับเพื่อนครูภายหลังเข้าร่วมสอนเพื่อกำหนดปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน						2 ☐
3	ความรู้ในเทคนิควิเคราะห์ปัญหาเพื่อระบุสาเหตุของปัญหาการเรียนการสอน						3 ☐
4	การกำหนดปัญหาการเรียนการสอน						4 ☐
5	การเก็บรวบรวมปัญหาแล้วนำมาวิเคราะห์จัดลำดับความสำคัญของปัญหา						5 ☐
6	การกำหนดปัญหาที่จะทำวิจัยในชั้นเรียน						6 ☐
7	การกำหนดคำถามวิจัยในชั้นเรียน						7 ☐
ด้านการวางแผนการวิจัย							
8	การวางแผนวิจัยในชั้นเรียนร่วมกับเพื่อนครู						8 ☐
9	การกำหนดจุดประสงค์ของการวิจัย						9 ☐
10	การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน						10 ☐
11	ความรู้ความสามารถในการวางแผนการทำวิจัยในชั้นเรียน						11 ☐
12	ความสามารถในการนำเอาวิธีสอนต่างๆ มาประยุกต์ใช้						12 ☐
13	ความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์หลักสูตร						14 ☐

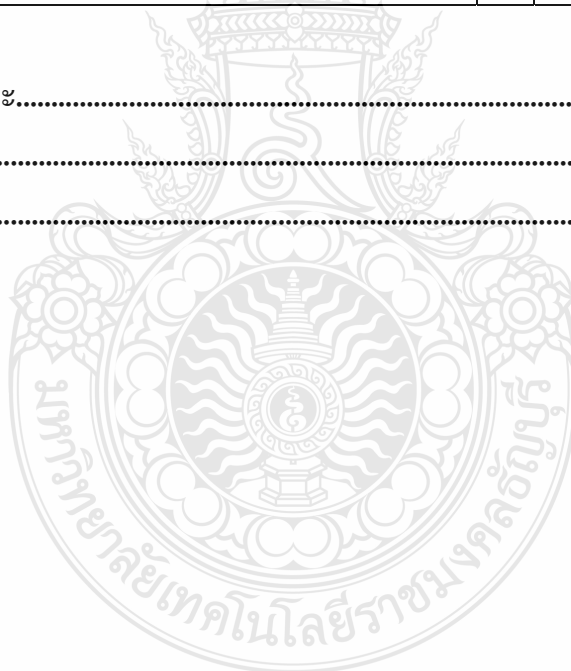
ข้อที่	การวิจัยในชั้นเรียน	ระดับการปฏิบัติ					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
14	การสร้างสื่อประกอบการเรียนการสอน						15 ☐
15	การสร้างแบบฝึกหัด						16 ☐
16	ความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน						17 ☐
17	การเลือกวิธีวิเคราะห์ข้อมูลในการทำวิจัยในชั้นเรียน						18 ☐
ด้านการปฏิบัติและสังเกต							
18	การพัฒนาเทคนิคเครื่องมือหรือนวัตกรรมการเรียนรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน						19 ☐
19	การนำเครื่องมือหรือนวัตกรรมไปทดลองใช้กับกลุ่มเล็กเพื่อตรวจสอบคุณภาพ						20 ☐
20	การนำนวัตกรรมหรือเครื่องมือไปใช้						21 ☐
21	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน						22 ☐
22	การเก็บรวบรวมข้อมูล บันทึกข้อมูลตามสภาพความเป็นจริงด้วยความละเอียดรอบคอบ						23 ☐
23	มีวิธีการบันทึกข้อมูลเป็นระบบอย่างต่อเนื่อง						24 ☐
ด้านการสะท้อนผล							
24	การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบต่างๆ ที่เหมาะสม						25 ☐
25	การสรุปผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล และแปลความหมายผลการวิจัยในชั้นเรียน						26 ☐
26	การอภิปรายผลการวิจัยในชั้นเรียน						27 ☐
27	การเสนอแนะในการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้						28 ☐
28	การเขียนรายงานผลการวิจัยในชั้นเรียน						29 ☐
29	การเขียนรายละเอียดในส่วนการอ้างอิงของรายงานวิจัยในชั้นเรียน						30 ☐

ข้อที่	การทำวิจัยในชั้นเรียน	ระดับการปฏิบัติ					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
ด้านการประเมินและปรับปรุง							
30	การประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ของ การทำวิจัยในชั้นเรียนกับการเรียนการสอน						31 ☐
31	การประเมินการวิเคราะห์ข้อมูล						32 ☐
32	การประเมินสรุปผลการวิจัย						33 ☐
33	การประเมินการอภิปรายรายงานการวิจัย						34 ☐
34	การนำข้อเสนอแนะของผลการประเมินผลการวิจัยใน ชั้นเรียนไปใช้						35 ☐
35	ประเมินผลการใช้ข้อเสนอแนะในการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาวิธีการใหม่ต่อไป						36 ☐

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

ประวัติผู้เขียน

ประวัติผู้เขียน

นายจตุรงค์ สโรบล

วัน เดือน ปีเกิด

15 มิถุนายน 2512

ที่อยู่

79/344 ม.1 ต.ลำผักกูด อ.ชัยบุรี จ.ปทุมธานี 12110

การศึกษา

พ.ศ.2534 ปริญญาตรีศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขา
วิทยาศาสตร์-ชีววิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสบการณ์การทำงาน

พ.ศ.2547 ผู้อำนวยการ โรงเรียน
โรงเรียนวัดปัญญาภิบาลทิวาส ต.ลาดสวาย อ.ลำลูกกา
จ.ปทุมธานี ถึงปัจจุบัน

เบอร์โทรศัพท์

081-3037403

อีเมล

punjatha@hotmail.com

